

MiFérfiak

2021/01
1490 Ft

PORTRÉ

Tóth Árpád

4IG NYRT. ÜZLETFEJLESZTÉSI
IGAZGATÓJA

BESZÉLGETÉS

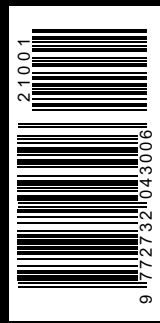
Rácz Jenő

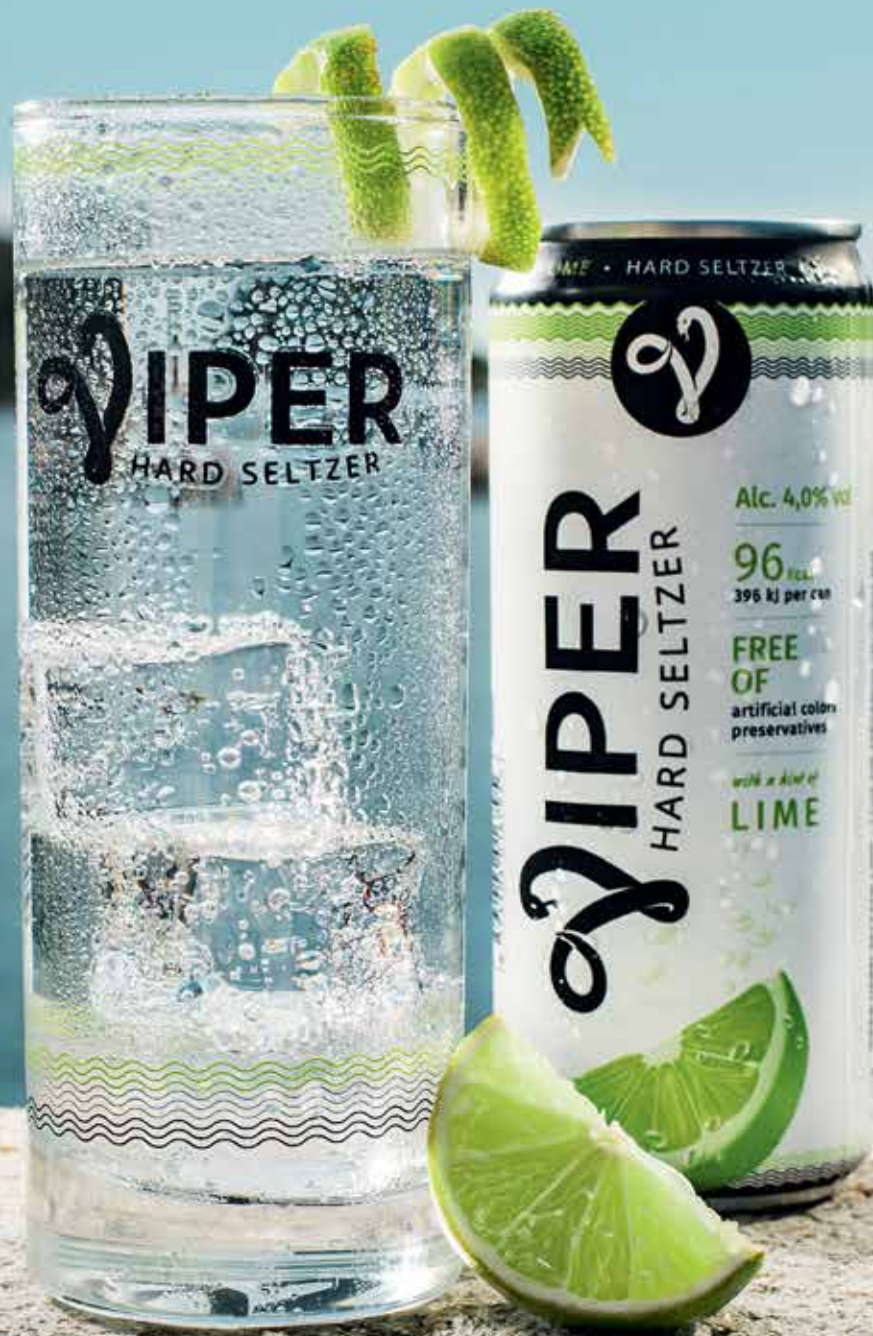
A MICHELIN-
CSILLAGOS SÉF

ŐK A NŐK

Janicsék
Zsarett

TEQBALL
VILÁGBAJNOK

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK!
www.alkohol.info.hu

Kedves olvasóink!

Amikor az előző számunk bevezetőjét írtam, akkor azt gondoltam, hogy 2021 első lapszámának már egy egészen más felütése lesz. Ma úgy tűnik, korai volt az optimizmusom, mert minden eddiginél sötétebb lett a tavasz kezdete. A helyzetet tovább árnyalja, hogy a MiNők társalapunk prologusának írásakor is azon kaptam magam, alig-alig vannak olyan cikkek, amelyek ne

érintenék így vagy úgy a pandémiát. Öröm az ürömben, hogy akarva-akaratlanul a MiFérfiak kézben tartott lapszámában szinte teljesen likvidáltuk ezt a témát.

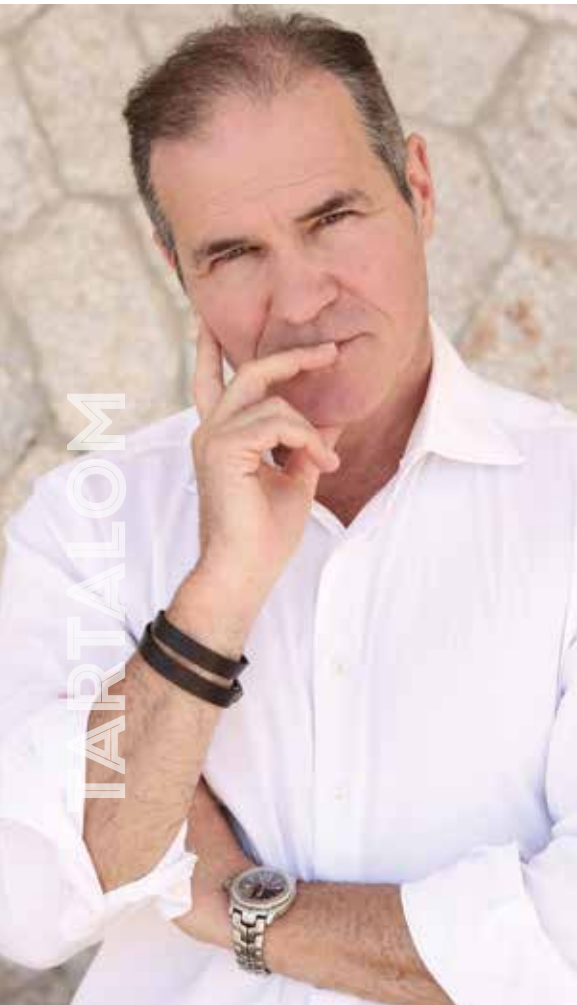
A tavaszi magazinunban az olvasmányok sorát **Rác Jenő** Michelin-csillagos séffel készült interjúnk nyitja. A Konyhafőnök mesterszakácsa után könnyedebb témák kísérnek el az utazás rovatig, ahol a szokásunkhoz híven **Jurák Zsolt** utazási szakértőnk segítségével kalandozunk az Indiai-óceán szigetvilágban. Seychelle, Mauritius és Réunion bebarangolása után Ők a Nők rovatunkban megismerkedhetnek **Janicsék Zsanett**-tal, aki nemcsak egy „cukorborsó”, ahogy az a cikkből is kiténik majd, hanem világbajnoki ezüstérmes teqballjátékos is. Őt **Malchiner Péter** követi, akitől megtudjuk, hogyan jutott el a Kisvárostól Mallorcáig.

Janikovszky János, a Móra Könyvkiadó tulajdonosának vendégei voltunk az Andrásy úti Ermenegildo Zegna Boutique-ban, ennek okán tehát nem a könyvekről beszélgettünk az üzletemberrel. A divatból átlépünk a drónkorszakba. A téma kalauza néhány oldallal hátrébb **Tóth Árpád**, a 4iG Nyrt. üzletfejlesztési igazgatója lesz, akivel nemcsak a szabályozási kérdésekről, hanem az eszköz jövőbeni küldetéséről is beszélgettünk.

És persze sok más színes anyag is vár önökre a komoly témák mellett: többek között megmutatjuk a hajók cápáját és egy olyan futball-labdát is, amit bármikor szét lehet szedni és össze lehet rakni. Kedvcsinálóként pedig rövid körképet olvashatnak a legjobb whisky-szivar párosításokról, úgyhogy helyezkedjenek el kényelmesen az oly sokat emlegetett káromintás füles foteljükben, dőljenek hátra, és olvassák a MiFérfiak Magazint, mert a mi vakcinánk most a kikapcsolódásról szól.

Barna András

TARTALOM

72 BUSINESS PORTRÉ

Malchiner Péter
– Kisvárostól Mallorcáig

90 INTERJÚ *Az úgy volt...*

Beszélgetés
Janikovszky Jánossal

104 A DRÓNOK HARCA

Interjú Tóth Árpáddal, a 4iG
üzletfejlesztési igazgatójával

IMPRESSZUM

MiFérfiak Magazin, 2021/01 / LAPIGAZGATÓ: Kökény Roland / FŐSZERKESZTŐ: Barna András / MUNKATÁRSÁK: Hilbert Péter, Balogh Róbert, Novák Ildikó, Szikora Katalin.
MŰVÉSZETI VEZETŐ: Nagy Orsolya / KIADÓ: Neppen Risk Kft., 1184. Budapest, Benedek Elek u. 11., miferfiak@miferfiak.hu / HIRDETÉS: miferfiak@miferfiak.hu /
ÉRTÉKESÍTÉS: Árusításban terjeszti a Lapker Zrt. országos hálózatán keresztül a Relay, Inmedio hírlapüzletek, független árushelyek és nagykereskedések, valamint az OMV üzemanyaghálózat
kiemelt kútjai, továbbá megrendelhető a kiadó email címén postai utánvétellel. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Zrt. Postacím: 1900 Budapest. Megrendelhető az ország bármely postáján,
a hírlapot kézbesítőknél, www.posta.hu WEBSHOP-ban (eshop.posta.hu/storefront), e-mailen a hirlapelofizetes@posta.hu címen, telefonon 06-1-767-8262 számon, levélben a MP Zrt. 1900 Budapest
címen. Külföldre és külföldön előfizethető a Magyar Posta Zrt.-nél: www.posta.hu WEBSHOP-ban (eshop.posta.hu/storefront), 1900 Budapest, 06-1-767-8262, hirlapelofizetes@posta.hu /
Belföldi éves előfizetési díj: 4800 Ft 4 lapszámra. Digitális formátumban elérhető és előfizethető a www.dimag.hu oldalon. ISSN 2732-043X

12

A NAGY BESZÉLGETÉS
Séfkabát nélkül
– beszélgetés Rácz Jenő
Michelin-csillagos séffel

88

88 HAJÓ
Az úszó erőd

102 DIZÁJN
Újra labda

26

AUTÓ
Morgan
– A háromkerekű hattyúdal

36

HAJÓ
Lazzarini, a hajók cápája

54

KÉZRE VALÓ
HM9 páncélóra

58

ŐK A NŐK
Pöttyös labda
a világtúrában
– Janicsék Zsanett
Tegball világbajnok

120

120 ITALKULTÚRA –
Unicum Ház Füves bárja

126 GASZRTO
A legjobb párosok
„Öt ital, öt szivar”

40

UTAZÁS
A nyugalom szigetei
– Jurák Zsolt

Fotóink, írásaink és grafikáink, szerkesztési és tördelési megoldásaink önálló szerzői jogi védelem alatt állnak. Engedély nélküli felhasználásuk jogszabályba ütközik, és büntetőjogi felelősséggel jár. Az újságban megjelenő fotókat és írásokat sokszorosítani csak a kiadó hozzájárulásával lehet. Minden jog fenntartva. Kéziratokat és fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A lapban megjelent hirdetések tartalmáért nem vállalunk felelősséget.

A cikkeket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu-n**, használja a QR kódot!

West Coast Customs

Justin Bieber futurisztikus Rolls-Royce kísértete

2016-ban a Rolls-Royce bemutatta a Vision Next 100 nevű tanulmányautóját, mely egy kupé-stílusú koncepció modell szabadon forgó kerékvéssel a klasszikus hűtőrácsok mindkét oldalán. A kaliforniai központú West Coast Customs, mely a kétezres évek MTV műsora, a Pimp My Ride-ről híres, azt nyilatkozta: „azon tűnődünk, vajon miért nem létezhet már ma is ez a tekintélyt parancsoló autó”.

Négyévnyi kutatás és fejlesztés után a gyártó nem csak képeket, de egy videót is feltöltött az autóról közösségi oldalára, mely utóbbi a modell átalakulásának folyamatát mutatja be. És ha mindez nem volna elég, az örületes járgány Justin Bieber tulajdona.

A West Coast Customs a Rolls-Royce Vision next 100-ból és a BMW vision next 100-ból inspirálódva teljesen újragondolta és átalakította a Rolls-Royce Wraith-et. Az autónak csiszolt fém külseje és fedett

kerekei vannak, a motorháztetőn pedig egy áttetsző Eksztázis Szelleme szobor ül. Belül a JL audio legfejlettebb hangrendszerével van felszerelve. Justin Biebernek ezúttal igen különleges autóra sikerült szert tennie.

NASA motorkerékpár EGY MENET A HOLDON

Amióta a NASA bejelentette 2024-re ütemezett visszatérését a Holdra az Artemis küldetés keretein belül, rengeteg projekt jelent meg a téma körül. A BIG holdi élőhelytől, a Toyota önzetű holdjárójáig kreatívok, kutatók, mérnökök és tudósok szerzte a világon képzelik el, hogy

hogyan lehetne átvinni a földi életet a Holdra. Andrew Fabishevskiy pedig elképzelte a Hold felszínén való utazásra tervezett motorkerékpár-konceptóját.

A NASA motorkerékpárnak elnevezett, Fabishevskiy által gyártott elektromos jármű cső alakú rácsos kerettel rendelkezik, amely az akkumulátort és a beépített alkatrészeket tartja. A két terepkereket kerékagyra szerelt motorok hajtják, miközben a kormányzást az alacsony kormányon keresztül hajtják végre. Egy hevederekkel borított puha párná a nyereg, ami valószínűleg segíti a felfüggesztési rendszert.

Cascada 34 NAPELEMES JACHT

Igor Jankovic ipari formatervező bemutatja a Cascada 34 nevű, napelemes luxus szuperjachtját. A jármű alakja egy bálnához hasonlít, fedélzetét és belső tereit pedig tágasság és modern letisztult stílus jellemzik.

A nagy teljesítményű vitorlás jachtban hálózati töltésű hibrid technológiája egyesíti a napelemek és -cserepek által előállított napelemet a villany- vagy diesel motor számára. A dizájn része az elhúzzható, hangszórókkal ellátott multimédia tető, egy ívelt házimozsi képernyő és a LED hangulatvilágítás is, melyek garantálják, hogy kellemesen teljen a tengeren töltött idő. A Cascada 34 befogadóképessége 10–12 fő.

Jose Cuervo Express **TEQUILA VONAT**

Utazás egy luxusvonaton, melyen korlátlan a tequilafogyasztás – úgy hangzik, mintha ilyen csak az italkedvelők legmerészebb álmaiban létezne, ám a likőrrel felszerelt mozdony nagyon is valóságos. A Jose Cuervo Express már nagyjából nyolc éve pöfög végig Mexikó érintetlen vidékein. Új becenevét nem véletlen kapta – a Tequila Vonat különleges szolgáltatásaival magára vonta a kifinomult alkoholfogyasztás rajongóinak figyelmét.

A vintage stílusú, arany-fekete vonat Guadalajarából indul, és a gyönyörű mexikói tájakon át Tequilába tart. Ezt a különleges, apró települést – ahol természetesen óriási a tequilakínálat – a Mexikói Idegenforgalmi Titkárság a Pueblo Mágico, azaz Varázslatos Kisváros névvel illette. A 11 órás vonatút sem nyújt kevesebb élményt, mint Tequila városa. Az Elit Vagon a Tequila Vonat egy faburkolatú luxuskocsija, melynek padlótól mennyezetig érő ablakain kipillantva olyan látványban részesülünk, ami legalább olyan részegítő, mint a felszolgált italok. Az Elit Vagonban plüssdíványok és egy

nyitott bárpult található, ami olyan tequilákkal van feltöltve, mint a Reserva de la Familia, Maestro Dobel, Gran Centenario vagy az 1800. De ha egy kis változatosságra vágunk, rendelhetünk rumot, vodkát, whiskyt és számos különleges koktélt is.

Az italok mellé kérhetünk ínycsiklandó helyi finomságokat, hogy valóban megismerjük Mexikó ízeit. A vonaton számos szórakozási lehetőség adódik, például részt vehetünk szerencsejátékokban is. Sőt, egy hárompoharas kóstoló során új ismereteket szerezhetünk a tequila sommelieről, hogy kellőképpen értékelni tudjuk az italt, amit kortyolunk épp.

DeLorean jubileum

VISSZA A JÖVŐBE!

Ángel Guerra, spanyol autótervező, legújabb munkájával a DeLorean DMC12 előtt tiszteleg az autó gyártásának 40. évfordulójának alkalmából. „2021-ben leszek először édesapa és ebben az évben lesz a DeLorean DMC12 negyvenedik gyártási évfordulója is.” – Nyilatkozta Guerra.

„Köszönatképpen az 1981-es modellnek, egyfajta tiszteletnyilvánításként a gépezetnek, ami valahogy elvezetett engem a munkához, amiről csak gyermekként csak álmodoztam, eldöntöttem, hogy megtisztelem egy projekttel, amin a szabadidőmben dolgozok: Szakmailag átalakítottam a DeLorean-t úgy, hogy alkalmazkodjon a négy évtizeddel későbbi autóiparhoz. DeLorean Ez egy köszönet egy ikonnak és egy filmnek, amik emlékeztetés tettek a gyermekkoromat. Ez egy új DeLorean a fiam nemzedékének.”

Az amerikai piac számára 1981 és 1983 között gyártott DeLorean DMC12 egy Georgetto Giugiaro által tervezett sportkocsi, sirályszerű ajtókkal és rozsdamentes acél karosszériával. Az autó széles körben népszerűvé vált filmszerepléseinek köszönhetően, ahol időgépként vált emlékeztetéssé. Ami arra késztetett, hogy belemerüljek ebbe a történetbe az az volt, – azon kívül, hogy el akartam menekülni egy időgépben ebből az átkozott 2020-ból – hogy ennyi év alatt soha nem láttam egyetlen tervezési javaslatot sem az eredeti DeLorean alapján, annak ellenére, hogy mind az autó, mind a film, amely világhírűvé tette, még mindig jelen van egy egész generáció kollektív képzeletében.” – Vonja le a következtetést a tervező. – „Természetesen ez a projekt személyes, nem kapcsolódik kereskedelmi szempontból sem a DeLorean motorvállalat márkájához, sem a Vissza a jövőbe filmekhez, ez csak tisztelgés a tervezés előtt.”

Ángel Guerra ezen új terve a híres autót a mai korunkba hozza, ahol az időutazásról valamennyien csak álmodunk.

Átlátszó SUP ABLAK A TENGERRE

Az ötlettel, hogy kiküszöböljék a tenger és az ég közötti korlátot, a LOEVA megalkotta a le standup-ot, az átlátszó deszkát, amely ablakot nyit az óceánra a vízi sportok kedvelőinek. A Franciaországban gyártott deszka fokozza az evezési élményt a csúcstechnológia, az elegáns design, és a korszerű szaktudás ötvözésével.

A le standup egy eveződeszka, amely áttetszőségének köszönhetően igazán belemeríti a használót a vízalatti élővilág szépségeibe. Az altuglas ShieldUP, az anyag, amelynek a deszka különleges kivitelezését köszönheti nano-szerkezetű, innovatív, és magas ütésállósága mellett zavartalan rálátást biztosít a tengerre. Karbon tok borítása miatt a deszka szerkezete egyszerre stabil és könnyű, emellett a biometrikus uszony dinamikus mozgást biztosít. Az uszonytartó, a biztonsági kötél és a markolat technológiát és letisztult kivitt ötvözve tengerészeti eloxált alumíniumból készült.

A deszka alá a LOEVA két LED sávot helyezett el, amelyek éjszakai vízitúrák során is fényt biztosítanak. A rendszer képes egy olyan fénygyűrűt kreálni, ami akár 15 méter mélyen is meg tudja világítani a tiszta vizet. A rendszert egy újgenerációs egyedileg gyártott akkumulátor hajtja, három óra üzemidőt biztosítva. Az élővilághoz való elkötelezettsége miatt a LOEVA társult a REEFSCAPERS-szel, így közös kampányuk keretén belül minden eladott deszka árából egy bizonyos összeget az óceánban lévő korallzátanyok újra telepítésére fordítanak.

MB Cycles

„BONNEVILLE GS”

Az egyik legjobb egyedi Harley-gyártó Németországban, Martin Becker, az MB Cycles-től, kiadta a motorkerékpártervezés remek példáját – a „Bonneville GS” nevű modellt. Az erőt egy hatalmas 113ci S&S Evo típusú motor adja, amely egy Szuper E karburátor párosul, és körülbelül 100 lovat pumpál ki. Az S&S szállította a légtisztítót, a tekerceket és a gyújtást is, de a hajtáslánc az Ultimától származik – hatfokozatú váltóval és 2 hüvelykes szíjhajtással.

A hátsó felfüggesztés egy állítható magasságú légréndszer a Legend cégtől, a kerekek pedig a kaliforniai DNS-től származnak. Elöl 21 inches, hátul pedig 18 inches felnikkel rendelkezik.

Martin maga készítette el a tökéletesen integrált szólóülést, de „ellopta” az 1960-as évekből származó, 125 köbcentis német moped üzemanyagtartályát – amelyet most erősen átalakítottak, és tetején egy felbukkanó gázkupakkal láttak el. A motor hasán elhelyezkedő bug spoiler a Cult-Werk cégtől származik.

A Chiko's Pinstriping kezelte a matt festéket, amely ellentétben áll a fényes fekete polírral, amelyet a Reichelsheimi Metal Skin Works szinte minden más részén felvitt.

A pilótafülke területe felső polcrészekkel van tele, ABM rögzítőkkel, az MB saját markolataival, Beringer kezelőszerveivel és egy Motogadget Motoscope Pro speedóval. A motorindító gomb és a kipufogó hangerő gombjai szépen be vannak építve: nincs hagyományos gyújtás, mert a kerékpárt Motogadget érintésmentes digitális gyújtászárral vezérli. Az üzletben eltöltött hat hónap után Guido Softail-je készen áll a hosszú utakra és a gumiégetésre.

AKADÉMIA
SPORTHOTEL BALATONFÜRED

* * * *

AKADÉMIA HOTEL**** BALATONFÜRED

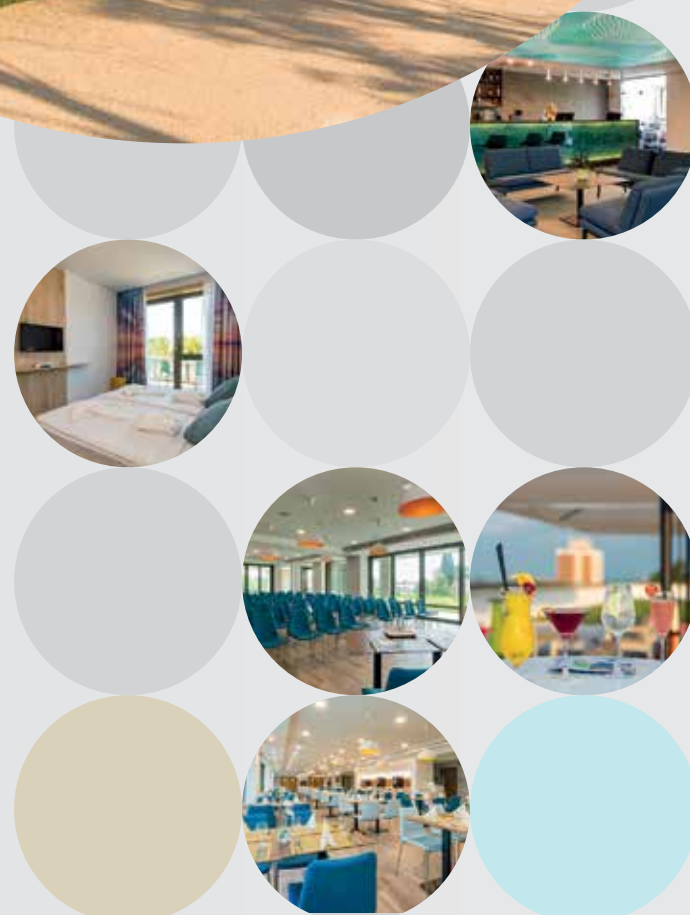
A Balaton északi partjának fővárosában Balatonfüreden a Tihanyi Apátságra lenyűgöző kilátással rendelkező modern, négycsillagos szállodánk csendes környezetben, közvetlen az uszoda mellett a városközponttól csupán 10 perc sétára található.

H-8230 Balatonfüred, Horváth Mihály utca 66.

+36 20 378 7428

info@akademiahotel.hu

www.akademiahotel.hu

”NŐK, fejdíszekkel

Nagy összegben mernék fogadni abban, hogy mindenki életébe legalább egyszer belepiszkált már a sors. Szerencsés esetben annak is a jobbik oldala, aminek köszönhetően új irányok jelentek meg a lehetőségeink között. Innentől kezdve a „soha nem tudhatjuk, mit hoz az élet” közhelyes frázisa új értelmet nyer. Úgy vélem, ez a kibővített gondolat jól összefoglalja Tórizs Hajnalka történetét is, aki évtizedes vargabetűket leírva érkezett meg a fejdíszkészítés mesterségéhez.

Ezt a cikkünket teljes terjedelmében elolvashatja, a MiNők Magazin aktuális számában. A lapot keresse az Inmedio és Relay üzletekben és a kiemelt OMV benzinkutakon.

BESZÉLGETÉS RÁCZ JENŐ MICHELIN-CSILLAGOS SÉFFEL

SÉFKABÁT NÉLKÜL

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HROTKÓ BÁLINT, RTL KLUB ÉS RÁCZ JENŐ

Kis túlzással kijelenthetem, hogy a közelmúlt minden Konyhafőnök-évadának zsűritagjával sikerült már beszélgetnem. A dreamteam legfiatalabb mesterszakácsa RácZ Jenő, aki három évvel ezelőtt csatlakozott a műsor „bíráinak” csapatához. Szakmai életútja alighanem a legmozgalmasabb mindhármuké közül. Örületes egy évtized van a háta mögött, megjárta Angliát, Dániát, Szingapúrt és Sanghajt, ez utóbbi metropoliszban a legfiatalabb magyar séfként, huszonhat évesen behúzza az első Michelin-csillagát. Talán ezért érzem azt vele kapcsolatban egész beszélgetésünk alatt, hogy fiatal kora ellenére olyan, mintha már két ember életét is megélte volna.

Szinte már otthonosan mozgok a Hyundai budaörsi szalonjában, ugyanis Lékai-Kiss Ramóna után Rácz Jenővel is ide beszéljük meg az interjút. Semmi sincs véletlenül, hiszen Ramóna és Michélsz Norbert mellett Jenő a márka zászlóshajója, a Santa Fe márkanagykövete, s éppen a találkozásunk délutánján ült át a régiből a modell legújabb változatába. A séfkabátot tehát most a zakó váltotta le, és a konyhai ínycsiklandozó illatok helyett az új autó szaga és némi benzingöz társult a beszélgetésünkhöz.

Az is igaz, hogy bármennyire is akartunk, nehezen tudtunk volna stílszerűek lenni, hiszen a pandémia miatt lakat került az éttermek ajtajaira. Sajnos Jenővel is csak jövő időben tudunk beszélgetni a megnyitásra váró Rumourról, pedig eredendően azt terveztük, hogy az interjú ott készül majd,

ehelyett maradt az autósalon rendhagyó romantikája. Érzem, hogy ennek hatása csak lassan oldódik nála, az arcán sokáig megragadó csibészes mosoly a karnyújtásnyi távolságban lévő új autóra pillantva villan fel. Biztosra veszem, hogy gondolatai már sokkal inkább a jövőben kalandoznak, semmint az idáig vezető emlékekben, ennek ellenére nem lenne teljes a sztori, ha egy kicsit nem tekernénk vissza az idő kerekét.

– **Barna András: A lányom egyidős veled, és pontosan emlékszem a tizennyolcadik születésnapjára. Talán ez volt az első olyan alkalom, amikor saját bulit szerveztél, az aggódó szülők áldásával. Te ugyanennyi idős voltál, amikor egy hétmérföldes csizmával kiléptél a nagybetűs életbe. Ezt hogyan élték meg a szüleid?**

– Rácz Jenő: Annak, hogy nagyon korán el

merték engedni a kezem – azon túl, hogy nagyon bíztak bennem –, több oka is lehet. Egyfelől mindig nagyon határozott természetű voltam. Másfelől hozzájárult az is, hogy jó egzisztenciális körülmények között éltünk, ezért nagyon sokat utaztunk, akár a tengerentúlra is, ami annak idején nagy szó volt. Így már gyerekkoromban kiszélesedett a világlátásom, mert nagyon sok mindent láttam, átéltem és megtapasztaltam, miközben persze az beleszerettem az utazásba.

– **Hogyan kanyarodott a konyha felé az utad?**

– Tulajdonképpen egy kis túlzással mondhatom, hogy véletlenek sorozatán keresztül, hiszen alapvetően futballista akartam lenni. A szüleim elváltak, és ezután édesanyámmal és az akkori élettársával, aki szakács volt, kiköltöztünk Angliába. Ekkor olyan tizennégy-tizenöt éves lehettem, és néha be-bejártam

hozzá a konyhára, ahol dolgozott. Emlékszem, hogy borzasztóan tetszett, hogy ő mint séf embereket irányít, és a munkatársai nagyon tisztelik. Ez imponált nekem, én is nagyon komolyan vettem.

Talán a végső lökést az adta meg, amikor az iskolában egyszer főzni kellett: nagyon tetszett és élveztem. Az is tudatosult bennem, hogy nemcsak hogy érdekel a dolog, de még némi tehetséget is érzek magamban. Végül is elindultam ezen az úton. Ahogy korábban már említettem, a szüleim nagyon bíztak bennem, aminek köszönhetően én

már nagyon korán a nyakamba vehettem a világot, a tizennyolcadik születésnapomat már külföldön ünnepeltem. Ez egyfajta mementóként is felfogható, hiszen utána sok éven keresztül csak számontartottam, de nem ünnepeltem ezt a napot.

– **Miért gondoltad azt, hogy neked nem itthon, hanem külföldön kell keresned a boldoguláso-
dat? Vagy a sok utazásotok adott ehhez egyfajta
inspirációt vagy lökést?**

– Mindenképpen bátorított, hogy a sok utazásnak köszönhetően rengeteg tapasztalatot szereztem,

otthonosan mozogtam a reptereken, kellő rutint szereztem abban, hogy ha közbejön valami, akkor kihez, hova kell fordulni, hogyan kell egy problémát megoldani. Soha nem bujkált bennem félsz attól, hogy valahol ottragadok.

A szüleim válása nyomot hagyott ezen az időszakon, mi, gyerekek egy kicsit háttérbe is szorultunk, ezért amikor előálltam az ötletemmel, nem ütköztem egyikőjükénél sem nagy ellenállásba. Egyébként már tizenhét évesen elhatároztam, hogy külföldön próbálok szerencsét, és amikor adódott a lehetőség,

A KELETI HATÁS GASZTRONÓMIÁJÁNAK
SZOFISZTIKÁLTSÁGA MEGJELENIK
A TÉRSÉG AUTÓIBAN IS

akkor felültem a repülőre. Azt gondoltam, ha nem sikerül, akkor legfeljebb visszajövök és itthon folytatom tovább.

– **Mi volt az első állomás, és hogy kerültél oda?**

– Ha azt mondanám, hogy hasraütésszerűen indultam útnak, nem állna nagyon távol az igazságtól. Egy ismerősöm ajánlott

munkalehetőséget egy angol kisvárosban, Herefordban. Jóformán úgy kerültem ki, hogy a tinta még meg sem száradt a bizonyítványomon, nulla tapasztalattal. Hogy őszinte legyek, emiatt fogalmam sem volt, hogy milyen munkakörben fogok dolgozni, a szakmámhoz közeliben, vagy éppen mosogatni fogok az elején.

De mert én mindent tudatosan csinállok, mindig volt „B” tervem, sőt ha azt veszem, egy „C” is, hiszen, ahogy az előbb is

említettem, ha nem mentem volna semmire sem pár hónap alatt, akkor fogom magam és hazajövök, és elkönyvelem az egészet egy jó kis utazásnak.

Amikor kikerültem ebbe kisvárosba, ahol ha jól tudom, talán összesen négy étterem volt, akkor elkezdtem az önéletrajzommal kopogtatni az ajtókon, és mindenhol beszéltem a menedzserrel. Óriási szerencsémre az egyik helyen a főszakács magyar volt, aki nagyon meg is lepődött, hogy Angliának ebben a kis szegletében megjelenik egy honfitársa, ugyanis akkor még nem volt akkora a kivándorlás mértéke, mint évekkel később. Itt kaptam először munkát, de nem maradtam itt sok ideig, hanem csakhamar

Wales fővárosába, Cardiffba költöztem, és tulajdonképp itt ültem el a karrierem első magvait.

– **Az életedben nagy hangsúlyt kap a tudatosság. Külföldön, ahol sajátos körülményekkel kell szembenézni, mennyire lehet tudatos az ember, mennyire lehet előrelátó?**

– Egy ilyen helyzetben nem tudsz tudatos vagy előrelátó lenni, éppen ezért

MEG KELL FORDÍTANI A DOLGOT: A TUDATOSSÁGOT AZ JELENTI, HOGY TISZTÁBAN VAGY AZZAL, MIVÉ NEM AKARSZ VÁLNI, MILYEN NEM AKARSZ LENNI. ÉPPEEN EZÉRT ÉN MINDIG TUDTAM, HOGY HOL NEM AKAROK KIKÖTNI, ÉS HOGYAN NEM AKAROM VÉGEZNI.

Szerencsémre bárhol is dolgoztam, ezeket a negatív impulzusokat nagyon gyorsan felfedeztem. Tudtam azt is, hogy egy bizonyos státusban, kategóriában nem akarom folytatni a szakmámat.

Az idők során egyre több tapasztalatot gyűjtöttem, ami világhossá tette a számomra azt, hogyan

nem akarom élni az életemet. Nekem például sokkal nehezebb megmondani azt, hogy milyen ételt akarok ma este enni, mint azt, hogy milyen ételt nem akarok semmiféleképpen. Mint ebből a gondolatból is kiderül, egy kicsit fordított az életfelfogásom, amiben mindent lehet, csak azt nem, amit nem akarok.

– **Ezek szerint paradox módon a negatívumokból építkezel?**

– Akár így is lehet mondani. Az én életben opciók és döntések vannak, és a döntés mindig az

én kezembem van. Tehát ismét megfordítanám a gondolatot, mert igazából nem a negatív dolgokból építkezem, abszolút értékben soha nem ért rossz dolog. Összeségében szerencsésnek és boldognak érzem magam, azonban a karrierépítés során nagyon észnél kell lenni. Azt gondolom, hogy eddigi életem során mindig felfedeztem a jó opciókat, aminek köszönhetően egyre nagyobb élvezettel és örömmel tölt el, hogy én irányítom a sorsomat. Amikor az ember fiatalon egyre többször megéli azt, hogy ennek hatványozottan vannak eredményei, akkor még inkább felbátorodik. Aztán egyszer csak azt veszi észre, hogy még több sikert ér el.

– Az ember jelen időben megéli azt, hogy az élet egy sikeres és jó pályára állította, vagy ezzel csak később szembesül, amikor valahol spontán vagy tudatosan számot vet vele?

– Én ezt megéltem a maga valójában. Szerintem nálam ez Sanghajban történt, amikor öt éve oda-költöztem. Három évig éltem ott, és ekkor éreztem először azt, hogy teljesen mindegy, hogy a világ melyik felén, de én irányítom az életemet, és ami

a legfontosabb, be tudtam önmagamnak bizonyítani, hogy képes vagyok megélni bárhol. És ebben gondolatban az a legfontosabb, hogy önmagamnak, hiszen a külvilágnak soha nem fog száz százalékgig megfelelni senki, és ha valaki erre gyúr, akkor csak kudarcok érhetik. Ha viszont mindig csak magamnak kell megfelelnem és magasra teszem a mércét, akkor nem érhet kudarc, hiszen a szintet mindig saját magamnak állítom be. Ha az ember jól

térképezi fel a képességeit és reálisan látja a dolgokat, akkor sokkal kisebb a csalódás kockázata.

– Amikor elmentél Ázsiába, akkor az egy újabb kalandfaktort jelentett, vagy a vonzódás vitt a keleti konyha irányába?

– Ez egy érdekes helyzet volt. Én, ha úgy vesszük, a második generációs ázsiai séfek közé tartozom. Az európai szakácsok első nemzedékének köszönhetően szinte berobbant az öreg kontinensre a keleti

ÉN, HA ÚGY VESSZÜK, A MÁSODIK GENERÁCIÓS ÁZSIAI SÉFEK KÖZÉ TARTOZOM

gasztronómia körülbelül olyan tizenöt-húsz éve. Az ázsiai alapanyagok izgalmasak, az onnan jött séfeknek szélesebb a világlátásuk. Ez nagyon izgatott engem, és emiatt indultam el én is Ázsiába, mert úgy éreztem, hogy még többet kell látnom és tapasztalnom. Ez az a korszak volt, amikor az emberek azért mentek oda, hogy még többet tanuljanak.

– **Mennyire hatott rád ez a kultúra?**

– Bárhol jártam eddig, minden ország vagy

régió hatással volt rám. Lehet, hogy Thaiföld és Vietnám szomszédosak és közel azonos a kultúrájuk és a gasztronómiájuk, de mégis csak mások az ízek. Ázsia progresszivitása nagyon magas, mert sok területen nagyon gyorsan fejlődik. Például az étteremvilágban iszonyatosan. Rengeteg vendéglátóhely nyílik nap mint nap, ugyanakkor tíz, húsz, száz étterem be is zár ezzel egy időben.

– **Mi az oka ennek az iszonyatos rotációnak?**

– Ázsiában kell az úgynevezett „wow”-faktor. Ha például Franciaországban elmegyünk egy tradicionális étterembe, ahol klasszikus és hibátlan módon főznek már ötven vagy száz éve, az patinás. És azért mennek oda, mert jó. Ugyanez Ázsiában már az unalmas, mégpedig azért, mert jön másik tizenöt-húsz étterem egy hónapon belül, és valamilyen sokkal jobbat tudnak nyújtani. A lojalitás itt egészen más értelmet nyer, mint Európában.

Tehát ott óriásit kell villantanod, mert nem elég, hogy jót csinálsz, a legjobbat kell csinálnod.

– **Ez a progresszivitás mennyire lehet hatással a globális gasztronómiára?**

– Lehet ennek pozitív hatása, és mindenképpen színesíti majd a világ kulináris térképét. A nemsokára megnyíló éttermennél, a Rumournál is egy hasonló nézetet mutatunk meg, vagy ha úgy tetszik, vezetünk be. Ez a séf-asztal koncepció nagyon különbözni fog a többi vendéglátási formától, mert nagyon fontosnak tartom, hogy mindig meg tudjunk újulni. Miközben vallo, hogy szükség van a fehér-piros kockás abroszos, klasszikus ízeket felvonultató éttermekre, muszáj, hogy legyen a gasztronómiának egy olyan rétege is, amelyik meg tudja mutatni a jövőt.

– **Itt ülünk most a Hyundai szalonjában – a keleti hatás nemcsak a gasztronómiában, hanem a motorizációban is utolért?**

– Ha párhuzamot szeretnék vonni, akkor azt mondhatom, hogy a keleti hatás gasztronómiájának szofisztikáltsága megjelenik az autókban is, arra törekszik, hogy a használóit teljes mértékben kielégítse minden téren.

– **Mennyire vagy autós ember?**

– Nagyon. Sokszor azon gondolkozom, hogy ha elér a világ az önvezető autókig, akkor azt nagyon nem fogom szeretni, mert szeretek vezetni, és élvezem a vezetést. *(Nevet.)*

– **Milyen volt az első autód?**

– Egy SEAT Ibiza volt.

– **A világtúrád során például Sanghajban autóval jártál, vagy abban a nyüzsgő metropoliszban ez teljesen felesleges?**

– Egyrészt felesleges, másrészt úgy voltam vele, hogy még egy tévét is félttem venni, mert mindig

arra gondoltam, ha jövök-megyek, akkor ezt hogyan tudom majd magammal vinni a világ másik végére úgy, hogy semmi baj ne érje. Tulajdonképpen mindennel így voltam, éppen ezért még tíz év múltán is csak két bőrönddel utaztam. Szóval kompakt egy fickó voltam, azonban ennek a romantikája is elmúlik egyszer, és tulajdonképpen ez hozott haza Magyarországra: elegendő lett a bőröndgardróból. Szerettem volna már egy saját otthont, ahova – az előbbi példával élve – meg tudom venni azt a tévét, amire már régen vágytam, hogy legyen egy olyan autóm, ami nekem már régen tetszik, és végre kényelmes legyen az életem.

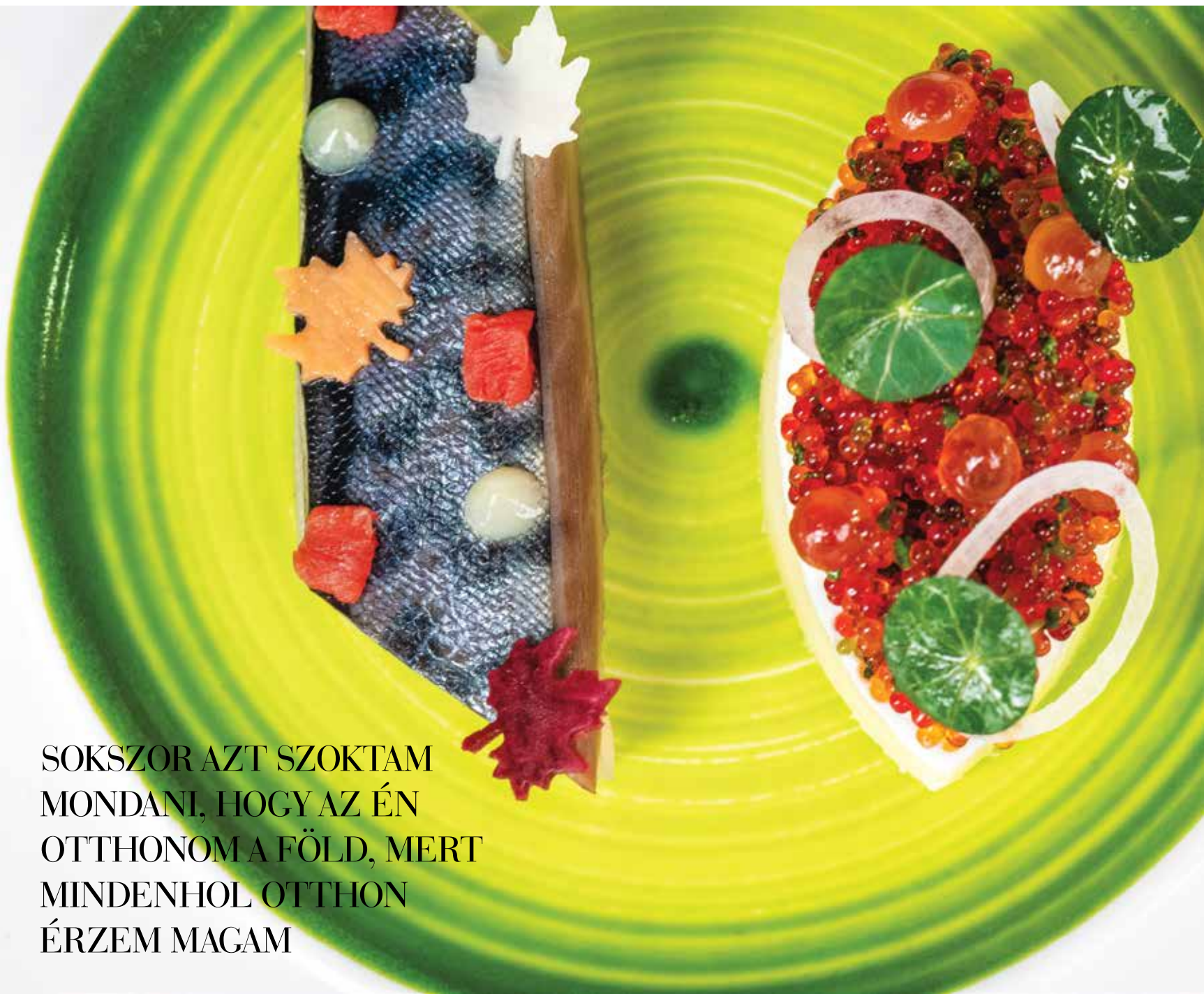
– Harmincéves korodig hány ember életét élted le? Soha nem érezted azt, hogy elfáradtál?

– Jó kérdések! (*Mosolyog.*) Ezen még soha nem gondolkoztam, de talán a tavalyi volt első olyan évem, amikor azt éreztem, hogy a kapacitásom végén járok, és az életembe aligha tudnék még többet beletenni. Ekkor éreztem azt is, hogy kell már mellém egy olyan segítő kolléga, aki bizonyos elintézendő dolgokat átvesz tőlem.

– Amikor becsöppent az életedbe A Konyhafőnök, nem érezted úgy, hogy még egy lapáttal rádobtál arra a szekérre, ami amúgy is dugig telt már? Miközben senki nem vitatkozna azon, hogy ezt a lehetőséget nem lehetett kihagyni.

– Hogy őszinte legyek, amikor megkaptam ezt a felkérést, akkor semmi nem járt a fejemben, nem gondoltam arra, hogy brandet kell építenem, mint ahogy azt sem, hogy ez az egész hova vezethet majd. Azt viszont tudtam, hogy olyan sokáig éltem külföldön, hogy most már elérkezett az idő arra, hogy itthon is „megmutassam” magam. A Konyhafőnök stábjának felkérése tette fel az „i-re” a pontot, talán

SOKSZOR AZT SZOKTAM
MONDANI, HOGY AZ ÉN
OTTHONOM A FÖLD, MERT
MINDENHOL OTTHON
ÉRZEM MAGAM

egy jelként fogtam fel, hogy most már haza kell költözni.

– **Sokszor volt honvágád?**

– Nagyon sokszor.

– **A munka nem tompított ezen az érzésen?**

– Inkább azt mondanám, hogy egyfajta fásultságot hozott, de ugyanakkor az embert meg is acélozza. Ennek ellenére soha nem felejttem el azt, hogy tizenkilenc-húsz évesen voltak olyan karácsonyok és születésnapok, amikor elpityeregtem magam. Ilyenkor az emberre rátör egy kis világfájdalom is, és bántja, hogy betegen saját magának kell elmennie a patikába. Mert gyerekként megszoktuk, hogy ha ilyen baj volt, akkor az édesanya hozta a gyógyszert, megfőzte a húslevest, és sorolhatnám. Ehelyett mindenben magamra voltam utalva, és kegyetlennek éreztem az életet, ami aztán elég jól megedzett.

– **Mennyire váltál világ-, egészen pontosan gasztropolgárrá?**

– Szerintem nagyon.

Általánosságban azt szoktam erre mondani, hogy az én otthonom a Föld, mert mindenhol otthon érzem magam.

– **Kialakultak szoros, máig tartó barátságok az elmúlt tíz év alatt?**

– Igen, számos, de nyilván ebből egy jelentős rész a képletes kapcsolatoké, de vannak örök életűek is köztük. A legjobb barátommal öt éves korom óta ismerjük egymást, és bárhol is fordultam meg a világban, nem telt el úgy hét, hogy ne beszélünk

vagy írtunk volna egymásnak. Gyerekként mentem el és felnőttként jöttem vissza, de ezzel a barátommal soha nem éreztük az idő múlását. Számomra ez jelenti az igazi barátságot.

– **Ha úgy vesszük, az új éttermed az életed harmadik stációjának alapköve. Az új vállalkozás mekkora ívet írhat le?**

– A világon a legboldogabb akkor vagyok, amikor főzök, amikor a konyhában vagyok, és irányíthatom

az én kis csapatomat, akikkel valami nagyon jót csinálunk, hiszen a vendégeink is boldogok.

De sokszor érzem azt is, hogy van bennem még egy kis hely, hogy ez a boldogság még jobban kiteljesedjen. Ezt a kiteljesedést az üzleti tevékenységben érzem – ezt a késztetést biztosan a családi génekből hoztam magammal. Az elmúlt években nagyon sok sikeres együttműködést tudtam tető alá hozni, példának okáért ilyen volt a Hyundai is. Ez jó érzés számomra, hiszen azt igazolja, hogy itt is tudok jól teljesíteni.

A Hyundai-kapcsolat nem egy klasszikus influencerkapcsolat, ami mondjuk posztokban méri az együttműködés súlyát. Ez nem lenne önazonos, és egyébként sem ez jellemez engem. Talán ezért nem tartom magam influencernek. Márkanagykövetként sokkal szívesebben mellé állok egy jótékonyági kampánynak vagy támogatom a Hyundai Ökomenikus segélyszervezettel történő együttműködését és a tehetség gondozást, mint-

hogy képeket gyártsak a közösségi médiára. Szóval ez a kapcsolat rendkívül jó platform arra, hogy más embereken tudjunk segíteni, ez a mentalitás pedig sokkal közelebb áll hozzám, mint a kirakatsmegoldások.

– **Olvastam valahol, hogy A Konyhafőnök műsorai után mindig tartasz egy kis értékelő meetinget, a Hyundai „Légy N-magad” kampányában is van egy mentoráltad. Neked voltak mentoraid,**

példaképeid, akik meghatározóak voltak a karrierépítésed szempontjából?

– Ebben a kérdésben is igen tudatos voltam, és próbáltam a megítélesem szerint jó szakemberek mellett dolgozni. De illúzió lenne azt hinni, hogy ezt mindig maga választhatja ki az ember. Inkább meg kell próbálni a szó jó értelmében csapódnivalahová, hiszen ez befolyásolhatja, hogy később milyen emberré válunk. Nekem a mai napig is vannak példaképeim, akikre hasonlítani szeretnék.

Mindennap, amikor felkelek, megpróbálok hozzájuk méltó módon teljesíteni.

– Minden séffel szót ejtünk arról, hogy van egyfajta gasztronómiai bumm, és főz az egész világ. Neked mi a véleményed erről?

– Véleményem szerint mindig az a kérdés, hogy mihez mérjük. Ha lokálisan nézem a dolgot, és csak Magyarországra vetítem le, akkor nyilván beszélhetünk bummról. Ha a világ gasztronómiájához mérjük, akkor nem lehet azt mondani, hogy fejlődünk, mert mi folyamatosan csak az utórezgéseket vesszük föl. Szerencsére ma már nagyon sok olyan elismert szakemberünk van, akiknek köszönhetően nagyon nagy lendületet vett a magyar gasztronómia.

– Bizonyos fokig banális a kérdés, lehet, de mi Rácz Jenő titka? Hiszen nagyon sok minden elértél már fiatalon, te lettél a legfiatalabb Michelin-csillagos magyar séf is, hogy mást ne is említsünk.

– Nyilván ez egy összetett dolog, aminek lényeges eleme, hogy mindig jókor voltam jó helyen. De legalább olyan fontos, hogy jobban akarj valamit, mint a másik. Ezzel a két feltétellel összeáll egy olyan kombó, ami hatalmas energiákat szabadít fel, amitől az elszántság és siker megkérdőjelezhetetlen. És ez még akkor is így van/lesz, amikor valaki vagy valami eltántorítana a lehetőségtől.

– Mi lett azzal étteremmel, a Taian Table-vel, amelyiknek meghoztad a Michelin-csillagot, aztán tulajdonképpen még egyet, aztán később bezárták?

– Megtartották a csillagjaikat, és működik tovább, de egy másik helyen. Ott indítottam el azt a nagyon jó és stabil rendszert, amit most, illetve majd a Rumourban is alkalmazunk majd, reméljük, hasonló sikerrel.

HOTEL FIT
HÉVÍZ

FIT **HOTEL** **HÉVÍZ**

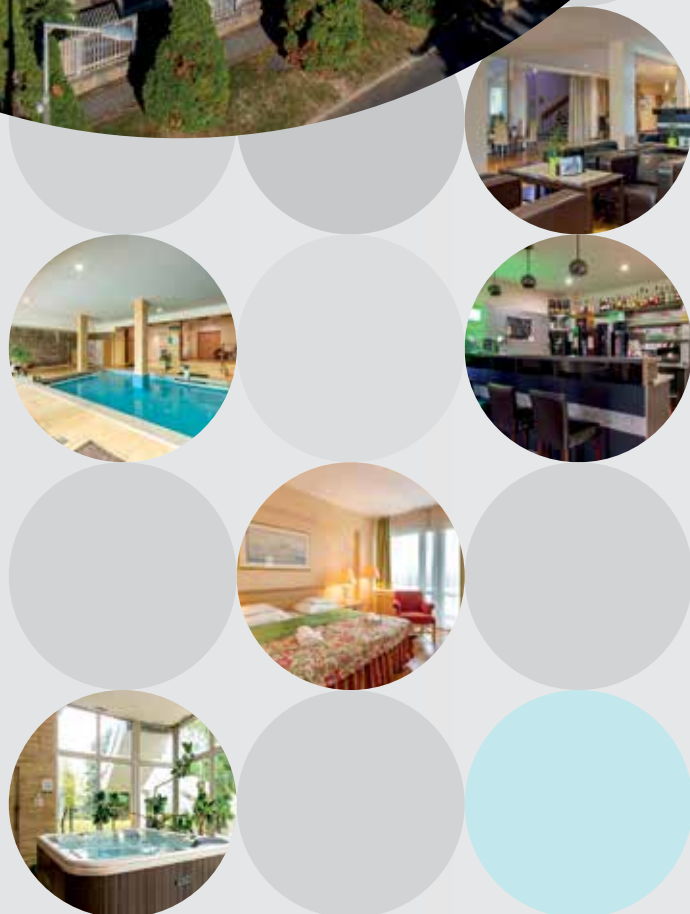
A fürdőváros központjában, 300 méterre a hévízi termáltótól található a családias hangulatú gyógyszálloda 52 barátságos, erkélyes és klimatizált szobával, étteremmel, bárral és wellness részleggel várja vendégeit. A Hotel FIT Hévíz kiválóan alkalmas a gyógyulni vágyók, városlátogatók és az üzleti céllal érkező vendégek számára egyaránt.

H-8380 Hévíz, Kossuth Lajos u. 76.

+36 30 153 7378

info@hotelfitheviz.hu

www.hotelfitheviz.hu

MORGAN 3 WHEELER

A HÁROMKEREKŰ HATTYÚDAL

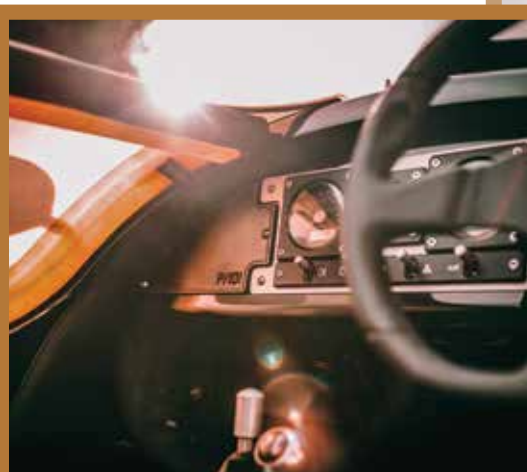

*1910 nyarán egy londoni versenyen
hullott le a lepel Morgan 3 kerekűjéről*

írta: MIFERFIÁK *fotó:* MORGAN MOTOR COMPANY

Harry Morgan örült ötlete volt, hogy három kerék is elég a száguldozáshoz. Nem kell nagy karosszéria, elég egy jó motorkerékpár motor egy egyszerű sebességváltó és rajtra készek! Igen ám, de ez az ötlet az 1900-as évek elején pattant ki a brit fiatalember fejéből. Így közel 100 év után ragadta meg újra az alkalmat a hagyományos favázás sportkocsit gyártó Morgan és hozta vissza a köztudatba a 3 kerekű masinát, amely a jövőben az autóiipari trendekhez igazodva immár teljesen elektromos változatban is elérhetővé válik.

A két világháború hátráltatta a 3 Wheeler sikereit de az eredeti koncepció egészen 1953-ig élt

AZ

1910-től 1953-ig gyártásban lévő élményautó újkori átírata persze már a modern technikára támaszkodott, hiszen pontosan egy évszázaddal a gyár megalakulása után a Morgan Motor Company felélesztette a retró stílusú 3 Wheeler modelljét, melyből 2010 óta közel 3 ezer darabot gyártottak le, és ezzel a cég történetének legnépszerűbb autójává vált.

A tervek szerint az idei évben a benzines háromkerekűt egy új, tisztán elektromos verzió váltja le, ezért a malverni székhelyű gyártó úgy döntött, hogy egy limitált szériával, a P101 3 Wheelerrel búcsúztatja el az aktuális verziót. A P101-ként rövidített „Project 101” a jármű utolsó benzinüzemű változata lesz, amelynek elsőrangú V-twin motorját az S&S Cycle, a motorkerékpár motorok és alkatrészek szakértője gyártja.

Ehhez a motorhoz is egy Harley-Davidson erőforrás adja az alapot. A kéthengeres, 1,8 literes, V-motor, 115 lóerős teljesítménnyel mozgatja a 3-kerekűt. Ennek a motornak érdekessége, az is, hogy az eredeti VW Bogár nyugdíjazása óta ezzel először hajt léghűtéses erőforrás olyan járművet, ami nem motorkerékpárnak minősül.

A 3 Wheeler súly/lóerő aránya jobb, mint egy 911-es Porsche-é

Az autó egyediségét növeli az utasülést védő fedél, az aerodinamikus keréktárcsák, az alacsonyan ülő, 9 hüvelykes fényszórók, az egyik oldalon fehér, másikon fekete kerámia bevonatú kipufogócsövek, az extra fedők, a szegecses díszítés, és más különleges P101 ismertetőjegyek. Az autó négyféle, második világháború-inspirálta matricázással rendelhető (Belly Tank, Dazzleship, Aviator és Race Car). A P101 széria mindössze 33 példányból áll majd, és az ára nagyjából 60 ezer dollár lesz. Vess egy pillantást minden idők legszebb autóira is!

Úton egy jobb jövő felé.

Vadonatúj Hyundai TUCSON
Hybrid változatban is.

5 ÉV
KILOMÉTER-KORLÁTOZÁS
NÉLKÜLI GARANCIA

8 ÉV
VAGY 160 000 KM
AKKUMULÁTOR-
GARANCIA

Akár **850 000 Ft**
bevezető kedvezménnyel!*

 HYUNDAI

* A feltüntetett kedvezmény a Hyundai Tucson Prime 1.6 T-GDI hibrid 2WD 6AT 230 LE modellre vonatkozik és a kedvezmény mértéke felszereltség függvényében változik, valamint a készlet erejéig vagy visszavonásig érvényes. További kedvezményeinkről, az 5 év és 8 év akkumulátor-garancia részleteiről érdeklődjön a márkakereskedésekben, vagy a www.hyundai.hu weboldalon. A hirdetés tájékoztató jellegű, nem minősül ajánlattételnek. Forgalmi viszonyoktól függően a fajlagos kombinált üzemanyag-fogyasztás: 5,503 – 6,557 liter/100km; kombinált CO₂-kibocsátás: 125 – 149 g/km. A Prime felszereltségről további információ áll rendelkezésre a www.hyundai.hu oldalon. A kép illusztráció.

BUGATTI KLASSZIKUSOK

ÖRÖKZÖLD SLÁGEREK

írta: MIFERFIÁK fotó: BUGATTI

BUGATTI TYPE 55
SUPER SPORT ROADSTER

A Bugatti járművei mindig is exkluzív kategóriát képviselték az autógyártásban. A modelljeinek korosodásával az értékük is növekszik – ezt mutatja a Classic Analytics, a nemzetközi piacelemzésre és a klasszikus autók világszerte történő értékelésére szakosodott vállalatának analitikája.

„Az Ettore és a Jean Bugatti korszakból származó Bugattik, különösen eredeti állapotukban és a versenyzés történetével, mindig a piac legdrágább klasszikus autói voltak. Ez a tendencia stabil maradt, sőt, még a háború előtti járművek iránti érdeklődés általános csökkenése ellenére is növekedett.” – foglalta össze a vírus után tapasztaltakat Frank Wilke, a Classic Analytics ügyvezető igazgatója. „A jelenlegi helyzet minden bizonnyal

változást hozott az aukciós piacon, de az online aukciókon is, az exkluzív, klasszikus járművek ára egyelőre magasan stabil maradt. Minden történelmi Bugatti jármű egyedi. Az 1920 és az 1930-as évek vége között épültek mind a teljesítmény, mind a tervezés terén különlegesen. Megtartottuk az első brit árverésünket, amely számos új rekordot állított fel, többek között szerepelt közte a legdrágább Bugatti nyilván árverésen történő értékesítése.

Az elmúlt év két legértékesebb tétele az 1934-es Bugatti 59-es sport és az 1937-es Bugatti 57S-es Atalante volt. 2020-ban a két legdrágább Bugatti után, a TOP-5-ben további francia modelleket találunk. Két 55S és egy 35C modell fért oda még a legdrágább oldtimer klubjába.”

1. BUGATTI 59-ES TÍPUSÚ SPORT (ALVÁZ 57248)

Egy 1934-es, 57248-as alvázszámú Bugatti 59-es sportot 12,681 millió dollár (kb. 3,8 milliárd forint) áron kelt el a londoni Gooding & Company árverésén 2020 szeptemberében. Így ez az egyik legdrágább Bugatti, amely nyilvános aukción valaha kalapács alá került. A Bugatti Type 59 Sports versenyautóként készült el a Bugatti

Grand Prix csapata számára, és megnyerte a Belga Grand Prix-t Spa-ban, később a Monacói Nagydíjon harmadik lett. A Bugatti leghíresebb és legsikeresebb versenyzői ültek az autó volánjánál - köztük Robert Benoist, Louis Chiron, René Dreyfus, Achille Varzi vagy Jean-Pierre Wimille. A sikeres versenysorozat után a Bugatti átalakította a Type 59 sportkocsivá és Leopold

belga király vásárolta meg 1937-ben. A jármű a mai napig eredeti állapotában van.

2. BUGATTI TYPE 57S ATALANTE (ALVÁZ 57502)

10,44 millió euróért kelt el (kb. 3,75 milliárd forint) fegy ritka és nagyon tetszetős, 1937-es típusú 57S Atalante 57502 alvázszámú modell. A kocsit 1937-ben egy a márka nagy rajongója a brit versenyző Earl Howe vásárolta meg, és egyike annak a 17 autónak, amelyet Jean Bugatti a szenzációs Atalante karosszériával szerelt fel.

3. BUGATTI TYPE 55 SUPER SPORT ROADSTER (ALVÁZ 55220)

Az 1932-es, Bugatti Type 55 Super Sport Roadster, amelyet Jean Bugatti tervezett, 7,1 millió dollárért (kb. 2,1 milliárd forint) kelt el a Bonhams Amelia Island aukción, 2020 márciusában. A kocsit erede-

tileg báró Victor Rothschild vásárolta meg és hosszú évtizedekig őrizte gyűjteményében.

4. BUGATTI TYPE 35C (ALVÁZ 4871)

Az 1928-ból származó Bugatti Type 35C Grand Prix 5,23 millió dollárért (kb. 1,56 milliárd forint) talált új gazdára a londoni Gooding & Company aukción. Ezt a 4871-es alvázszámú autót eredetileg az 1928-as Targa Florio versenyre gyártották, Jannine Jencky francia versenyző számára. A több mint 90 éves járműnek 1932 után csak négy tulajdonosa volt.

5. BUGATTI TYPE 55 SUPER SPORT (ALVÁZ 55221)

A Bugatti egyik rajongója 5,07 millió dollárt (kb. 1,52 milliárd forint) fizetett egy 1931-es típusú 55-ös

modellért tavaly februárban Párizsban. Ezzel az 55221 alvázszámú jármű lett a legdrágább autó, amelyet a Rétromobile 2020 aukción értékesítettek. Ez egy különleges jármű, amellyel Louis Chiron és gróf Guy Bouriat-Quintart az 1932-es Le Mans-i 24 órás futamon versenyzett 1932-ben. A későbbi tulajdonos egy egyedi Fignoni karosszériával pótolta a korábbi karosszériát.

TATÁN A TÓPARTON

EGY KIS KIRÁNDULÁS

írta: KÖKÉNY ROLAND *foto:* NOVÁK ILDIKÓ

Szerkesztőségünknel vendégeskedett a Hyundai legújabb Tucson modellje, amellyel egy kis kirándulásba fogtunk, és bejártuk Északnyugat-Magyarország egyik legizgalmasabb szegletét a tatai tavat és annak környező részeit.

Budapestről Nyugat felé fordulva, az M1-es autópálya mentén haladva, mindössze fél órányi útra van Tata, amelyen félúton található Győr felé. A kisváros megér egy kitérőt, hiszen az Öreg-Tó, a vár, a vizimalmok vagy az Eszterházy-kastély, illetve a különböző fesztiválok vonzzák az érdeklődőket. Ha van még időnk erre

tése, a valamikori kalmaduli remeteség. A csuhájuk színe miatt „fehér barátoknak” is nevezett szerzetesek sem egymással, sem a külvilággal nem érintkeztek, a némasági fogadalom alól csak a december 28. és január 2. közötti napok jelentettek kivételt.

Így a pandémai idején nem olyan egyszerű egy jót enni vagy inni, de mindenképpen figyelmükbe

ajánljuk a tatai vár bástyáján található Zsigmond terasz kis faházat, ahol kemencés pizzát tudunk rendelni, villámgyorsan elkészül és remek alapanyagok kerülnek rá. A tó sarkán pedig ugyan szintén csak elvitelre, de nyitva áll a Korzó, ahol kézműves hamburgerek mellett, burrito és quesadilla is áll az étlapon, de süteményekből sincs hiány.

érdemes a környéken nagyobb kört tenni, hiszen a szomszédos Vértesszőlősön (aminek semmi köze a Vérteshez, hiszen a Gerecse oldalában fekszik) találták meg Samut, a híressé vált előembert, a mintegy 350 ezer évvel ezelőtt élt Homo erectus egyik képviselőjét. Tatabányán a Szabadtéri Bányászati Múzeum és a Kő-hegyi Turul- emlékmű lehet érdekes, no meg a hozzá közel eső Szelim-barlang. Oroszlány külterületén, Majkpusztán található az ország egyik legérdekesebb egyházi épületegyüt-

TATA EGYIK LEGNAGYOBB VONZEREJE AZ ÖREG-TÓ. A KÖZEL 250 HEKTÁROS TÓ, EURÓPA EGYETLEN OLYAN VÁROSI TAVA, MELYEN AZ ŐSZI ÉS TÉLI HÓNAPOKBAN VADLUDAK ÉS MÁS KÖLTÖZŐ MADARAK TÍEZREI TALÁLNAK ÁTMENETI MENEDÉKET.

Útitársunk az új Hyundai Tucson volt, amely sokkal több, mint egy kalandor. Mi a mild hibrid verziót tesztelhattük. A hagyományos vázlatkészítési folyamatól eltérve a Hyundai dizájnerei teljes egészében élvonalbeli digitális technológia alkalmazásával létrehozott, geometrikus algoritmusokon keresztül dolgozták ki a vadonatúj Tucson futurisztikus stíuselemeit. A “parametrikus dinamika” néven ismert folyamat során digitális adatokból létrehozott vonalak, felületek, szögek

**AZ ÖREG-TÓ ÉS KÖRNYÉKE
MA TERMÉSZETVÉDELMI
TERÜLET, DE MIVEL
SZINTE KÖRÜLÖLELI
TATA VÁROSA, PIHENÉSI,
TURISZTIKAI CÉLOKAT
SZOLGÁL. A TÓ ÉS A
SOK MŰEMLÉK REMEK
„DÍSZLET” AZ ÚJ KELETŰ
BAROKK VIGASSÁGNAK,
A VÍZ, ZENE, VIRÁG
FESZTIVÁLNAK.**

és idomok felhasználásával hoznak létre korábban elképzelhetetlen, merész esztétikai értéket. Ennek köszönhetően a jármű formatervében minduntalan visszaköszönnek a parametrikus ékköként ismert, hangsúlyos geometrikus mintázatok, progresszív karakterrel ruházva fel a típust.

Összeségében a Hyundai nemcsak formailag lépett szintet, hanem mind teljesítményben, mind külső és belső kialakításában nagyon rendben van. Ráadásul ár-érték arányát is tekintve egy osztállyal

magasabb méretet és felszereltséget kínál, egy mérettel alacsonyabb áron. Szerintünk sikerre van ítélve a legújabb generáció is. A kirándulás után kicsit számunkra meglepő, hogy ennyi újdonság és újítás mellett milyen hamar kiesett az Év autója szavazás mezőnyéből.

Mi remekül éreztük magunkat Tatán, Budapestről vagy annak vonzáskörzetéből indulva kimondottan jó ajánlat egy tartalmas, egynapos kiránduláshoz.

FŐNIX
MEDICAL
WELLNESS****
RESORT
NÓGRÁDGÁRDONY

Nógrád megye ékszerdoboz, egy csodálatos kastély, egy különleges wellness szálloda, melyet 7 hektáros ősfás park vesz körül. A Főnix Resort, négycsillagos minőséggel, széleskörű wellness lehetőséggel, varázslatos környezettel, jótékony szubalpin klímával és palóc vendégszeretettel várja a látogatóit.

2673 Nógrádgárdony, Kórház utca 1.
Tel: +36 35 371 527
info@fonixresort.hu
www.fonixresort.hu

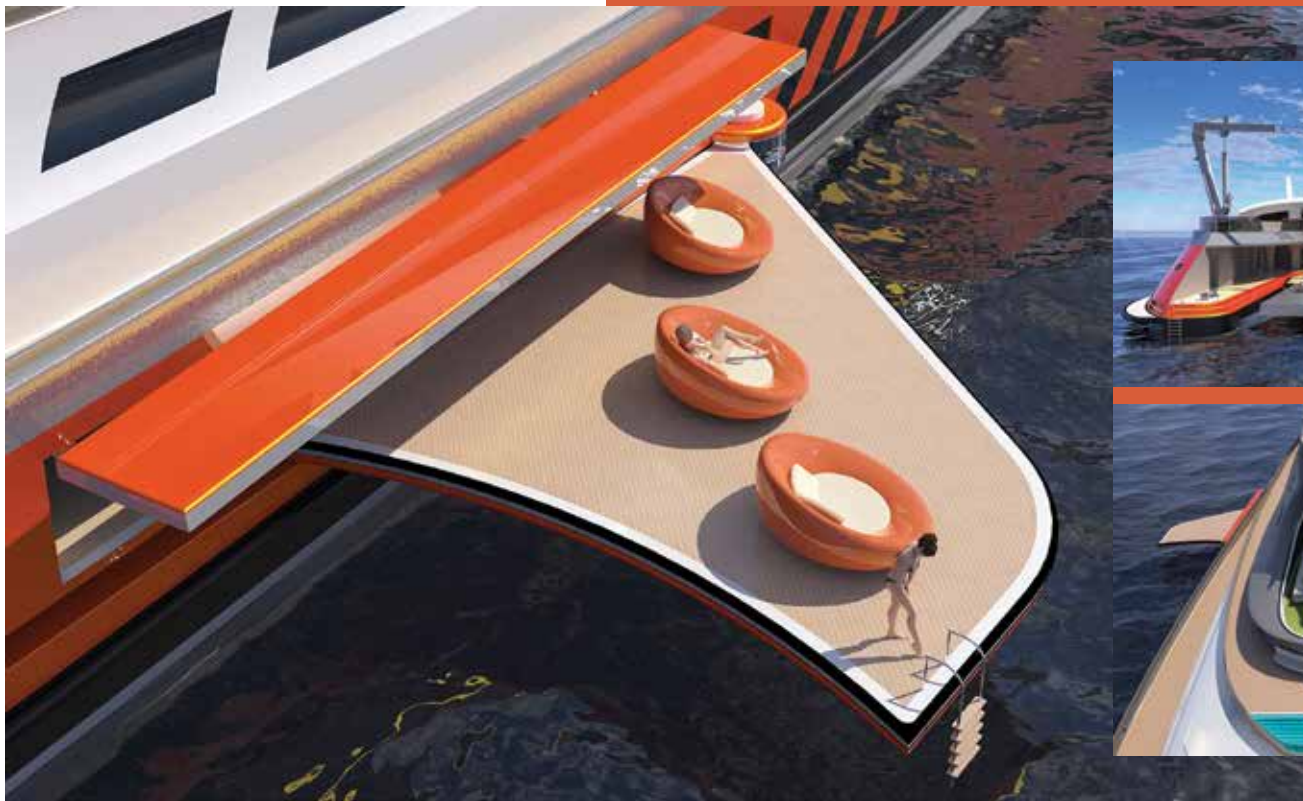
HAJÓ

Úgy tűnik, hogy a cápa hamarosan versenyezhet a tengerek királya címért. A Lazzarini Design Studio most bemutatott egy fenyegető új megayacht-koncepciót, amelynek felső fedélzete óriási cápára hasonlít.

A HAJÓK CÁPAJA

írta: MIFERFIAK *forró:* LAZZARINI DESIGN STUDIO

Az

501 lábas nagyjából 20-szor akkora, mint Spielberg híres Nagy fehérje, és az egyik legnagyobb hajó lenne, ha megvalósulna.

A projekt Prodigium néven fut, ami latinul csodálatos vagy természetellenes dolgot jelent. Hm, találó! Valójában az ókori római építészet ihlette, amely megmagyarázza monolitikus léptékét.

A Prodigium nem kevesebb, mint hat különböző fedélzettel rendelkezik. A felső szintet kifejezetten cápaszerűre csinálták, ez foglalja magába a fő lakóterületet. Így van, a fenevad hasában fog pihenni! Az edény szénszálból és alumíniumból kovácsolt, hegyes orrú, sötét színű és átlós vonalakkal rendelkezik, amelyek a fogakra emlékeztetnek.

Az alábbi fedélzeten a főbejáratot két impozáns római oszlop díszíti, amelyek a felső szerkezet alátámasztására is szolgálnak. A kiterjedt belső tér tágas társalgókat, étkezőt és konyhát kínál, valamint kabinokat 44 vendég, 18 személyzet és 12 személyzet számára.

Kívül a Prodigium három nagyméretű medencével rendelkezik, ahol a fedélzeten tartózkodók úszhatnak és relaxálhatnak cápák nélkül. Medencék minden fedélzet hátsó részén találhatók. Egy kis extra látványosságként a felső fedélzet medencéjében található egy vízesés, amely az alatta lévő víztömegbe folyik.

Méretét tekintve Prodigiumnak bőven van hely játékok számára is. A hajó összesen nyolc jetskit tud szállítani két garázsban és az alsó fedélzet hátsó részén van egy privát kikötő, ahol akár 98 méteres hajók is kiköthetnek. Emellett daruval van felszerelve, hogy a csónakjait vízre juttassa. Legfelül három helikopter fér el, mindegyik saját hangárral.

Ha az energiáról van szó, a Prodigium a tiszta, zöld energiát biztosító napelemekkel van felszerelve a felső szinten. Hibrid hajtóművel is rendelkezik, amely 22 csomós utazási sebességet ad. Akár szándékosan, akár nem, ez a hajót egyenértékűvé teszi egy nagy fehérrel, amelynek becsült csúcsebessége 25 mph.

Ez a második zoomorf tengeri tervezés, amelyet a Lazzarininál láthattunk. Ez év elején az olasz stúdió egy 450 méteres hattyú alakú megayacht-konceptiót tárt elénk, ami jó néhány tollat felborzolt. Legközelebb kérhetünk gyilkos bálnát?

**BMW
MOTORRAD**

Leier Autó, Győr

HATÁRTALAN KALANDVÁGY

BMW R 1250 GS ÉS BMW R 1250 GS ADVENTURE.

Az új BMW R 1250 GS és R 1250 GS Adventure modellek nyergében semmi sem szab határt a kaland és a felfedezés iránti vágyaidnak. A látást és láthatóságot segítő Cruising Light és kanyarvilágítás, a praktikus TFT kijelző Connectivity funkcióval és USB csatlakozóval, vagy az útviszonyokhoz és a motorozási stílusodhoz alkalmazkodó menetprogramok csak néhány példa azokra a folyamatosan továbbfejlesztett technológiákra, amelyek biztonságot, dinamikát és kényelmet nyújtanak számodra, bármerre is vezet az utad.
www.bmw-motorrad-leierauto.hu

MAKE LIFE A RIDE

BESZÉLGETÉS JURÁK ZSOLT
UTAZÁSI SZAKÉRTŐVEL

A NYUGALOM SZIGETEI

írta: BARNA ANDRÁS fotó: JURÁK ZSOLT

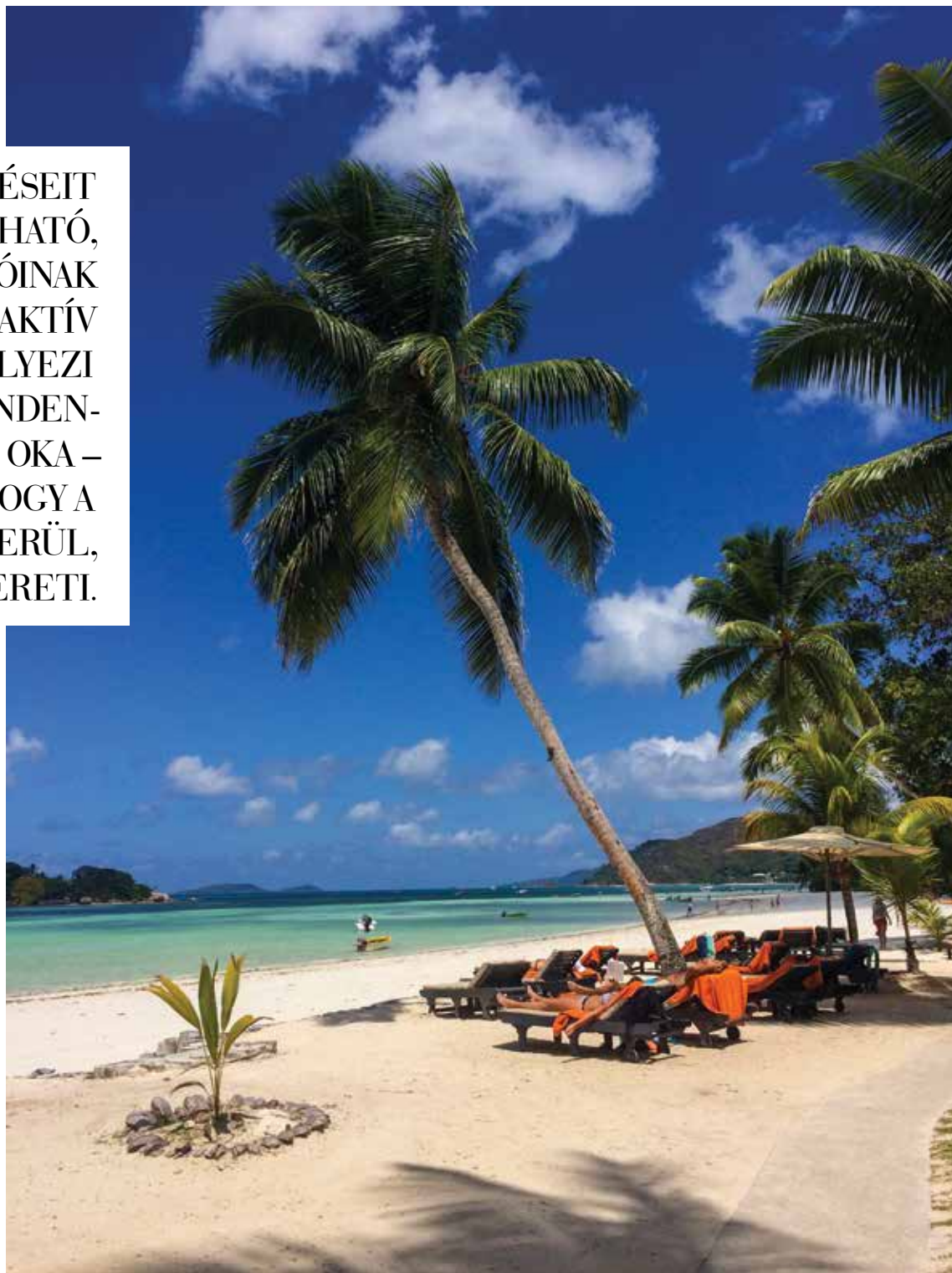
Sajnos ezúttal sem tudok eredeti lenni a bevezetőben, ugyanis a pandémia visszatérő kliséi továbbra is megadják a történetmesélés alaphangját, legalábbis ami a felvezetést illeti. Ugyanakkor jó hír, hogy Jurák Zsolt állandó utazási szakértőnk tarsolyában mindig fellelhető a világnak egy olyan szeglete, ahova elrephetheti az olvasót, némi kárpótolásként ebben a karanténba zárt világban. Ennek szellemében most Zsolttal együtt Robinson Crusoe-ként „barangolunk” az Indiai-óceánon szigetről szigetre.

ZSOLT EDDIGI ELBESZÉLÉSEIT LEJEGYZVE JÓL TAPINTHATÓ, HOGY ÚTI BESZÁMOLÓINAK NAGY RÉSZÉBEN AZ AKTÍV PROGRAMOKAT HELYEZI ELŐTÉRBE. UGYAN MINDENNEK MEGVAN AZ OKA – MESÉLI –, DE AHOGY A KÖVETKEZŐKBEN KIDERÜL, A NAPFÉNY ÍZÉT Ő IS SZERETI.

Így alább borul az eddig megszokott sablon, és egészen más látnivalóké lesz a főszerep, mint ahogy azt eddig megszokhattuk tőle. Az Indiai-óceán három gyöngyszemén, a Seychelle-szigeteken, Mauritiuson és Réunion szigetén teszünk egy kis kiruccanást.

– **Barna András:** **Rovatunk rendszeres olvasói megszokhatták, hogy a világhírűsöd mindig egy kis visszatekintéssel, múltidézőssel kezdődik. Ne változtassunk a jól bevált formulán! Korábbi elmondásod szerint az első „szigetkör” sokáig váratott magára. Miért?**

– Jurák Zsolt: Tudni kell rólam – és ezt te már pontosan tudod –, hogy én alapjában véve azt szeretem, ha valami történik, azt

szeretem, ha van valami látnivaló, és ha menni lehet. Éppen ezért nagyon sokáig elzárkóztam attól, hogy elmenjek a Seychelle-szigetekre, mert én is azt hallottam, hogy ott nincs nagyon látnivaló, viszont nagyon drága. Tehát az ár-érték és a látnivalók aránya sokáig nem adott elegendő érvet ahhoz, hogy útra keljek.

– **Végül is rászántad magad. Mi győzött meg?**

– Az alapvető kíváncsiság. De továbbra is úgy gondoltam, hogy a Seychelle-szigetek önmagában kevés, ezért ebbe a körbe belevettem még Mauritius és Réunion szigetét is.

– **Hogyan emlékszel vissza az első benyomásaidra?**

– Bárkivel is beszélgetek, állandóan visszatér egy

kérdés, amit nekem szegeznek: meg tudom-e mondani, hogy melyik idáig a legszebb tengerpart, beach, ahol eddig jártam. Erre a kérdésre nem lehet jó feleletet adni. Ezért mindig azt a sztenderd választ adtam, hogy nem tudom, mert rengeteg szép hely van a világon. Ma már viszont meg tudom mondani. Merem állítani, hogy abból a százhuszonhét országból, ahol én már jártam, nekem a Seychelle Köztársaság tengerpartjai a legszebbek. A legcsodálatosabb rész La Digue szigetén van, ahová az „anyaszigetről” kishajóval lehet eljutni. Ezen a helyen még autóforgalom sincsen, csupán kerékpárral lehet közlekedni, vagy egy kis traktorszerű járművel viszik az embert A-ból B-be. Szálloda sincs, az elszállásolás kis apartmanházakban történik. Egyébként érdekességként mindenképpen érdemes megjegyezni, hogy itt forgatták a ma már klasszikusnak számító Emmanuelle-t és a szintén emblematikusnak számító Bounty csoki

és tökéletes, hogy némi túlzással semmilyen filmes utómunkára, retusálásra nincs szükség.

– **Akkor ez valóban a nyugalom szigete?**

– A Seychelle-szigetek remek cél, ha az ember csodálatos helyen, környezetben és nyugalomban akar nyaralni, és csak nagyon keveset akar látni. Azt szoktam mondani, hogy a karnyújtásnyi környéken három szigetre érdemes elmenni. Mahét az

reklámfilmjét is. Szóval ez a hely annyira gyönyörűség

ember nem tudja megúszni, mert ez a fő sziget, és ide száll le a repülőgép is. Mahéban az óvárosi részt érdemes megnézni, ahol van egy kis hindu templom és egy kicsinyített Big Ben, és innen nem messze van a piac is, úgyhogy egy jó másfél órát el lehet itt sétálni.

– **Mekkora ez az úgynevezett fő sziget?**

– Egy-két órát el lehet itt autókáznai, de akármerre is járunk, mindenhol vakítóan fehér homokos tengerpart kíséri az embert, és sehol nincsen szemét, úgyhogy ez üdítő érzés. A szigetek jellegzetes állatai az óriásteknősök, ők tulajdonképpen kihagyhatatlan látnivalók. Mahén belül van egy nagy botanikus

de a sziget végén egy földnyelven van egy kis ékszerdobozra hasonlító Hilton Hotel, ami viszont lenyűgöző, és csak szuperlatívuszokban tudok róla beszélni. Egyébként ez a világ legkisebb Hilton hotele.

A fő szigettől másfél óra hajóútra található Praslin a nászutasok kedvelt szigete. Itt valóban nincs sok látnivaló, de olyan miliőbe csöppen az ember, hogy már maga a látvány is megnyugtató. Arról nem is beszélve, hogy szinte egymást érik az olyan fotótémák, amelyekből legszívesebben azonnal képeslapot csinálna az ember.

A legfőbb nevezetesség itt a tengerikókusz, a Coco-de-Mer, a világ legnagyobb kókuszdiója. Kókuszliget a hatalmas és gyönyörű botanikus kertben is található, ahol egyébként órákig el tud bolyongani az ember. A formája alapján szerelemgyümölcsként is emlegetett Coco-de-Mer érdekessége, hogy létezik belőle „fiú” és „lány” is, és a termés általában még egy jól megtermett dinnyénél is súlyosabb. A méreténél csak az ára nagyobb: olyan kétezer-ötszáz dollárt is fizethetünk egy kifejlett példányért. A világon sehol másutt nem terem, ezért aztán nagy becsben tartják. Praslin nemcsak a kókusz miatt fontos, hanem azért is, mert tulajdonképpen ez a hely a kapocs a fő sziget és a már említett La Digue sziget között. Azt gondolom, aki csak Mahén és környékén akar nyaralni, annak ez a hármas tökéletes egység a kikapcsolódásra. Volt szerencsém egy olyan háromcsillagos kis butikhotelben lakni, ahonnan, hogy őszinte legyek, el sem akartam jönni. De bárhol is szálljunk meg a szigeten, annyira jó életérzés ezekben a hotelekben lenni, hogy az ember tényleg nem kívánczik máshová.

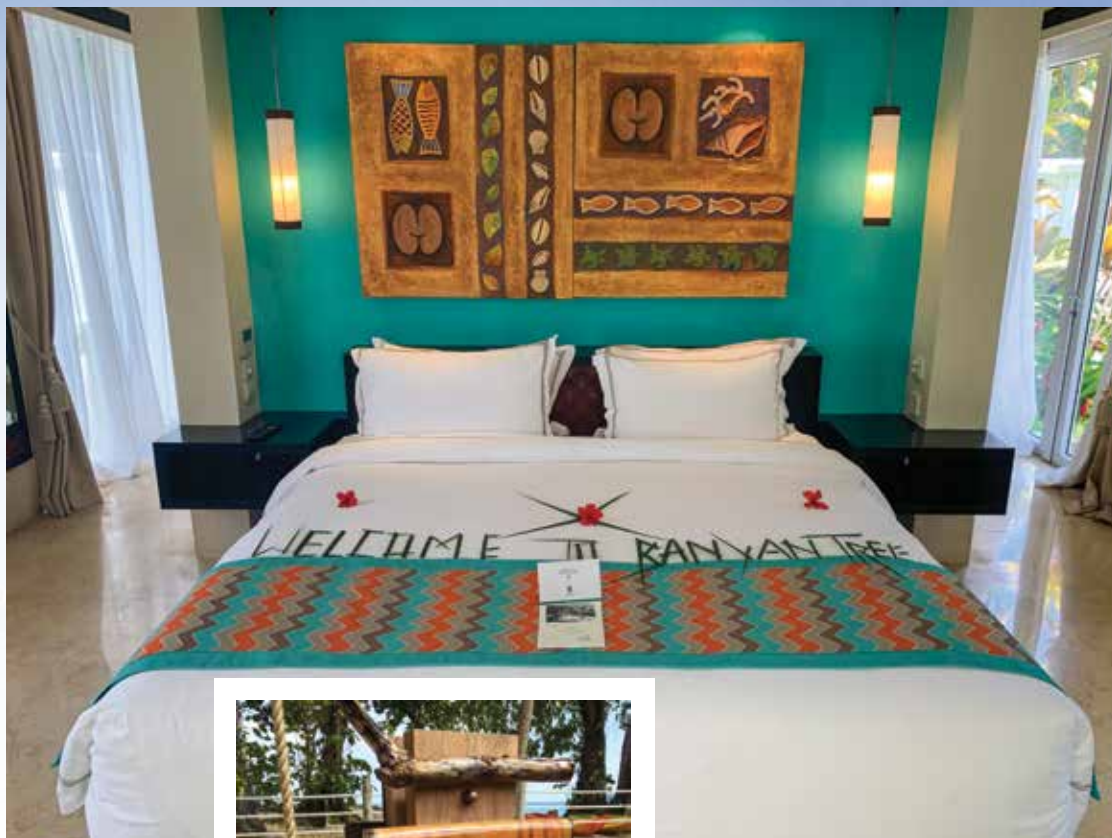
kert, ahol egészen közelről is meg lehet nézni ezeket az állatokat. Összességében már az is békével és nyugalommal tölti el az embert, ha körbejárja a szigetet, itt-ott megáll, és iszik egy kávé vagy elkölt egy ebédet.

– Szálláshelyek?

– Sok szállodában jártam, volt, ahol laktam, és volt, amit csak elmentem megnézni. A nagy láncok hoteljei, megmondom őszintén, némileg csalódással töltöttek el,

A seychelle-i emberekre viszont nem mondanám azt, hogy túl barátságosak. Persze most az utca emberéről beszélek, hiszen a szállodai kiszolgálás tökéletes, mivel elemi érdekük, hogy jól érezd magad. Egyébként már a szállásadók is meghúznak egy határt, amikor azt mondják, hogy ők a minőségi turizmust helyezik előtérbe. Ha Európában vagy egy görög szigeten mondjuk hatvan euró egy éjszaka, az itt kettőszázötven. Ezzel megadják a mércét, hogy csak olyan menjen oda, aki ezt meg tudja fizetni. Egyébként abszolút értékben nem is megy a szigetekre olyan sok turista. Csak érdekességként jegyzem meg, hogy Seychelle-en az egyik legprofesszionálisabb utazási irodának egy magyar hölgy a tulajdonosa.

– Ahhoz képest, hogy nagyon nehezen érkeztél meg a Seychelle-szigetekre, szépen

belelendültél a mesélésbe, és még egy szó sem esett a gasztronómiáról, ami szintén a gyengéd.

– A gasztronómiájukra a kreol konyha a jellemző, fantasztikus ízvilág, aminek a kialakuláshoz több náció is hozzájárult az évtizedek során. Nekem összességében egy kicsit az indiai konyhára hajaz a

maga fűszerességével és karizmatikus ízeivel, csak egy kicsit lágyabb, mondhatni európaibb változatban. A helyiek szerint Seychelle-en a gasztrokultúra egyik legautentikusabb képviselője a Marie Antoinette étterem, ahol én is elfogyasztottam egy kisebb menüsört. Bár nekem a polip a lieblingem,

egyszer rábeszélte egy idegenvezető, hogy kóstoljam meg a seychelle-i tonhalat, mert az semmivel nem hasonlítható össze. Igaza volt! Nem tudni, hogyan, de annyira finoman készítik, hogy korábbi tonhalélményeim egyikével sem volt összehasonlítható. Egyébként az éttermi árak csakúgy, mint a szállodai

szobaárak, igen borsosak, de összességében minden drága, csak a friss levegő nem.

– **Tegyük át egy picit a székhelyünket egy másik szigetre, Mauritiusra!**

– Ha valaki élményeket és szépséget akar, annak érdemes elmennie Mauritiusra. A seychel-

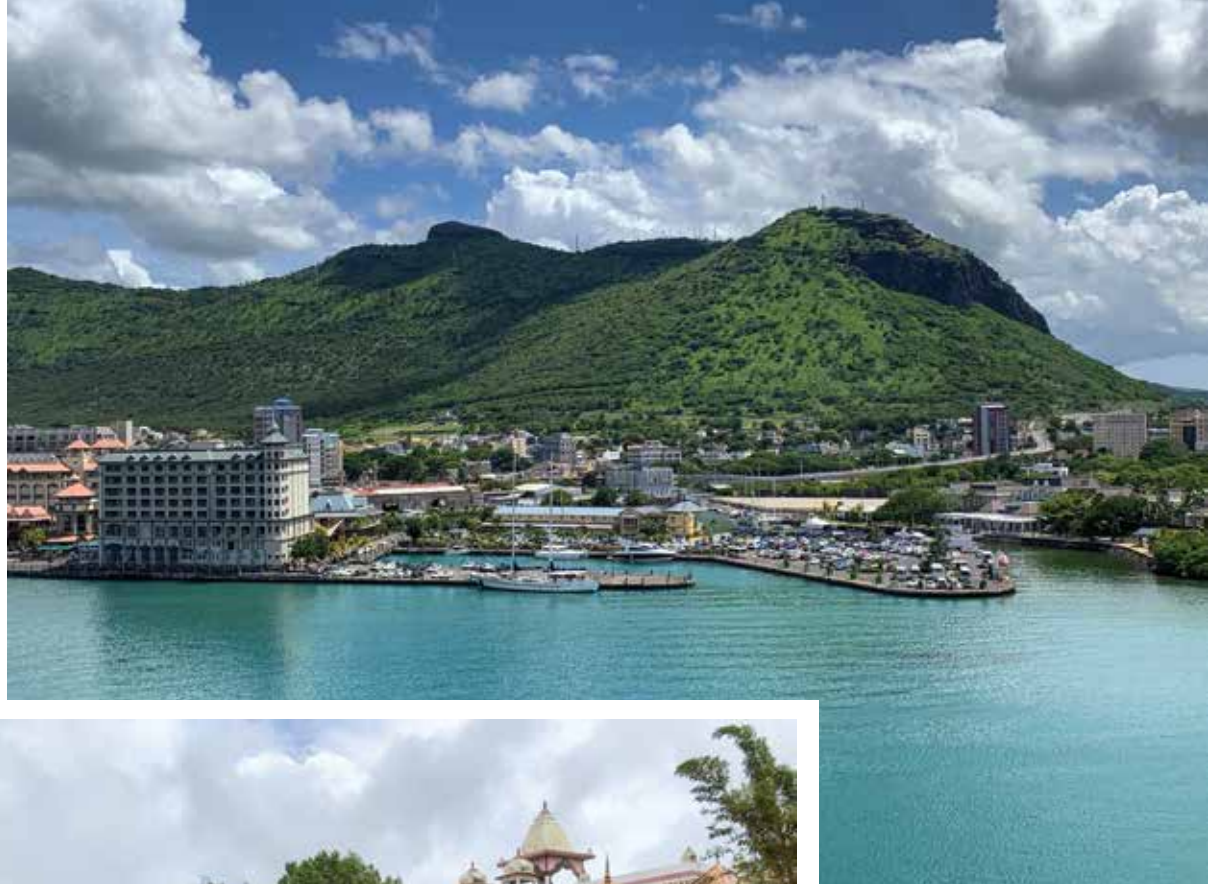
le-i emberek is gyakran átjárnak ide, mert jóval olcsóbb, mintha otthon vásárolnának. Az ember Mauritiuson szinte észrevétlenül el tud tölteni három olyan napot, ami tele van látnivalókkal. Az én kedvenc helyem egy természeti képződmény, a „hétszínű föld”. A környék egyben nemzeti park is,

ahol sok vízesés mellett sok más egyéb látnivalót is talál az ember. Mauritiusra szintén a kreol konyha a jellemző. Egyszer egy idegenvezető elvitt a fővárosba, Port Louis-ba egy gasztrotúrára. Egy nagyon autentikus, mondhatni „mezítlábas” étteremben ettünk, a helyiekkel együtt, de mondhatom, hogy a legna-

gyobb kulináris élményeim közé tartozik azóta is, annyira nagyon finom ételeket kaptunk.

– **Mit mondasz, ha összehasonlítod a két szigetet?**

– Mauritius nagyon szép, de számomra közel sem annyira, mint Seychelle. Ha elme-gyünk sétálni, tengert nézni, akkor a partvidék nem annyira lenyűgöző, mint Seychelle-en, ahol ki van „waxolva” mindenhol a homok. Mauritiuson a luxusszállodák partjai csodálatosan szépek, azokat nagyon karbantartják, de a hoteleken túl nem különb a tengerpartja, mint bármelyik Karib-szigetnek.

– **Ha valaki nem csak a homokban szeretne sétálni, akkor mivel töltheti el az idejét?**

– A tengerparti részen a kikötőt és a környéken lévő néhány hindu templomot megnézni

nagy élmény, de ahogy a Seychelle-szigeteken, a látványosság zömét itt is a természeti adottságok adják. Van a szigeten egy vulkán is, ahova el lehet kirándulni, egészen a tetejéig fel lehet menni, és

a kráterébe is be lehet nézni. A régióra jellemzően itt is van egy óriási botanikus kert, ahol a tavakat szinte teljesen beborítják a vízililiomok, és ez pompás látvány. Sokan kihagyják, pedig nagyon

szigeten, ha tehetem, mindig elmegyek, ha itt járok. Az étteremben egyébként mindenféle zöldtea-különlegességeket lehet enni, inni, ami tényleg megéri a figyelmet. Sajnos az utóbbi időben ez az élmény elsorvadni látszik. Míg jó néhány évvel ezelőtt a jeges teájukat a sajátjukból készítették és pohárban szolgálták fel, a legutóbbi látogatásomkor már ugyanezt műanyag flakonban hozták ki, és semmivel sem volt különbség, mintha bármelyik más cég jeges teáját ittam volna.

– **Összeségében is olcsóbb itt az élet, mint Seychelle-en?**

– Valamivel, és azoknak az utazóknak például kiváló hely lehet, akik nem klasszikus nyaralásban gondolkoznak, hanem valódi turistáskodó szándékkal utaznak el ilyen meszeszire. Pont a távolság miatt mindenképpen

is érdemes megnézni a szigeti barnagolás közben a teaültetvényt. Sajnos ez a hely bizonyos értelemben visszafejlődött az utóbbi években. Egy mauritiusi teától ne ugyanazt várjuk el, mint amit elvárunk

egy Srí Lanka-itól vagy Indiában. Itt gyengébb minőségű teát készítenek, viszont maga a teaültetvény az gyönyörű, és a teraszok fölött van egy étterem és teakóstoló hely. A hely szerintem az egyik legjobb a

érdemes egy komplex programot összeállítani. Én azt javasolnám az útiterv készítésekor, hogy tervezzék az utazás első állomását Mauritiusra, ott töltsenek el három-négy aktív napot, majd szintén

RÉUNION egy mini-Franciaország, ahol minden megtalálható, mint az anyaországban: a sajtoktól a croissant-ig, és még a telefonod is úgy működik, mint Európában, annak ellenére, hogy körülbelül tízezer kilométerre távolságra vagy Franciaországtól.

három napot levezető pihenéssel. Utána üljenek fel a repülőre, és menjenek el Réunion szigetére, ami látnivalók szempontjából számomra a kihagyhatatlan csoda. Réunion Franciaország tengeren túli gyarmata, és meszeszerűen szép. Én minden alkalommal, amikor ott jártam, el voltam tőle ájulva.

Réunionon található a világ legaktívabb vulkánja, a Fournaise. Viszonylag könnyű feljutni rá, és a kürtőbe is be lehet nézni. Annyira gyönyörű és lenyűgöző

a táj innen nézve, hogy egyszerűen az ember nem veszi észre, hogy telik az idő. A legutóbbi alkalommal részt vettem egy olyan túrán, ami áthaladt a lávamezőkön, és így megtudtuk nézni azokat a kis növényeket, virágokat, amelyek itt nőttek ki, ezen a kietlen területen. A kirándulás útvonala követi a láva útját egészen az óceánig, a két természeti elem találkozását látni elképesztő élmény. Ez a vulkán annyira híres, hogy egy múzeumot is építettek mellé, ahol edukációs jelleggel mutatnak meg mindent. A többórás programban minden elképzelhető, tűzhányóval kapcsolatos filmet levetítenek, amiből megtudja az ember azt is, hogy jól kiszámítható módon, két évente tör ki a Fournaise kisebb-nagyobb mértékben.

– **Mekkora ez a sziget?**

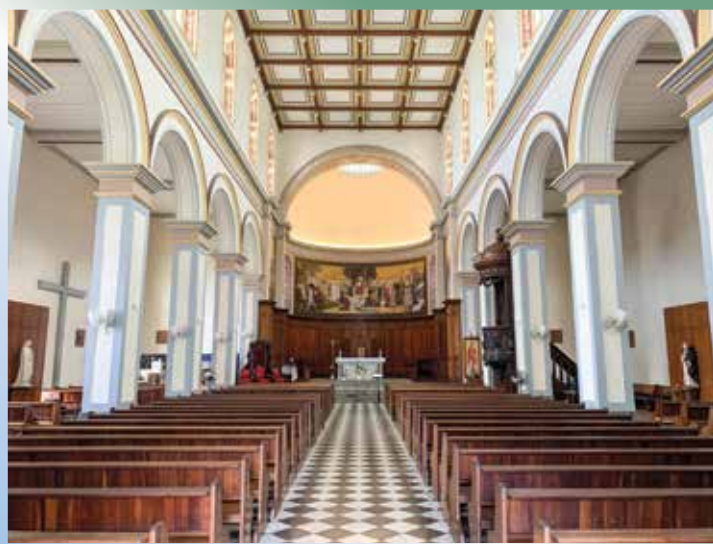
– Egyáltalán nem nagy, hosszában talán nincs még száz kilométer sem, keresztben pedig alig félszáz. A fővárosa nem nagy, viszont egy kis csoda, amit akár egy fél nap alatt könnyűszerrel be lehet járni. Ha a Notre Dame katedrálisról indul az ember, akkor minden második épület vagy múzeum, vagy a világörökség része. Nagyon odafigyelnek a házakra, tulajdonképpen szinte mindegyik fel van újítva.

Ha egy óriási kört írunk le a szigeten, és mondjuk kilyukadunk annak a másik részén, akkor szembetalálhatjuk magunkat a sziget leghíresebb szülöttjének, Roland Garrosnak a szobrával. Roland Garros neve mára összenőtt ugyan a tenisszel, de semmi köze nincs a sporthoz. Ő egy francia pilóta volt, hadnagyi rendfokozatban, aki fiatalon a háború áldozata lett. Ha már így belefutottunk történelembe, akkor érdemes megjegyezni, hogy Réunion szigete a francia haderő stratégiai bástyája az Indiai-óceánon, ahol jelentős létszámú katonaság is állomásozik.

Tulajdonképpen Réunion egy mini-Franciaország, ahol minden megtalálható, mint az anyaországban: a sajtóktól a croissant-ig, és még a telefonod is úgy működik, mint Európában, annak ellenére, hogy körülbelül tízezer kilométerre távolságra vagy Franciaországtól.

– **Nehezen szántad rá magad annak idején, hogy modern kori Robinson Crusoe-ként felfedezd ezeket a szigeteket. A beszámolódban viszont teljes az átélés. Ma mit mondasz a mostani felfedezőknak?**

– Ahogy már is említettem, korábban korlátozva éreztem magam, számtalanszor feltettem magamnak a kérdést: ha elmegyek oda, akkor mit fogok csinálni? De ha ezt a három szigetet az ember ügyesen összeköti, és szereti a természetet, a vulkánokat, akkor ez a körút kihagyhatatlan. Ma azt gondolom, hogy ez a három sziget

azok számára is nyújt bőven látványosságot, érdekességet és szépséget, akik azért mennek valahová, hogy felfedezzenek, és ne csak pihenjenek. Ha ezt a három szigetet valaki jól tudja kombinálni, akkor egy olyan csodálatos vakációt tud összehozni az ember, ami akár élete legjobb nyaralása lehet.

hűségprogram

HOTEL & MORE HŰSÉGPROGRAM

Nem kell tovább keresnie a neten szállodáinkba a legjobb árat: regisztráljon a Hotel & More Hűségprogramba! Csak 1 perc és azonnal 5% kedvezménnyel valamint **garantáltan a legjobb áron** foglalhat hozzánk és a Hotel & More többi szállodájába.

- **korai érkezés vagy távozás**
- **magasabb kategóriájú szoba kedvezményes igénybevétele**
- **kártyaszinttől függő szobai bekészítés**

A szállodák felsorolása, ahol elérhető a Hotel & More Hűségprogram a **www.hmhotels.hu** weboldalon található.

H-1022 Budapest, Fillér utca 84/a
+36 1 792 2950 | +36 30 643 4270
husegprogram@hotelandmore.hu
www.hmhuseg.hu

 MB&F HM9-SV

PÁNCÉL ÓRA

írta: MIFERFIÁK *féltó:* MF&B

A svájci órámanufaktúra 2018-ban dobta piacra a HM9-et a századközepe autók és repülőgépek aerodinamikai formatervének ihletésére. Bár az így kapott forma semmire sem hasonlított az órapiacon, az alapító Maximilian Büsler bölcsen ragaszkodott hozzá, hogy a belső mozgalmasság a design lelke. Ennek lehetővé tétele érdekében a tervezőcsapat kockázatos megközelítést választott, és szinte teljes egészében tiszta zafirkristályból készült tokkal készítette el a HM9-SV modellt.

Három, szakszerűen összeillesztett részből áll. Az óratest vörös vagy fehér aranyból kovácsolt fémvázal rendelkezik, amely elősegíti annak rögzítését, valamint a két anyagot összeolvasztó technikai összetételű kötési eljárást. Egy speciálisan tervezett, háromdimenziós gumitömítés, amelyet már az eredeti HM9-ben is használnak, hozzájárul az időmérő teljes

vízállóságának megerősítéséhez, amely könnyen képes kezelni akár 30 méteres mélységet is. Nem mintha egy ilyen darabban szeretne megmártózni, de abban az esetben is funkcionális, ha valaha is átlépi az ésszerűség határát.

A zafirkristály kivételes keménységet biztosít, így simán ellenáll egy erős karcolásnak és törésnek is. Az anyag annyira kemény, hogy valójában 350 órányi precíziós megmunkálást és polírozást igényel, gyémántcsúcsos szerszámokkal az egyes alkatrészek gondosan kontúrozott elemeinek kialakításához. Egy ilyen szerkezet megérdemli, hogy a legkomolyabb páncélzattal védjék, különösen, ha figyelembe vesszük az árcédulát: nettó 440 ezer dollár.

Az MB&F's LM2 szerkezetének továbbfejlesztése egy robusztusabb megjelenésű verzió, két egyensúlyponttal *(mindkettő a saját oldalsó hüvelyében van elhelyezve)* egyidejűleg mozogva, így nem eredményezve rezonancia hatást. Ennek eredményeként olyan kronometrikus adatsorozatot ér el, amelyet differenciál segítségével lefordíthatunk egy

átlagolt értékre. Ez egy kényes egyensúly, amely éveken át igényelte a mechanizmus legkorábbi iterációinak finomhangolását. A hátoldal ugyanolyan bonyolult a koaxiális tengelyekkel az egyes mérlegek alatt, amelyek szabadon forgó propellereket tartalmaznak a tiszta vizuális élmény érdekében.

Négy különböző változatban kapható – kettő 18K vörös arany kerettel, NAC bevonattal ellátott fekete vagy PVD bevonatú kék motorral kombinálva; kettő 18K fehérarany kerettel, PVD bevonatú lila

vagy vörös arannyal bevont motorral – a tervezés középpontjában álló motor kézi tekerceselésű, házon belüli mozgással rendelkezik, 45 óra teljesítménytartálékkal és 52 kóvel. Minden kiadásból csak öt példányt készítenek. Ez az óra nem a vékony pénztárcájúaknak való, és természetesen nem enyhe csuklóra készült, de mind a 20 ügyfelének, akik viselni fogják, minden kétséget kizáróan valami egyedülállóban lesz részük. A HM9 Sapphire Vision elérhető az MB&F válogatott kiskereskedelmi partnereinél és online a márka e-boltjában.

INDULÓ ÉLMÉNYEK.

VÁLASSZA A BMW 1 MODELLT,
MOST AKÁR 0%-OS INDULÓ THM-MEL.*

Leier Autó | 9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513 213 | www.bmw-leierauto.hu

*Az akció a 2021.01.15. és 2021.03.31. között, az akcióban résztvevő BMW Márkakereskedésben megrendelt, benzines és dízel BMW 1 modellekre vonatkozik, illetve visszavonásig érvényes. A BMW által támogatott kedvezményes finanszírozási konstrukció a megvásárolt gépkocsi bruttó listaárának 30%-át meghaladó értékű extrát tartalmazó konfiguráció esetében vehető igénybe, a kiválasztott konfigurációhoz kérjen ajánlatot. A hirdetett finanszírozás forint alapú, változó kamatozású, zártvégű és nyíltvégű pénzügyi lízingkonstrukcióban történik. A finanszírozási konstrukcióban az induló 0%-os THM mértéke, minimum 30% kiemelt első lízingdíj (őnerő) megfizetésével és 24 - 48 hónap közötti futamidő figyelembevételével került meghatározásra a 83/2010. (III.25.) Korm. rendelet alapján, mely feltételek változása esetén a THM %-os mértéke is módosulhat. A THM magadott értéke nem tükrözi a finanszírozás kamatkockázatát. A nyíltvégű pénzügyi lízingfinanszírozás kizárólag vállalkozások részére érhető el. A Lízingbevevőnek a finanszírozáshoz kötelező olyan teljes körű casco biztosítást kötni a személygépkocsira az általa kiválasztott biztosítóval, ahol a biztosítás társbiztosítottja a Merkantil Bank Zrt., mint Lízingbeadó, amely biztosítás költségét ekként a fentebb meghatározott THM nem tartalmazza. A Lízingbevevőt a futamidő alatt a Referenciakamat (3 hónapos BUBOR) változásától függően kamatkülönbözet fizetési kötelezettség terhelheti. A Referenciakamat mértékéről, a kamatkülönbözet fizetési kötelezettség és a finanszírozás további feltételeiről a Merkantil Bank Zrt. Gépjármű Zártvégű/Nyíltvégű Pénzügyi Lízing Üzletszabályzatból és Hirdetményekből tájékozódhat, amely megtekinthető a Merkantil Bank Zrt. honlapján vagy székhelyén. A Merkantil Bank Zrt. a kondíciók változtatásának jogát fenntartja. A BMW Márkakereskedés, mint közvetítő a Merkantil Bank Zrt. finanszírozó képviselőjében jár el. A kép illusztráció. A hirdetés nem minősül ajánlatnak, a tájékoztatás nem teljes körű. További részletek az akcióban résztvevő BMW Márkakereskedésnél érhető el. BMW 1 (116d-M135i xDrive) átlagfogyasztás: 4,5-5,3/4,6-5,3 - 7,3-7,8 l/100 km; CO₂-kibocsátás: 118-139/119-140 - 167-178 g/km.

BESZÉLGETÉS JANICSEK ZSANETT-TAL,
A TEQBALL-VILÁGBAJNOKSÁG
EZÜSTÉRMESÉVEL

„PÖTTYÖS LABDA A VILÁGKUPÁBAN”

írta: BARNÁ ANDRÁS *foto:* HILBERT PÉTER, JANICSEK ZSANETT

Janicsek Zsanett, a teqball női kiválósága igazi „cukorborsó”. Olyan fiatal, hogy nyugodtan kijelenthetjük róla, nincsen múltja, csak jövője, ennek ellenére már elévülhetetlen érdemeket szerzett ebben a fiatal sportágban. Férfiakat meghazudtoló módon rajong a sportért, a labdáért, és természetesen a labdarúgásért, s beszélgetésünk közben azt is megtudom, hogyan jutott el a nagypályás focitól a teqballasztalig és a világbajnoki ezüstig.

A magam részéről nem vagyok valami nagy focirajongó, de azért párszor én is énekeltem már az Európa-bajnokság új keletű himnuszát, amiben az „éjjel soha nem érhet véget”. De ennél többet aligha tettem a magyar fociért, csupán a kevésbé lelkes rajongók táborát erősítem.

Számomra talán pont emiatt duplán formabontó a most következő beszélgetés, amelyben kívülállóként egy nő futballistával taglalom a labda varázsát, ám persze nem a taktikai elemek alkotják most a lényegét. Sokkal inkább egy hosszú kapuskirúgásról szól majd ez a történet, aminek a végén a labda nem az ellenfél tizenhatosán, hanem egy asztalon pattan.

Amióta felvettem a most következő interjút, állandóan Tari János *Pörtyös labda a világkupában* című könyve jár az eszembe. A fikció egy tehetséges balatoni srác labdarúgó-karrierjének történetét írja le. Noha a két historiában találhatnánk akár összecsengő elemeket is, valójában a két sztori egyáltalán nem hasonlítható össze egymással, számomra mégis kedves alaphangot adtak ehhez a beszélgetéshez.

A Kincsem Parkkal szemben levő irodaház Gattyán György bázisa, aki harmadmagával hívta életre, találta ki ezt az új sportágat. A teqball népszerűsége egyébként rövid idő alatt akkorára nőtt, hogy már a leendő olimpiai sportágak egyik célegyenesben lévő aspiránsa. Zsanett-tal tehát itt, a teqball fellegrárában találkozunk. Az épületbe történő

bejutásban Bányik Csaba, Zsanett vegyespárosbéli társa segít, majd amolyan jó „házigazdaként” magunkra hagy Zsanett-tal, termet és játékasztalt intéz, hogy a beszélgetés után a maga valójában némi ízelítőt kaphassak ebből a játékból.

– Barna András: Szerintem, ha te bárkivel beszélgetsz, előbb-utóbb megkérdezi tőled, hogy miért a focit nézted ki magadnak. És innentől egy csomó nem szalonképes kérdés jut az eszembe.

– Janicsék Zsanett: Ha az a kérdés, hogy fiúnak készültem-e, akkor ez sem kizárt, ugyanis nagyon sokáig úgy néztem ki, hogy az leszek. Ami nem is lett volna túl nagy meglepetés a családban, hiszen már volt két bátyám, így könnyen hihették, hogy a sor nem szakad meg. *(Nevet.)*

Egyébként a bátyáim miatt nagyon fiús beállítottságú voltam, néha még annak is néztek, szóval volt időm megedződni.

– A családban volt valakinek köze a focihoz?

– Nevehetsz, de senkinek semmi köze nem volt hozzá. Sőt a sport mint olyan, mindenkinél

legfeljebb kedvtelés szintjén volt jelen. Utolsó gyerekként én kezdtem el ezt magasabb szinten űzni.

– És hogyan jött a foci, miért pont ezt választottad?

– Amennyire csak vissza tudok emlékezni, a labda mindig képen volt nálam. Az általános iskolában jellemzően fiú barátaim voltak, akikkel a szünetben mindig kijártam az udvarra focizni, és nagyon élveztem. Tulajdonképpen ők kapacitáltak, hogy járjak le hozzájuk a klubba, így alakult, hogy kilencéves koromban elmentem az első hivatalos edzésemre.

– Úgy rémlik, gyerekkoromban a lányokat csak akkor vettük be a csapatba, ha éppen nem volt ki a létszám, és akkor is csak a kapuban álltak. Neked nem kellett ezzel a kirekesztő poszttal szembenézned?

– Nem, sőt nagyon befogadóak voltak, tehát ha választani kellett, ugyanúgy beválogattak az egyik vagy a másik csapatba, mint a fiúkat, amihez még büszkén azt is hozzá kell tennem, hogy nem engem hagytak utoljára. *(Nevet.)* Szóval nagyon szerencsés vagyok, hogy egy ilyen közegben nevelkedtem.

– **Hol kezdted el az igazi focit?**

– Győr mellett, Ménfőcsanakon laktunk, ott jártam általános iskolába, és az ottani klubban kezdtem el futballozni. Kilencévesen háromnegyed pályán, később pedig nagypályán.

– **Mennyire voltál fehér holló? Vagy volt ott lánycsapat is?**

– Nem, a fiúkkal együtt edzettem. Rajtam kívül egyébként nem volt más lány, úgyhogy nemcsak felnéztek rám, hanem bizonyos tekintetben meg is néztek, már amikor meg tudták állapítani, hogy lány vagyok, merthogy a hajam is rövid volt, hogy ne zavarjon. *(Nevet.)*

– **Nem okozott ez a helyzet komplexusokat?**

– Néha az elején zavart és furcsa is volt, de aztán teljesen megszoktam. Nagyon jól beilleszkedtem, és a fiúk teljesen egyenrangú partnerként, játékosként kezeltek. Ennek különösen örültem, mert azt gondolom, csak így lehetett megedződni fizikailag és lelkileg is. Azt meg végképp nem akartam volna, hogy könnyebb edzést, könnyebb feladatot kapjak csak azért, mert lány vagyok. Ez egy ideig jól működik, hiszen egy tizenkét-tizenhárom éves lány fizikálisan előrébb tart, mint egy hasonló korú fiú, de aztán – mint tudjuk – ez egy-két év után átfordul. Ezért van az, hogy csak az U15 korosztályig focizhatnak együtt a lányok a fiúkkal. A magam részéről én ezt teljesen „kimaxoltam”, és addig játszottam

a fiúkkal, ameddig csak lehetett. Úgyhogy csak az utolsó pillanatban igazoltam át a lányokhoz.

– **Milyen volt a váltás?**

– Furcsa, mert sokkal edzettebbnek éreztem magam a csapattársaimnál.

– **Helyben tudtál előrelépni, vagy pedig ehhez várost kellett váltani?**

– Is-is. De nem kellett messze mennem szerencsére. A Győri ETO-hoz igazoltam, a klub pedig tíz kilométerre volt onnan, ahol laktunk.

– **A szüleid mit szoltak ahhoz, hogy egy ilyen sportot választottál magadnak?**

– Apukám örült, anyukám szerintem annyira azért nem, mert ő jobban szeretne volna, ha

NEM TITOK, HOGY ÉN VÁLOGATOTT JÁTÉKOSNAK KÉSZÜLTEM, UTÁNPÓTLÁSSZINTEN MINDENKÉPP

kézilabdázom. Korábban űzte ezt a sportot, csak nem volt lehetősége a továbblépésre, és bennem látta a reinkarnációját. Az a vicces az egészben, hogy az egyetlen labdasport, amit nem szeretek játszani, az a kézilabda. Nézni imádom, de valahogy játszani nem.

– Gondoltad valaha, hogy a foci túlmutat majd nálad az amatőr szinten? El tudtad helyezni magad ebben a térben, és hittél benne, hogy szó szerint labdába tudsz rúgni?

– Igen, nagyon el tudtam képzelni magam, főleg azután, hogy átkerültem a női csapatba, mert úgy éreztem, hogy van egy kis előnyöm amiatt, hogy fiúkkal edzettem. Nem titok, hogy én válogatott játékosnak készültem, utánpótlásszinten mindenképp.

Az ETO-nál létezik egy akadémia, és azt szeretnék volna, ha én oda járok. A családi kupaktanács viszont úgy döntött, velem egyetértésben, hogy egy másik, „külső” gimnáziumba felvételizzek.

– Ezzel a döntéssel egy B tervre készültél arra az esetre, ha nem jönne be a sportvonal?

– Nem nevezném B tervnek, inkább csak a sport mellé egy párhuzamos életet akartam felépíteni. Ugyan el tudtam magam képzelni válogatott szintű játékosként, de azt is pontosan láttam, hogy női labdarúgóként idehaza nem fogok tudni ebből megélni.

Mivel a családjunkban korábban nem volt példa arra, hogy a sportból miként lehet megélni, ezért számomra evidens volt, hogy emellé kell egy biztos

pontot jelentő foglalkozást találni. De tizennégy évesen ez még nem foglalkoztatott túlságosan, ez az időszak sokkal inkább a vágyakozásról szólt.

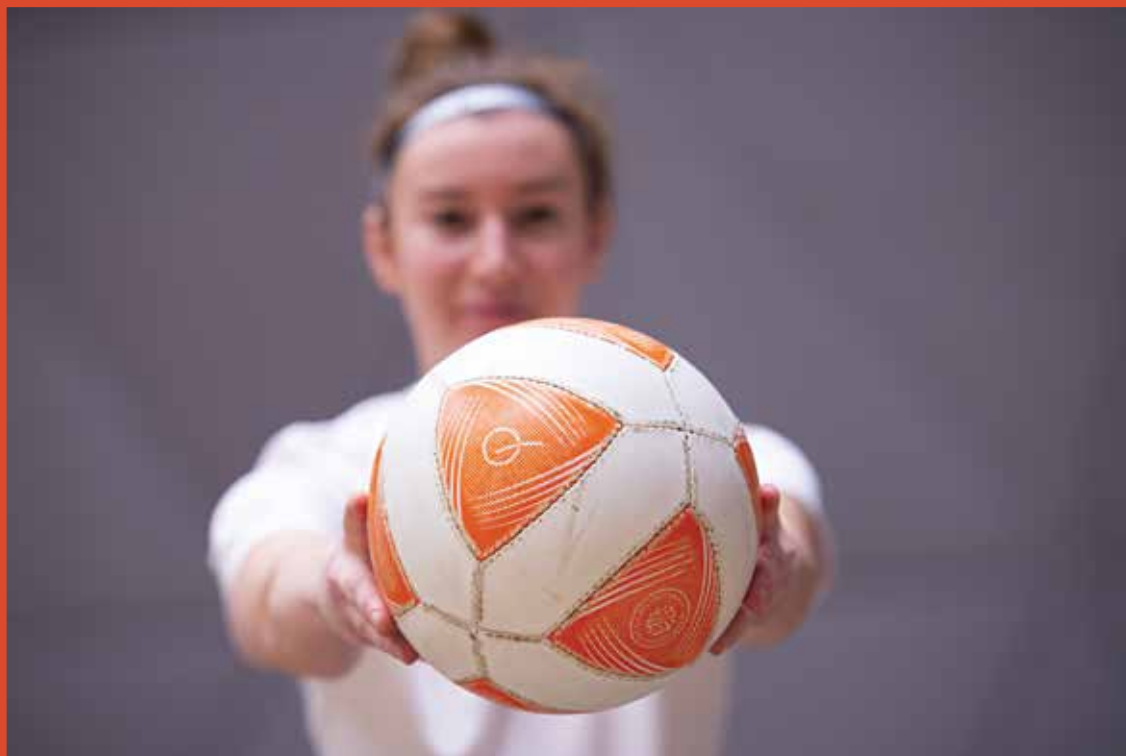
– Például hogy külföldön próbálj szerencsét?

– Ez is benne volt a távoli terveimben, de azt is tudtam, hogy majd egyetemre szeretnék menni. Ráadásul egy olyan erős gimnáziumot választottam, amelyiknél a tanulást nem tudtam összeegyeztetni a heti négy edzéssel. Menet közben további hátrányt jelentett, hogy az akadémiára járó csapattársaim kétszer annyit edzettek, mint én, s ennek az lett az eredménye, hogy kikoptam a kezdőcsapatból. Emiatt aztán nem jutottam el az utánpótlás-válogatottságig sem, és szerintem ekkor megtört bennem

valami. Végignézve a saját helyzetemen úgy érzem, hogyha most nem lehetek utánpótlás-válogatott, akkor soha nem leszek felnőtt válogatott sem, és ezért a külföld is kikerült a képből. Abban viszont biztos voltam, hogy a tanulást nem engedem el.

– **És mi akartál lenni?**

analizálásában nagyon sokszor eljutottam odáig, hogy nem fizikálisan van elmaradásom, hanem mentálisan nem tudom annyira felpörgetni vagy éppen lenyugtatni magam, hogy a pályán jó döntéseket hozzak. A magam példája óriási löketet adott ahhoz, hogy sportpszichológus legyek. Ezért

– Humánkineziológus vagyok és leszek, és remélem, jó szakember is. Egyébként nagyon sokáig sportpszichológus szerettem volna lenni, pontosan azért, mert tudom és megtapasztaltam, hogy milyen sok összetevős egy sportoló teljesítménye, nemcsak fizikálisan, hanem mentálisan is. Én például mindig magamban kerestem a hibát. Önmagam

úgy döntöttem, hogy a Testnevelési Egyetem humánkineziológia szakára jelentkezem.

– **Miről szól ez a szak?**

– Ez egy nagyon összetett dolog, de röviden arról, hogyan lehet kihozni a sportolókból a maximális teljesítményt. Ebben is van pszichológia, de elsősorban az élettani paraméterekre helyeződik a

TEQBALL®

hangsúly. Folyamatosan kontroll alatt tartjuk a játkosokat, mérjük őket edzésen és mérkőzéseken is, és a végén egy összegzés készül, és ezeket a tapasztalatokat osztjuk meg az edzői menedzsmenttel. Javaslatot teszünk arra, hogy mit kellene az adott játékosnak tennie, milyen személyre szabott edzésprogramot kell végeznie ahhoz, hogy mondjuk a hétvégén a legjobb formáját hozza egy mérkőzésen. Nálunk ez még nagyon új, de Svédországban – ahonnan ered –, Spanyolországban és még néhány országban már évek óta alkalmazzák.

– Térjünk vissza oda, hogy számot vetettél a lehetőségekkel és a reményeiddel. Mi lett a döntés?

– Egy jó ideig fociztam még, bár nemigen volt motivációm, de mivel nagyon szerettem és a csapatot is, emiatt nem akartam otthagyni őket. Aztán a gimnázium utolsó két évében a tanulás szempontjából nagyon „bedurvult” a helyzet, már nem

volt értelme így folytatni, és azt sem akartam, hogy a hétvégéim elmenjenek a meccsekkel. Semmilyen nyomást nem akartam magamra tenni, úgyhogy két-három évig parkolópályára került a foci. De hogy mégis mozogjak valamit, hobbiszinten elkezdtem bokszolni, ami nagyon jó feszültséglevezetésnek bizonyult, és nagyon jól formában tartott. *(Nevet.)*

– Hogyan pattant vissza az életedbe a labda?

– Amikor elkezdtem az egyetemre járni, pont abban az évben alakult meg ott a futballcsapat.

Lementem az első edzésre, és ottragadtam.

Az NB2-ben kezdtünk, de most már fent játszunk az NBr-ben.

– A futballból hogyan lett teqball?

– Az egyik futballos csapattársam dolgozott, illetve még mindig itt dolgozik a teqballnál.

Ő hozott le ide minket egy csapatépítő tréningre.

Én akkor láttam először ilyen asztalt, itt játszottam először, és nagyon megtetszett. Ez 2016-ban történt.

Nem sokkal később sportanimátorokat kerestek ide, illetve játékezőket. Ez utóbbihoz kapcsolódott egy képzés is, amit elvégeztem, úgyhogy onnantól kezdve mindenféle rendezvényen megfordultam, ahol bemutatókat tartottunk. Tehát először szórakozásnak és munkának indult, és csak később fordult komolyra a dolog, és elkezdtem rendszeresen edzésekre járni.

– Először jött a futball, utána a teqball, most mi a sorrend az életedben?

– Körülbelül egy évvel ezelőtt, a világbajnokság után fordult meg bennem a prioritás, mert azt éreztem, hogy a teqballban sokkal több van, mint egy világbajnoki második hely. Ettől az eredménytől egyébként óriási motivációt kaptam, és hitet, úgyhogy én azóta teljes mértékben a teqballt tartom az elsődleges sportágamnak.

– Szűkebb hazámban, Balatonakarattyán, évtizedes múltja van a lánbtenisnek. Ha én nem is vagyok aktív ebben, azt azért látom, hogy ez a sport egy egészen más típusú erőnlétet és mozgáskultúrát kíván, gondolom, hogy a teqball esetében sincs ez másként.

– Ez pontosan így van. Egy meccs alatt sokkal többször érünk labdába, mint kilencven perc alatt a focipályán, vagy akár negyven perc alatt a futballpályán. A teqball nemcsak gyorsabb, hanem eseménydúsabb játék is egy személyre vonatkoztatva. De ez hasonlóképpen van a lánbtenis

esetében is, amit magam is kipróbáltam már, de az megint egy másik hangszer – ha mondhatom így –, amin szintén meg kell tanulni játszani.

– Olvastam egy labdarúgó nyilatkozatát, aki azt mondta, hogy ebben a játékban nincs idő tervezni, szinte minden mozdulat ösztönös. Osztod ezt a véleményt?

– Ebben van igazság, de azt azért nem mondanám, hogy nincs idő dönteni. Ugyanis azt mindenképpen tudni kell, hogyan fejezzek be egy támadást.

Erre azért van idő, viszont a mozdulatokat, hogy mit milyen sorrendben csinálj, és melyik testrészrel éri labdába, azt egészen biztosan ösztönből csinálja az ember. Ezt pedig iszonyúan be kell gyakorolni. Véleményem szerint a teqballnál a támadás befejezé-

és a magasság is nagyon sokat számít. A párom, Csabi, egy csaknem kétméteres srác, így könnyedén ki tudja szedni a rövid labdákat, nekem erre – a magasságomat tekintve – nagyon kevés az esélyem. Mi abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy

szerintem elég jónak mondható. Létszám szerint pedig százötven az igazolt játékos.

– **Ebből mennyi a női játékos?**

– Húsz körül van. Sajnos kevesen vagyunk, ami azért rossz, mert ezt a sportágat egy kicsit a magaménak is érzem, és feladatomnak tartom, hogy minél nagyobb körben népszerűsítsem a teqballt a lányok között.

– **Ugyanez az arány a világon is?**

– Egyelőre Európában van a legtöbb egyesület, de ha jól tudom, az Egyesült Államokban is alakulóban van. Ennek ellenére az viszont elmondható a teqballról, hogy a világon mindenhol ismerik.

– **A sportág fiatal mivolta miatt mekkora a wow-érzés a világbajnoki cím mögött?**

– Erre nehéz válaszolni, mert nagyon megvan az

sén van a hangsúly, és azon, hogy ehhez milyen megoldást választ az ember. Ehhez pedig jól kell tudni „olvasni” a játékot, és természetesen ellenfelet is.

– **Hogyan szeretsz játszani, egyéniben vagy párosban?**

– Vegyes párosban. *(Nevet.)*

– **Egy ilyen felállás esetén mit tesz a játékhoz egy nő, és mit egy férfi?**

– A vegyes páros azért is érdekes, mert teljesen eltérő egy női és egy férfi játékos fizikuma.

nagyon jól kiegészítjük egymást. Ő nagyon jó támadó, én meg nagyon jó védőjátékos vagyok. De mindkét poszton közelítünk egymáshoz, úgyhogy jól harmonizálunk.

– **Ez egy fiatal sportág, szerinted mekkora tábor van Magyarországon és mekkora a világon?**

– Pontos számokat nem tudok, de idehaza olyan húsz körül lehet az egyesületek száma, ami

érzés, viszont az igaz, hogy helyén kezelem a dolgot, hiszen ahogy te is mondtad: egy fiatal sportágról beszélünk. De tegyük hozzá rögtön azt is, hogy nálunk is érvényes a mennyiség és a minőség kérdése,

AZT GONDOLOM, HOGY A TEQBALLT TOVÁBB LEHET
KOMOLYABB ÉS MAGASABB SZÍNVONALON ŰZNI, MINT EGY
NAGYPÁLYÁS FUTBALLT VAGY EGY FUTSALT.

mert akik csinálják, azok nagyon magas színvonalon játszanak. A sportág nagyságánál fogva még nem tudnak minden országban kvalifikációs versenyeket tartani, de már a következő vébenél ez nem így lesz. Idehaza egy ilyen válogató nagyon magas színvonalú. Szinte biztosan lehetett számítani arra, hogy a 2019-es kvalifikációs versenyek nyertesei a végelszámolásnál bent lesznek az első négy között. Visszatekintve: biztos állíthatom, hogy a világ még egy kicsit Magyarország mögött van.

– Hol látod a magad jövőjét ebben a sportban?

Ki lehet ebből öregedni?

– Biztosan ki lehet öregedni, de azért remélem, tíz-húsz év múlva azért majd fognak rendezni senior-világbajnokságot is, nemcsak juniort. De komolyra fordítva a szót: azt gondolom, hogy a teqballt tovább lehet komolyabb és magasabb színvonalon űzni, mint egy nagypályás futballt vagy egy futsalt. Mert nem kell hozzá olyan erőnlét, mint az említett két sportághoz.

Egy biztos: az elkövetkező években hatalmas lesz a fejlődés és a mezőny is nagyon erős lesz. Már ma olyan tizenhárom-tizennégy éves gyerekeket edzek, akik sok esetben jobban csinálják meg a feladatokat, mint én magam, mert egyszerűen hihetetlenül gyorsan tanulnak. És már egy olyan rendszerben edzhetnek, ahol van mit tanulni, és nem maguknak kell kitalálniuk minden mozdulatot.

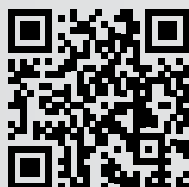
Már ez a látszólag aprócska tény is előrevetíti, hogy néhány éven belül óriási lesz a verseny és a konkurencia is, nemcsak idehaza, hanem világszerte. Úgyhogy amíg lehet, és amíg mi itt Magyarországon a legmagasabb szinten játszunk, addig szeretnék feljutni a világ tetejére.

SZÁLLODÁK MAGYARORSZÁG NÉPSZERŰ VÁROSAIBAN

- szállodaüzemeltetés
- vendéglátás
- stratégia
- üzletfejlesztés
- MICE

H-1022 Budapest, Fillér utca 84/a
+36 1 792 2950 | +36 30 643 4270
info@hotelandmore.hu
www.hotelandmore.hu

BESZÉLGETÉS MALCHINER PÉTERREL
VEZETŐI TEHETSÉG- ÉS SZEMÉLYISÉG
TANÁCSADÓVAL

KISVÁROSTÓL MALJORCÁIG

írta: BARNA ANDRÁS *foto:* MALCHINER PÉTER, MARK EDWARDS, BÉCSI IMRE

Malchiner Péter színész, menedzser, személyiségszakértő, coach, a coachok coacha. Igazi világpolgár, akinek karrierje nemcsak színes, de tele van pengeéles váltásokkal is. Pályáját megismerve biztosan állíthatom, hogyha csak két gondolatot mondana életének egy-egy fejezetéről, már akkor is jelentősen túllépném magazinunk fizikai határait. Éppen ezért az időrend csak jelzésértékű sorvezető lesz a most következő izgalmas beszélgetésben.

HOGY ŐSZINTE LEGYEK, MÁR AZ INTERJÚ FELKÉRÉSÉNEK PILLANATÁBAN KITALÁLTAM A CIKK CÍMÉT. Azonban a némileg hatásvadász elemnek szánt választásom csak közepesen helytálló, hiszen Péter színészi pályája jóval korábban kezdődik, mint az ismert sorozat – és nem mellesleg teljesen véletlenül.

Több generációra visszanyúló orvoscsaládban nő fel, így nem csoda, ha emiatt ő is lappangó szimbiózisban él ezzel a hivatással. Mint az majd a későbbiekben többször is bizonyosságot nyer, az orvoslás iránti vágya azonban egész életében végigkíséri. Ennek ellenére mégsem a pécsi campus, hanem a Színművészeti Főiskola kapuján lép be az érettségi után. Számos színházi, majd magyar és német filmszerep után egyszer még az opera műfajában is kipróbálja magát, mire elérkezik a Kisvárosba, ami meghozza számára a széles körű hazai népszerűséget. A szakmai elismertség csúcására a koronát a német RTL egy sorozatának főszerepe tenné fel, de nemet mond a minden szempontból vonzó ajánlatra.

Az üzleti élet felé fordul: Münchenben közgazdaságot és multimédiás ismereteket tanul, majd 2000-ben MBA végzettséget szerez Londonban. Itthon az RTL Klub oldalán felépíti az IKO New Media, majd az IKO Telekom Média Holding cégeket. Tíz évig tevékenykedik ezen a területen, számos nemzetközi média- és telekommunikációs vállalat vezérigazgatója.

FOTÓ: MARK EDWARDS (INSTAGRAM: MARKJULIANEDWARDS)

2008-ban ismét lépést vált, coachképzéseken vesz részt, először Skóciában, majd az Egyesült Államokban, legutóbb pedig a madridi La Salle egyetemen, ahol az Alkalmazott pszichológia a coachingban nevű tantárgyban diplomázott. Az elmúlt több mint egy évtizedben közel háromszázötven coachot, pszichológust és tanácsadót képzett Európaszerte, és több mint tízezer coachnig- és tréningórát tudhat a háta mögött.

2014-ben megírja a *You are more!* című könyvét, ami nemcsak idehaza, hanem Németországban is bestseller lett. Nemzetközi elismertségét jól fémjelzi, hogy a januárban megrendezett Erfolgskongress konferencián az ötvenöt kiválasztott Nr. 1 szakmai előadó között léphetett fel előadásával. Négy országban dolgozik folyamatosan, persze mostanság leginkább online, ami új kihívás ezen a személyes kontaktusra épülő területen.

Péter mallorcai otthonának kis stúdiója foglalja keretbe a beszélgetésünket, azonban a kibertér sem szab gátat közvetlenségének, pont úgy érzem magam, mintha két méterre ülnénk egymástól. Azt gondolom – és talán ezt önök is érzik –, hogy egy ilyen felvezetés után aligha maradunk téma híján, azonban, ahogy ezt korábban is jeleztem, nem a kronológia fogja most a tollforgató kezét. Már csak azért sem, mert az egyes stációk kibontásakor mindig társul mellénk egyfajta spontán analitika vagy múltbéli elbarangolás is, ami különleges hangulatúra festi a beszélgetésünk sorközeit.

– **Barna András: Három jól elhatárolható részre bontható a pályád. Egy több generációs orvoscsaládból származol, aminek okán az emberben meg sem fordulna, hogy te másfelé veszed az irányt. És ez alól még az sem adhat felmentést – legalábbis én így gondolnám –, hogy a nagybátyád, Malcsiner Béla ismert zeneszerző volt. Hogy jött veled szembe a színészmesterség?**

– Malcsiner Péter: Még kisgyerekkoromból tisztán él bennem a kép, hogy a családkunk szűkebb és tágabb értelemben is nagyon szerette a zenét. Gyakorlatilag szinte mindenki játszott valamilyen hangszeren, ezért elbeszélésekből tudom, hogy a vasárnap délutánok úgy teltek el, hogy a családkunk összeállt egy kis kamarazenésre. Édesanyámnak rendkívül szép hangja volt, egészen biztos, hogy kiváló énekes lehetett volna bárhol a világon, de aztán mégis másfelé vitte az ambíciója. Annak ellenére, hogy odahaza ennyire erősen jelen volt a művészi vonal, engem erőteljesen az orvosi pálya felé tereltek. Szóval számomra nem egy cél volt, hanem szinte kötelesség, hogy ezt a szakmát tovább kell vinnem. Legalábbis egy ideig minden erre felé mutatott.

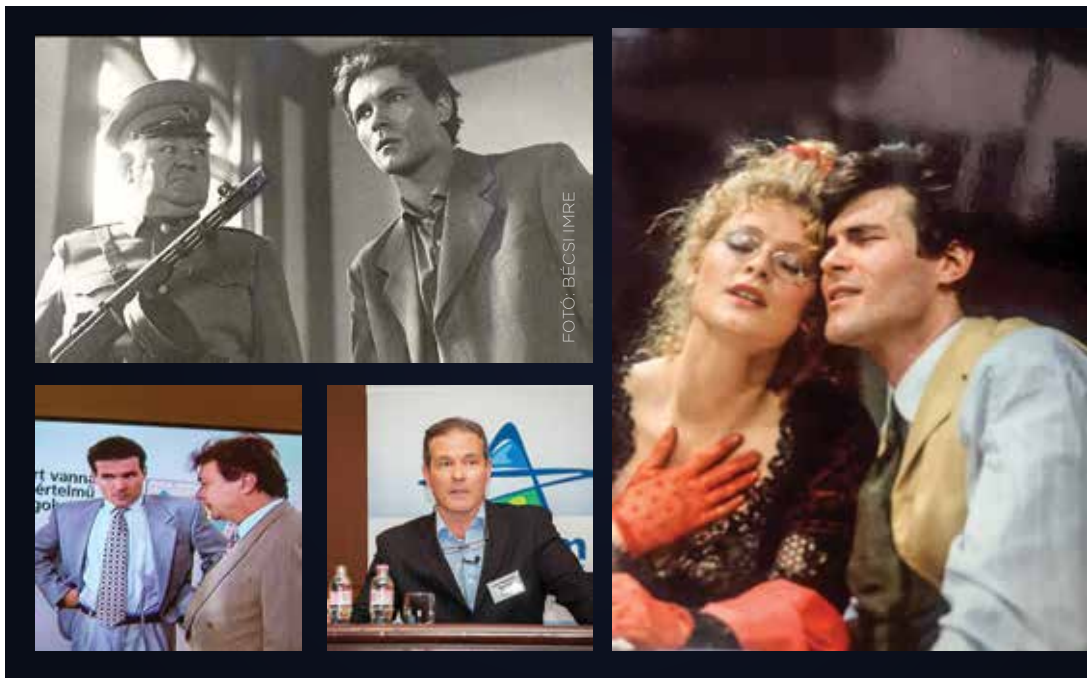
– **Ehhez a tanulmányi feltételeid is adottak voltak?**

– Az általános iskolában kiváló tanuló voltam, majd tizennégy éves korom után alaposan vesztettem ebből a lendületből, de az orvosi pályát érintő tantárgyakban és a nyelveket illetően a középiskolában is az évfolyam legjobbjai közé tartoztam. Innentől kezdve később mégiscsak elgondolkodtatott, hogy nekem is ez a hivatás-e az életutam. Egyébként ezt nem kötelességként éltem meg, mivel az orvosi pálya

akkor is nagyon vonzott és valahol most is nagyon vonz. Sokszor eljártam már a gondolattal, hogy ha most valaki idejönne – mondjuk a jóisten –, és azt mondaná nekem, hogy van még ötven évem, és nem „babaként” kell kezdenem az életemet, akkor azonnal elvégezném az orvosi egyetemem. *(Nevet.)*

és bemutattam őt otthon, akkor megnyugvással konstatálták a szüleim, hogy legalább valaki vinni fogja ezt az irányt. *(Nevet.)*

– **Felvételiztél a pécsi orvosi egyetemre. Egy ilyen elköteleződés és családi presszió ellenére mi volt az a pont, ami a színészet felé fordított?**

De komolyra fordítva a szót és némiképp párhuzamot vonva a mai munkámmal, azt mondhatom: ugyan nem vagyok orvos és nem is foglalkozom beteg emberekkel, de amit most csinálok, annak nagyon sok eleme támogató erővel bír.

– **A feleséged viszont orvos...**

– Igen, ha úgy tetszik, akkor vele vittem tovább azt a vonalat, amit eredetileg a szüleim nekem szántak. Amikor huszonhat évesen megismerkedtünk,

– A Szirmok, virágok, koszorúk című film főszerepe.

– **Hogyan talált meg ez a lehetőség?**

– Majdnem kereken tizennyolc éves voltam, amikor egy alkalommal elkísértem az egyik barátomat a Pinceszínházba. Ott egy rendező – akiről azt sem tudtam valójában, hogy kicsoda – megszólított, és megkérdezte, hogy nincs-e kedve elmenni egy castingra.

Azt sem tudtam, hogy mi az a casting, de végül is elmentem, és így kaptam meg ezt a filmszerepet. A helyzet aztán száznyolcvan fokot fordított az életemen.

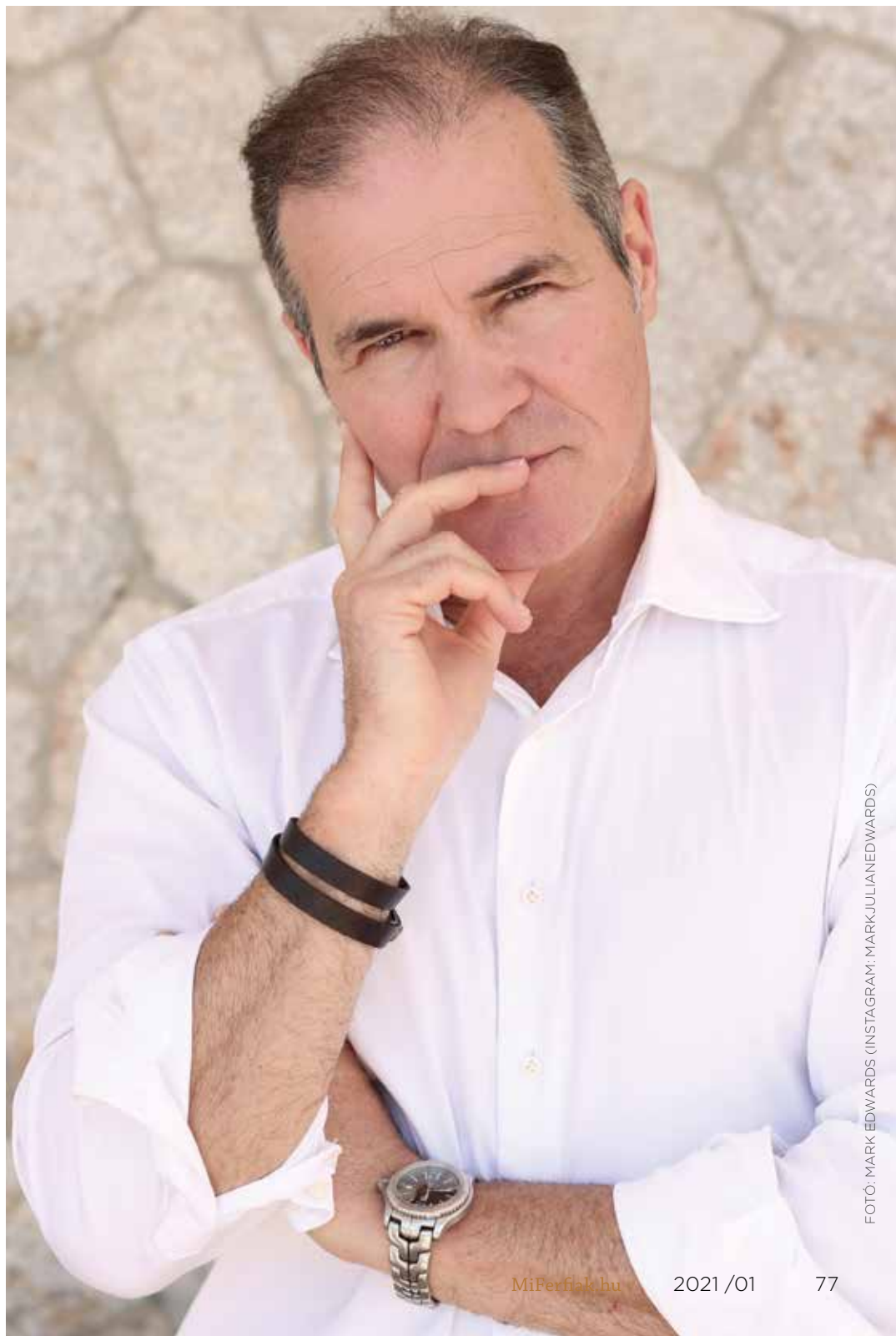
Bekerültem egy eszméletlen magas minőségű színészi közegebe, olyanok közé, mint Őze Lajos, Cserhalmi György, hogy csak néhányat említek. A forgatások alatt pedig világossá vált számomra, hogy ezen a pályán nekem van keresnivalóm. Ezután jelentkeztem a Színház és Filmművészeti Főiskolára.

– De, gondolom, nem a nézőtéren kopogtatták meg a vállad...

– Nem. Az említett családi jóbarátunk kisebb darabokat rendezett a Pincészínházban, és én eljátszottam ott egy szerepet. Tehát ma már akár azt is mondhatom, hogy a szereplés iránti vágy valahol mélyen bennem élt, de mégsem volt akkora, hogy ezt bármilyen módon is komolyan kellett volna venni. Visszatekintve ezek inkább csak apró jelekként voltak értelmezhetőek.

– Ezek után a szüleid hogyan élték meg ezt a hirtelen pálfordulást?

– Nézd, amikor az ember bejelenti otthon, hogy színész lesz, akkor minden családban egy kicsit kitör a pánik, még a színészcsaládoknál is, mégpedig azért, mert azonnal felteszik magukban a kérdést, hogy mi van, ha ez nem jön be. Az én óriási

FOTÓ: MARK EDWARDS (INSTAGRAM: MARKJULIANEDWARDS)

szerencsém az volt, hogy mögöttem már ott volt egy filmfőszerep, ami kicsit tompította ezt a traumát. Valószínűleg azt is látták rajtam, hogy olyannyira magába szippantott ez a dolog, hogy semmivel sem lehetett volna eltántorítani ettől az egésztől. De a teljességhez mindenképpen hozzátartozik az is, hogy fantasztikus kultúrájú családból jövök, ahol soha nem szabtak gátat ilyen helyzetekben.

– **Van testvéred egyébként?**

– Nincs, egyedüli gyerek vagyok, és nagyon sokat voltam a nagymamámmal, aminek végtelenül örülök. Azt mondják, azok a férfiak, akik a nagymamájukkal sok időt töltenek együtt, sokkal empatikusabbak lesznek felnőttkorukban. De semmi nem történt véletlenül, ugyanis roppant bonyolult életet éltünk. Édesapámat jóformán nem is ismertem, mert egy-két hetes koromban meghalt. Édesanyám egyedül nevelt, és Németországba költöztünk. Néhány évvel később elkapott egy életveszélyes betegséget, és az orvosok egy-két évnél nem jósoltak neki többet, ennek okán az én jövőmet valahogy be kellett biztosítani. Szerencsére az orvosi diagnózis túlzóan pesszimista volt, így szerencsére még nagyon sokáig együtt voltunk. De az tény, hogy ennek köszönhetően állandó mozgásban voltam Budapest és München között. Ma visszanezve sokszor elgondolkozom azon, sőt meg is mosolygom, hogy ezt hagyta az akkori rendszer. Nyolc-kilenc évesen egy nagyon kettős világban nőttem fel,

amit nem volt egyszerű érzelmileg sem feldolgozni. Talán az volt a szerencsém, hogy bárhova is mentem, amikor megérkeztem, akár Münchenbe, akár Budapestre, engem mindig várt valaki, így ez nagyon sokat tompított a dolgon.

– **Nem merült fel az, hogy végleg kint maradj?**

– Számtalanszor felmerült ez a kérdés, de aztán Magyarországon maradtam. A belügyminisztériumban annak idején egész biztosan csodálkoztak, vagy talán jót mulattak is azon, hogy akárhányszor elmegy ez a pali, mindig visszajön. Talán ezért nem zaklattak soha. *(Nevet.)*

Utólag visszagondolva: minden szempontból szerencsésnek érzem magam, hogy az életem végül is így alakult, mert rengeteg pluszt és a későbbi életemre számos magyarázatot adott. Ugyanis én ennek a helyzetnek a során hozzászórtam a változásokhoz. Amikor tanítom ezt a kérdést, akkor

mindig azt mondom, hogy nagyon fiatalon kell úgy nevelni a gyerekeket, hogy hozzászokjanak a gyors idomulásokhoz. Az esetemben ez egy szükségszerű adottság volt, amit viszont soha nem szervezett senki tudatosan. Ezt később nagyon jól tudtam hasznosítani, hiszen nemcsak munkahelyet, karriert, hanem országot is váltottam háromszor, minden konfliktus nélkül.

– **Szinte koncentrikus köröket írunk le a színészi pályád körül, aminek mindegyiként az egyik unikális etűdjé, hogy még az operában is kipróbáltad magad.**

– Hát ez a dolog engem is meglepett. *(Nevet.)* Ugyanis én képviseltem az osztályban

a „zsé” kategóriát az éneklést illetően. Mindenki más jobb volt nálam ebben a műfajban. Olyannyira, hogy amikor tréfálkoztunk egymással, mindig úgy köszöntem el, hogy „az Operából hívnak, majd jövök”! Mégis felajánlották a Mario és a varázslóban

Mario szerepét. Igaz, ez prózai szerep volt, aki csak hat hangot énekel. *(Nevet.)*

Szinte ezzel párhuzamosan megkaptam a Halálraítélt című film főszerepét is, ami óriási sikert aratott, és amiért Belgrádban megkaptam a legjobb férfialakítás díját. Ez a két dolog nagyon magasra tette a mércét.

Ezen a díjátadón hozott össze a jó sors egy német ügynökkel, aki hallotta a sajtótájékoztatón a nyilatkozatomat, és megkérdezte, hogy ha ilyen remekül beszélek németül, akkor miért nem játszom kint. Ezt követően kerültem be Németország egyik top ügynökségéhez, ahol nagyon jó minőségű sorozatokban karakterfőszerepeket kaptam. Ennek köszönhetően kiköltöztünk Németországba, onnan hívott vissza később Sík Endre, a Kisváros producere. A néhány epizódra tervezett fellépésem kinyúlt a sorozat végéig, és később olyan ismertséget hozott, hogy arra nem számítottam. Én ezt nap mint nap meg is tapasztaltam, nemcsak a hentesnél ismertek meg, hanem szinte mindenhol, természetesen az országhatáron is. *(Nevet.)*

– **Bárki más azt mondaná, hogy révbé ért.**

– Igen, de én nem akartam ezt a celebes életformát, mert komoly fenntartásaim voltak-vannak ezzel a „bratizós” életmóddal. Másrészt egy évben nagyjából nyolcvan napot forgattam, ami egy színész életében óriási dolog, viszont van mellette még másik

kétszázvalahány olyan nap, amin nem csináltam semmit. Ez viszont zavart. Ekkor kezdtem el foglalkozni az internettel és más gazdasági dolgokkal, mert úgy éreztem, hogy ebből ki akarok törni. De a teljes páfördulás okát mégsem csak ez jelentette, hanem az, hogy az ügynököm egyszer megkeresett azzal, hogy a német RTL indít egy mindennapos forgatással járó

a féket, ugyanis nem akartam, hogy az én családomat bárki és bármikor fotózza, ez nagyon nem volt benne az én mentalitásomban. Ez volt az a pont, amikor azt mondtam, hogy nem. Ez a döntésem azt is előrevetítette, hogy előbb-utóbb a színészi karrierem is bizonyos fokig beszűkül vagy teljes mértékben parkolópályára kerül.

sorozatot, egy szappanoperát, aminek a főszerepére engem választottak ki. Óriási összeget ajánlottak fel, ami pizok jól hangzott, viszont az ügynököm azt is hozzátette ehhez az ajánlathoz, hogy azt tudnom kell, ezzel megváltozik a privát életem is. Nem tudom, miért, de ez akkor nálam nagyon komolyan behúzta

– **Ma már tudjuk, hogy a siker ízéről nem kellett lemondanod. De akkor, amikor ezt a döntésedet meghoztad, mérlegelted, hogy hány év kemény munkájáról mondasz le?**

– Ma már tudom, amikor ezzel foglalkozom, és rengeteg más emberen is látom, hogy a döntési

habitus mögött egy személyiség típus áll. Én nagyon komoly rizikóvállaló vagyok, és ezért nem félek egyáltalán ezektől a helyzetektől. Akkoriban egyébként azt gondoltam, hogy ha nem megy ez a másik élet, akkor majd visszamegyek a kamera elé. Persze ma már másként csinálnám, mert nagyon kemény lecke volt. Például akkor nekem is nagyon kellett volna egy coach, aki segít nekem ezt az új utat végigjárni. Hiba volt úgy váltani, hogy egyik percről a másikra eltűntem a színről.

– **Végül nem kellett túl sokat lamentálnod a történéseken, mert viszonylag gyorsan megtaláltad a helyed az üzleti világban is.**

– Igen, egy ideig a saját vállalkozásomat vittem, majd jött az IKO Group, ahol tulajdonképpen visszerültem ugyanabba a médiavilágba, ahonnan jöttem, csak éppen a másik oldalra. Ott volt egy pozíció, ami a nulláról indult, és én ott már nem színész voltam, hanem egy topmenedzser, akinek be kellett bizonyítania, hogy mit tud. De hál' istennek ez nagyon sikeres időszak lett, imádtam ebben dolgozni. Azt gondolom, hogy eszméletlen szerencsém volt, hogy rögtön egy ilyen karrierváltás harmadik évében egy ilyen hihetetlen lehetőség jött velem szemben.

– **Mégis egy idő után innen is kikacsintottál, miért?**

– Fantasztikus időszakot éltem, borzasztóan élveztem a menedzseri életet annak minden velejárójával együtt. Aztán 2007–2008 tájékán jöttek az első kérdések, amit ma számos ügyfelemnél megtapasztalok, hogy ezt az életvitelt meddig lehet bírni. Meddig lehet napi tíz-tizenkét órát dolgozni, egyik héten New Yorkba, a másikban Sanghajba repülni? Mindez jól hangzik, és kívülről vonzónak is látszik, de valójában

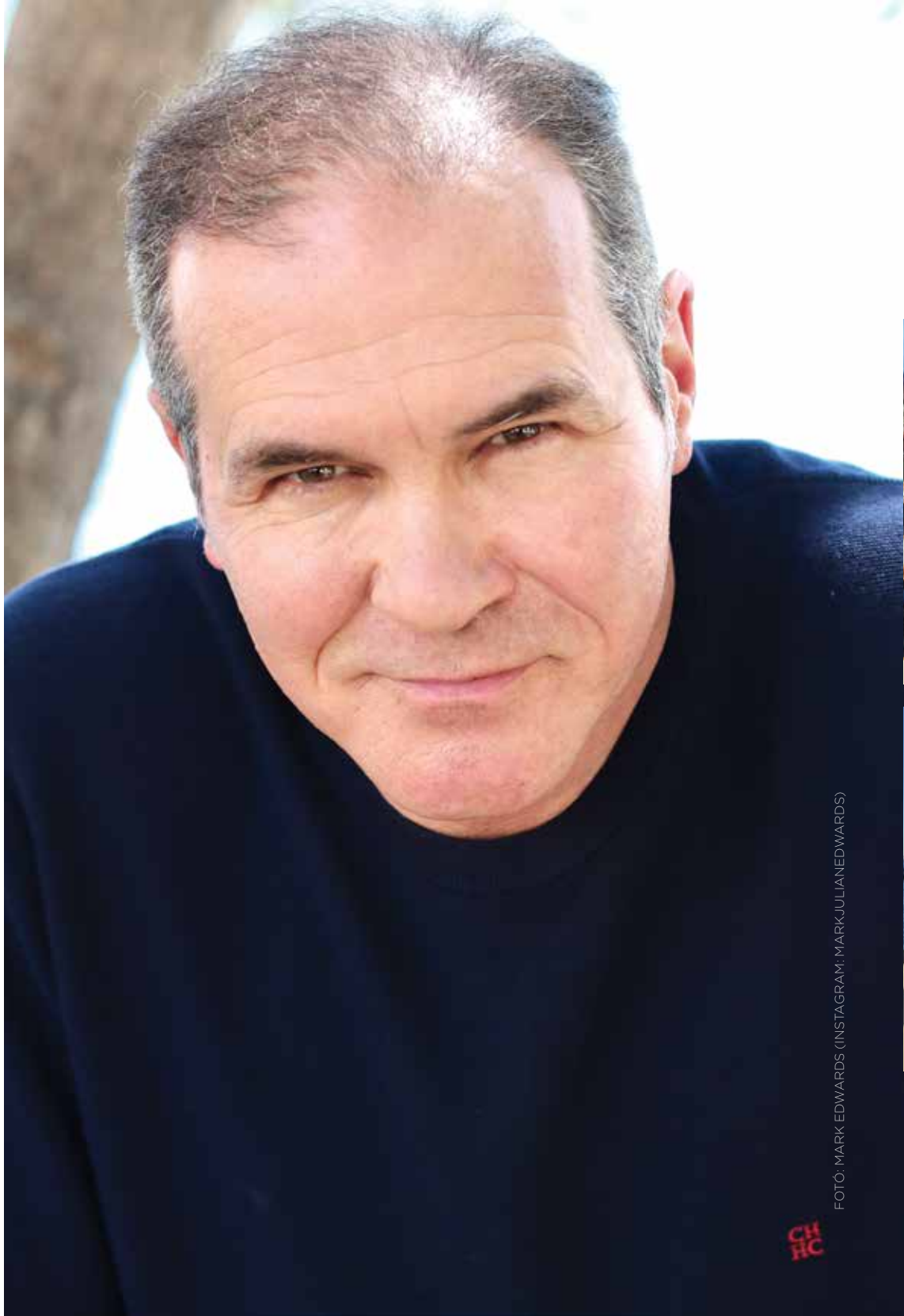

FOTO: MARK EDWARDS (INSTAGRAM: MARKJULIANEDWARDS)

ez is csak a munka része. Ennek az életvitelnek köszönhetően olyan jeleket vettem észre magamon, amiket soha nem gondoltam volna, és már az orvosi esetek körébe tartozott. Mindeközben megszülettek

hogy én közben tönkremegyek. Tehát el kellett kezdenem gondolkozni.

– **Ezek után nem is lehet kérdés, hogy ismét jött egy éles váltás...**

az ikreink is, innentől kezdve már három gyerekünk volt, tehát a felelősségem is jelentősen megnőtt, ami- ben negyvenévesen nem volt benne az a program,

– A feleségem azt mondta, most térjek vissza a színészethez, de érdekes, hogy akkor ez már egyáltalán nem vonzott. És hozzáteszem, hogy a szakma is

jelentősen megváltozott. Azt nem gondolom, hogy nem tudnám újból felvenni a szálát, de nem volt bennem az a tűz, hogy ezt kellene választanom.

Nagyon sokat beszélgettem olyan körülöttem lévő emberekkel, barátokkal, akiknek adtam a véleményére, és számosan azt javasolták a szakmai múltam alapján, hogy nekem emberekkel kellene foglalkoznom.

Akkor és ezeknek a beszélgetéseknek a kapcsán találkoztam először a coaching fogalmával, ami 2007–2008 tájékán még egyáltalán nem volt annyira ismert, mint ma. Olyannyira nem, hogy a definícióját én is az interneten néztem meg. Viszont annyira inspirált, hogy elkezdtem beleásni magam a témába.

A váltás egyébként olyan éles lett, hogy ugyanazzal a lendülettel, amivel abbahagytam a menedzseri munkámat, szinte már másnap elköltöztünk Spanyolországba. A tervünk az volt, hogy egy évig itt lakunk, és majd meglátjuk, hogyan működik a dolog. Azóta tizenhárom év telt el.

– **Hogyan kezdted felépíteni ezt a karriered?**

– Elkezdtem tanulni, Londontól az Egyesült Államokig, és az volt a célom, hogy a lehető legjobb és legtöbb tudást elsajátítsam. Így kezdődött el a „harmadik életem”. Az egészben a legérdekesebb az volt – és már akkor is így éreztem, amikor a legelső ügyfelemmel dolgoztam –, hogy én ebben a

szakmában otthon vagyok. És nem melleleg minden tekintetben ki tudtam teljesedni, mert ez a dolog egyfajta színészi munka is, hiszen előadhatok, másfelől a menedzseri világból hozott tapasztalataimat is kamatoztatni tudom. Tulajdonképpen nincsen olyan, a vezetői világot érintő kérdés, amit nem láttam vagy nem tapasztaltam volna meg a saját bőrömön.

– Ezek szerint most már mondhatod, hogy végre megérkezett?

– Abszolút azt gondolom, hogy igen, bár soha ne mondd, hogy soha. Egyébként egy csomó mindenféle más dolog iránt is érdeklődöm, de ezt jól tudom kombinálni a jelenlegi étetemmel. Az viszont biztos, hogy nem szeretnék újból másféle karriert.

Nem olyan régen beszélgettem Hámori Barbarával, aki kiugróan sikeres tévéproducer, és nagyon jó barátok is vagyunk, és ő mondta nekem, hogy ő egyfajta levezetéként viszszaemene a helyemben játszani. „Most már Neked csak azt szabad csinálni, amihez tényleg kedved van!” Ez nagyon elgondolkodtatott. Talán nem véletlenül még a covid előtt írtam kísérleti jelleggel egy coaching előadást az Élet hat bátyája címmel, amit a Spirit színházban mutattak be. Egyébként ebből egy online fejlesztési program és könyv is készült, ami hamarosan elérhető lesz. Az Élet hat bátyája egy monodráma, ahol én egy coach-előadóként szerepelek. A darabban valóban az élet hat fő területéről van szó, melyek épsége nélkül romokban heverünk, illetve nem tudunk boldogok lenni.

A mottóm: Az életszínvonalnak semmi köze nincsen az élet minőséghez. Ezért az a célom, hogy az emberek minőségi életet éljenek, ahol a kapcsolataik, a munkájuk, az egészségük és más dolgaik rendben legyenek.

Ez tulajdonképpen a You are more! folytatása, csak most nem vezetőknek, hanem mindenkire szól.

Amikor oly sok év után újból visszatértem a színházba, és ültem az öltözőben, akkor az a semmivel sem összetéveszthető szag és miliő azonnal megérintette a lelkemet, és megnyitotta a tudat, hogy még mindig otthon vagyok ebben a szakmában. De az érzések ellenére sem volt meg bennem az a vágy, hogy én itt esetleg komolyabban tevékenykedjek. Ennek ellenére nyitott vagyok, de ha őszintén kell válaszolnom, akkor semmit nem teszek érte.

– Ha már megemlítetted az új könyvedet, akkor ne menjünk el a korábbi, a You are more! mellett sem, ami sikeres lett itthon és külföldön is.

– A You are more! számomra kifejezi azt, amit én a legjobban tudok csinálni, és azt is, amiben hiszek. Úgy vélem, hogy talán a világnak nem, de magamnak mindenképpen bebizonyítottam, hogy mindig tudtam más lenni, több lenni. Ki tudtam tágítani a horizontot, és át tudtam lépni az optimális

zónából a veszélyzónába. Én hiszek abban, hogy minden ember sokkal több annál, mint amennyit jelenleg el tud képzelni magáról, csak nem merjük megnyitni ezeket a „csakrákat”, illetve agyi csatornákat. Amivel én foglalkozom, lényegében nem más,

mint hogy a legnagyobb biztonsággal – mondjuk kilencven százalék vagy afölött – fölmérem valakinek a teljesítménypotenciálját, és azt is, hogy milyen zavaró tényezők vannak. A siker képletének eredménye a két dolog különbsége. Ha ugyanis ki tudom vonni a zavaró tényezőket, akkor az illető képes lesz olyan

dolgokra is, amelyekről soha nem gondolta volna. De ez nemcsak egyénekre, hanem szervezetekre, vagy akár a társadalomra is igaz. A You are more! könyvet elsősorban vezetőkhöz szólva írtam meg. 2014-ben jelent meg, amikor a pszichoszomatikus

betegségek, a depresszió a menedzserek körében iszonyúan erős volt. És itt ismételt felbukkantak azok a lappangó orvosi gének, amelyekkel támogatni tudok embereket, amivel el tudnak kerülni rossz dolgokat. A könyvemnek tehát egyfajta preventív küldetése van.

– Az elmúlt egy év mindenki számára bebizonyította, hogy nem természetes az, hogy van holnap, legalábbis abban az értelemben nem, ahogy eddig megszokhatuk. A hirtelen megváltozott körülményeknek köszönhetően mindenki keresi a maga optimális útját. Eddigi életünkbe egy csomó új elem költözött, legyen szó akár privát vagy munkahelyi szféráról. Te hogyan látod ezt a helyzetet?

– A covidnak borzalmasan terhelő, frusztráló és félelmet okozó üzenetével állunk szemben, magyarul azzal, hogy halálfélelemben élünk egy éve, mert ugyan megpróbáljuk ezt letagadni, de alapvetően mégis csak erről van szó. Ez a halálfélelem

mindennél erősebb, még a változásoktól való félelemnél is. Ezért történt meg az, hogy a szervezetek és a magánemberek is hirtelen olyan dolgokat is meg tudtak csinálni egy éven belül, amire eddig képtelenek voltak. Mégpedig azért, mert a félelem rákényszerítette őket.

Nagyon sok ügyfélbeszélgetésen vagyok túl, s ezek szűk konklúziója úgy foglalható össze, hogy amikor megkérdezem tőlük, hogy vannak, mindenki azt válaszolja, hogy jól, ha pedig újból felteszem nekik ezt a kérdést, akkor azt válaszolják, hogy nem jól.

Tehát valahol legbelül mindenki szorong és frusztrált. Egyfelől a bezártság, másfelől a távolságok és nem utolsósorban a kontrollvesztés miatt. Jelen helyzetben a menedzserek semmiben sem különböznek a többi embertől, hiszen mindenkit ugyanazok az érzelmek kísérik. Én próbálok megnyugtatni őket, hogy amikor azon gondolkoznak, hogyan motiválják a munkatársaikat, akkor nem kell nagyon messzire menniük és akármilyen eszközökhöz nyúlniuk. Elég, ha csak magukba néznek, és amire ők vágnak, tulajdonképpen arra vágnak a kollégáik is, mert nincsen különbség egymás között ezen a szinten. A pozíció a covid alatt ugyanis teljesen érdektelen, legfeljebb mindenkinél más a felelősség.

A helyzetet árnyalja, hogy a covid nem egy lokális, hanem egy globális probléma. Szerintem ma mindenkinek az a fő feladata, hogy saját magát próbálja meg a lehető legjobb kondícióban tartani. Ez nem egyszerű sem fizikailag, sem pedig pszichikailag, ehhez társakra és megértő közegre van szükség. És még két nagyon fontos dologra: rengeteg figyelemre és önreflexióra.

– **Szerinted mennyire változtat meg majd minket ez a helyzet, milyen nyomokat fog hagyni?**

– Egy világszintű traumáról van szó, és egy ilyen helyzet után mindenki változik, akarva akaratlanul, ez nem is kérdés. A kérdés az, hogy mennyire leszünk bátrak szembenézni olyan igazságokkal, hogy például mire van szükségünk. Amikor én a „változást” tanítom, akkor egy egyszerű példán levezetve ez úgy néz ki, hogy amikor azt mondom, utazzunk el valahova, akkor ez egy sor kérdést indukál. Olyanokat, mint például hova megyünk, miért megyünk oda, hogyan jutunk el oda, és a nap végén megjelenik a legfontosabb kérdés: mit akarunk magunkkal vinni. Ez utóbbi felveti az úgynevezett „B” kérdést, ami magába foglalja a megoldást is, s amiben az is kiderül, hogy mit akarok itt hagyni. Ha tehát egy változási helyzetben vagy, mert például holnap már nincsen covid, akkor csak az marad a kérdés, hogy hova akarunk ezzel a világgal eljutni, és sorolhatnám. Rengeteg válasz létezik erre, mert vannak, akik a klímára, vannak, akik az emberi kapcsolatokra koncentrálnak, amiből az is kitűnik, hogy mindenkinek más a megközelítése. Itt kellene nekünk nagyon bátor és világos kérdések mentén világos válaszokat találni. Vissza akarunk-e találni 2019 decemberéhez, vagy pedig „a nem biztos, hogy van holnap elv” mellett haladva valami mást csinálni, ami minőségileg jobban működik.

– **Szerinted empatikusabbak lettünk az elmúlt év alatt?**

– Az empatikus szót viszonylag hamar kimondják az emberek, de ha az empátia mély tartalmát nézzük, akkor egészen biztosan nem lettünk azok. De azt viszont gondolom, hogy a kapcsolatok jelentését

másként értelmezzük, mert ez az időszak rávezetett bennünket arra, hogy belássuk, iszonyúan nem mindegy, milyen minőségű kapcsolataink vannak.

– **Sok vállalatvezető ügyfeled van. Hogy látod, ezt a szintet mennyiben érintette meg a pandémia?**

– A cégvezetők nagyon nehéz helyzetben vannak. Hogy egy metafórával éljek: aki mondjuk az Egyenlítő szintjén dolgozott, annak most az Északi-sarkon kell ugyanazt az eredményt hoznia. Ugyanakkor hozott ez a helyzet pozitívumokat is, ugyanis ez a szituáció világossá tette számukra, hogy a csapatukból ki az, akikre számíthatnak. Nagyon erősen meg fognak mutatkozni és ki fognak jönni a teljesítménybeli különbségek a munkatársak között. Ugyanakkor ez a helyzet nem alkalmas az értékítélet-alkotásra. Ami mindenképpen változott, az az, hogy a vezetők egy kicsit megtanulták elengedni a kontrollt, kicsit megtanulták, hogy jobban bízzanak az embereikben. Ebből az egészből pontos képet kaphatnak arról, hogy milyen vezetői stílust kell a jövőben alkalmazniuk ahhoz, hogy eredményes legyen az, amit csinálnak.

– **Te több országban is dolgozol. A kulturális különbségek tapinthatók, vagy ezt már elnyomta a globalizáció?**

– Óriásiak a különbségek egy magyar és egy német munkavállaló között, ami szinte már egy genetikai kérdés. Nekem mondhatni két énem is van ebből a szempontból, egy német és egy magyar. Ha egy nap két ügyfelem van, akik közül az egyik magyar, a másik pedig német, akkor biztos, hogy az agyamban csipet kell váltanom. Ugyanakkor teljes bizonyossággal állíthatom, hogy a magyar

FOTO: MARK EDWARDS (INSTAGRAM: MARKJULIANEDWARDS)

menedzserek semmivel sincsenek elmaradva a nyugati kollégáiktól.

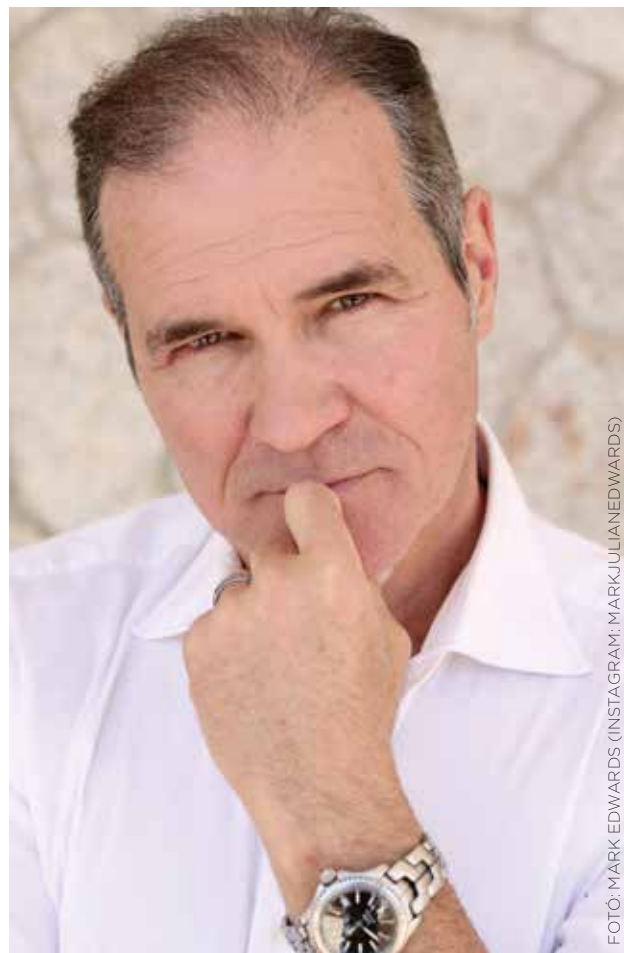
Egyvalamiben azonban nagyon tévednek, és amikor az előadásaim alatt a kultúraformálásról beszéltek, akkor az egyik nagy üzenet az, hogy idehaza még mindig a kapcsolatok országában élünk.

Az a lényeg, hogy ki kit ismer, ki kit hogyan tud vagy fog beajánlani. Ezt nyugaton nem így élik meg, mert ott minden százötven százalékgig teljesítményorientált. És ott te akkor vagy valaki, ha le tudtál tenni valami olyat az asztalra, ami miatt felnéznek rád. Ha külföldi vagy, akkor meg kétszer annyit.

A másik pedig, hogy mi érzelmi alapon kezeljük a dolgokat, sok esetben megsértődünk a kritikán, és ennek megfelelően reagálunk. A németeknél minden a tárgyilagosság alapján működik, és csírájában sincsen benne személyes vélemény. Ez pedig egy nagyon erős kontraszt.

És még egy: én nagyon sokat foglalkozom az értékvilággal, a You are more! könyvem egy jelentős része erről szól. Az érték a társadalmunk működésének az alapja. Azt kell látnunk, hogy a nyugati világ az elmúlt évtizedekben teljesen más irányban tudott értékvilágában nőni, mint ahogyan Magyarország a történelmi helyzetéből fakadóan fejlődni tudott. Tehát igazából értékszintű különbségek vannak

a két ország között. Míg Németországban a férfi vezetők között az esztétika és egyéb ilyen hasonló

FOTÓ: MARK EDWARDS (INSTAGRAM: MARKJULIANEDWARDS)

motivációk megnöttek az elmúlt évek alatt, addig a gazdasági és a befolyásra való törekvés visszaesett. Magyarországon a férfi vezetők körében nagyon erős a gazdasági és politikai, vezetői státusz iránti törekvés, ezzel szemben viszont nagyon gyenge az esztétikai és formai, valamint egymást

segítő motiváció. Ez a példa a konfrontáció egyik alapja.

– Sokszor elsütött poénom, hogy minden erős férfi mögött áll egy erős nő, amit az is igazol, hogy nagyon régen együtt vagytok a felségeddel. Ő hogyan bírta ezt a soklaki életet, amit éltetek?

– Azt gondolom, hogy teljesen az ellentétem, mert ő egy abszolút stabilitásra törekvő társ. Talán éppen ezért is működik közöttünk minden nagyon jól. A mi kapcsolatunkban az, ami mágnesként hat és hatott, és egyfajta dinamikát is hozott, hogy mindig megbíztunk egymásban. Amikor 2008-ban feladtam egy top állást három gyerekkel, csúcspozícióval, sofőrrel és minden jóval, ami járt ezzel, azt azért meg kellett emésztieni neki is, még akkor is, ha ez a váltás nem az anyagi félelemről szólt. De mégiscsak ott álltunk három gyerekkel, és a kérdés az volt, hogy most valójában mihez is kezdünk. Szerencsére a feleségem mindig hitt nekem.

– Miért éppen Mallorca?

– Teljesen véletlen döntést hoz-

tunk, melynek oka az iskolakeresés volt az akkor nyolcéves fiamnak. Mallorca egy fantasztikus hely, ahol már itthon vagyunk. Elképesztő energiákat tudsz itt felszívni, egyensúlyban maradni, és így másoknak ebből tovább adni. Ezt is várják el és kapják tőlem az ügyfeleim.

Willis Hotel

WILLIS HOTEL**** ZALAKAROS

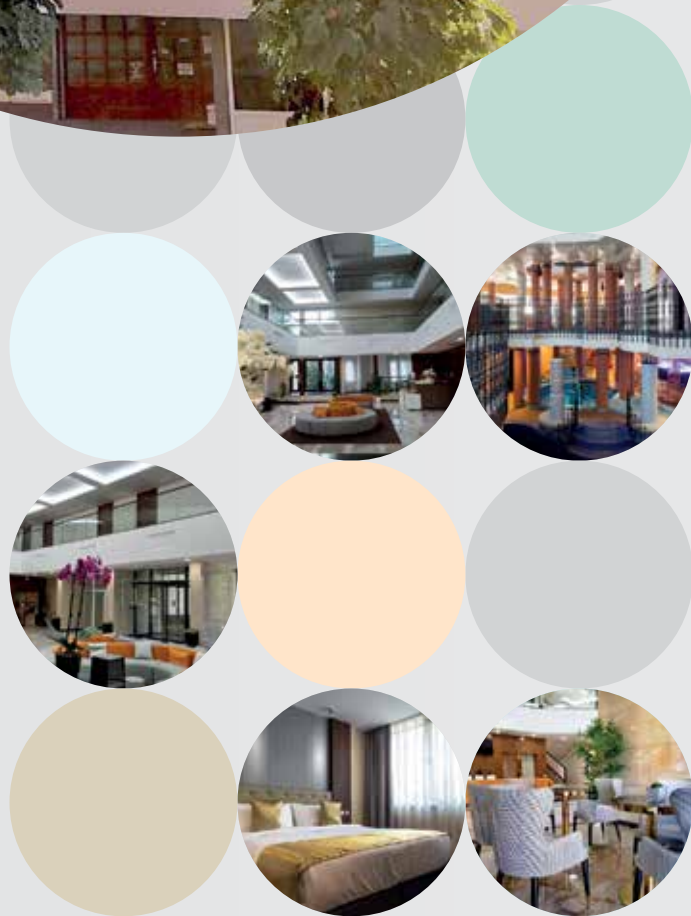
2020 őszén egy új négycsillagos hotel nyílt a zalai dombság szívében, Zalaegerszeg városközpontjában, amely kiválóan alkalmas üzleti utazások mellett rendezvények lebonyolítására is. A szálloda ékszerdoboz az 1135 m²-es, kétszintes Semira Day Spa élményfürdő, amely eredeti marokkói berendezésével várja a pihenni vágyókat.

H-8900 Zalaegerszeg, Balatoni út 2/a.

Tel: +36 92 900 150

info@willishotel.hu

www.willishotel.hu

ÚSZÓ ERŐD

Ha biztonságra vágyik a nyílt tengeren, akkor nem kell tovább keresnie, mert Theodoros Fotiadis legújabb megayacht-konceptiója. A berlini tervező egy 311 méteres úszó erődöt tervezett, amelyhez saját biztonsági szoba is tartozik.

írta: MIFERFIÁK *foto:* THEODOROS FOTIADIS

Az Ultra2 néven ismert hajó tele van a legkorszerűbb biztonsági és adatvédelmi technológiával, hogy olyan védőhálót hozzon létre, amely áthatolhatatlan és szinte teljesen láthatatlan. A biztonságos „mag” modern stílusú lakosztályt, a PDP Projects biztonsági szobáját és egy „diplomáciai szintű biztonsági találkozó környezetet” tartalmaz, ahol nagy döntéseket lehet hozni a tengeren. Ráadásul a brit Romeo Foxtrot

képz ki a személyzetet katonai szabványos hírszerzési protokollok végrehajtása. A Fotiadis szerint az Ultra2 a biztonság végső kiteljesedése, és „összekapcsolt elzártágot” kínál, amelyben a tengerészek teret és nyugalmat egyaránt kapnak.

Természetesen minden biztonsági intézkedéstől függetlenül ez egy luxushajó. Erőteljes profilt és karcsú acélhéjat kapott, amely eleganciát sugároz magából.

KITERJEDT 4450GT BELSŐ TERÉT HIHETETLEN CSIGALÉPCSŐ DÍSZÍTI, ÉLÉNKARANY ÉS GAZDAG MAHAGÓNI SZÍNEK JELLEMZIK.

Összesen 14 vendéget és 26 személyzeti dolgozót tud elszállásolni, és két nagyméretű medencével, jakuzzival és iMax mozzival rendelkezik. Kívül a méretes tárolók három jetskit, két expedíciós RIB-t, egy EC1235 Eurocopter helikoptert, valamint az összes szükséges vízi játékot tartalmazzák, beleértve a motorcsónakot, a tengeribobot, kajakokat, szörfdeszkákat és még egy csúszdát is. Ráadásul az Ultra2 környezetbarátabb, mint az átlagos megayachtja. A hajó teljesen elektromos Azipod meghajtórendszerrel van felszerelve, és hibrid dízel-villanymotorok működtetnék. Ez a konfiguráció hatékonyan hat a becült 16 csomós és 14 csomós utazási sebességre.

A tervező szerint a koncepció célja az „ultra” minőség elérése mind stílusban, mind pedig környezetbarát módon. A feltűnő felfedező, a Stormbreaker koncepciót követi, amelyet a Fotiadis az év elején mutatott be. A Stormbreaker készen áll akár 295, akár 377 láb magas építésére, és jelenleg a SuperYachtsMonaco alapítója, Jim Evans kínálja eladásra. Reméljük, hogy hamarosan mindkét hajót láthatjuk a vizeken!

BESZÉLGETÉS JANIKOVSZKY JÁNOSSEL

„AZ ÚGY VOLT..”

írta: BARNA ANDRÁS fotó: BALOGH RÓBERT

Egészen biztos vagyok abban, hogy a Janikovszky név rengeteg ember számára ismerősen cseng, hiszen a népszerű író generációkon átívelő és örök érvényű dolgokat fogalmazott meg könyveiben. Ehhez a munkássághoz jelentősen hozzájárult Janikovszky János, Janikovszky Éva fia is, aki ugyan nem lépett édesanyja nyomdokaiba, de mint azt olvasni fogják, a vágy mindig benne élt az anyai vonal folytatásában. Az élete azonban teljesen más irányt vett: villamosmérnök, majd mérnök-üzletkötő lett, ma pedig több lábon álló üzletember, a Móra Könyvkiadó tulajdonosa és az első vállalkozó, aki luxusruházletet nyitott az Andrásy úton. „Kire ütött ez a gyerek?”

TALÁN ELNÉZIK NEKEM, HA EGY PICIT FORMABONTÓ MÓDON ÁGYAZOK MEG A KÖVETKEZŐ BESZÉLGETÉSNEK, DE NEM TUDOM MENTESÍTENI MAGAM ATTÓL A SOHA EL NEM MÚLÓ NOSZTALGIKUS ROMANTIKÁTÓL, AMIT AZ ANDRÁSSY ÚT ÉS SZŰKEBB KÖRNYÉKE JELENT SZÁMOMRA.

Közel három évtizedet éltem itt akkor, amikor még az előző rendszer keresztlevelét viselték az utcatáblák. Akkor, amikor még a Népköztársaság útja és a Bajcsy-Zsilinszky út kereszteződésében egy dobogón álló rendőr irányította a forgalmat és az Erzsébet teret is Engels térnek hívták. Akkor, amikor a forgalomirányítás pulpitusá mögött egy azóta beépített foghíjtelek tüzfalain óriási fényreklámok demonstrálták a modern 20. századot, és persze egészen más üzletek kísérték végig az embert a Hősök teréig, mint ma. Noha a jó sors már évekkel ezelőtt a szűkebb, majd tágabb agglomerációba száműzött, minden egyes alkalom, amikor itt járok vagy csak végigsuhanok Budapest egyetlen sugárútján, kellemes emlékekkel tölt el. A mostani interjú előtti spontán jött séta sem múlik el bennem érzelmentesen: óhatatlanul is kézen fognak a hetvenes évek és ezzel együtt képletesen a kora ifjúságom kirakati portáljainak emlékei is.

Csak rövid elmélkedésre jut idő, hiszen mire pontot teszek a gondolataim végére, megérkezem az Andrásy út 5. elé, ahol egykor női fodrászat működött, s ahová még édesanyám is járt szépítkezni. Az üzlet helyén ma Ermenegildo Zegna luxusférfi ruhábutikja található, amit a leggyakrabban úgy aposztrofál a média, hogy előbb volt itt, mint a Louis Vuitton. Az 1910-ben

alapított milánói divatcég hazai képviselője, Janikovszky János tizenhat évvel ezelőtt nyitotta meg Zegnát, ami akkoriban az első fecske volt a divat főutcájában.

János a hatvanas éveinek közepén járó üzletember, korát meghazudtoló kondiban van, eleganciája tökéletes lenyomata az általa képviselt márkának. Sármos megjelenését az idő már megszórtá néhány ezüstös tincessel, de tekintetében ott az örök mosoly; kifejezetten bohém pasi benyomását kelti. A több szekcióból álló elegáns üzlet belső részében ülünk le beszélgetni, ahol az interjú apropóját akár a nemrégien megjelent Janikovszky Éva-könyv, A Naplóm is jelenthette volna. Ezt a történetet a MiNők magazinunk hasábjain tettük közzé, mert mi most egy egészen más históriára voltunk kíváncsiak.

– Barna András: Attól, hogy valakinek az édesanyja író, még nem biztos, hogy a fiának is azzá kell válnia. De majdnem kizárt, hogy az a mindennapos irodalmi közeg, miliő, amiben te felnőtél, ne lett volna hatással az emberfiára. Mégsem a humán oldal felé fordultál, hanem mérnök lettél. Miért vetted erre az irányt?

– Janikovszky János: Erre szokták azt mondani, hogy ez valahogy így alakult. Egyébként újságíró akartam lenni, amit talán több dolog is igazol. Egyfelől az, hogy amikor mostanság néha „lapozgatom a múltat”, akkor a kezembe akadnak olyan dolgok az otthoni ereklyék között, amiket én írtam. Egy-egy ilyen emlék kapcsán mindig elgondolkozom azon, hogy valahol legbelül én is az írói pályára készültem. Sőt később, amikor már a villamosmérnöki karra jártam, az egyetemi újságokban is jelentek meg írásaim, egyszer még egy versem is. Tehát a lappangó késztetés egész biztosan bennem volt, és persze szerettem is írni.

– Akkor miért nem?

– Édesapám azt mondta, hogy az én igazságérzetem mellett nem javasolja ezt a szakmát, mert ha újságíróként

igazat akarok írni, ebben a rendszerben az nem fog menni. Azt gondolta volna az ember, hogy ez csak a szocializmus idejére igaz, de úgy tűnik, hogy ez valahogy átível a rendszereken.

Az írás mellett már gyerekfejjel is imádtam üzletelni. Kisiskolás koromban kétförintos sztárképekről – Sophia Lorenről és másokról – csináltam másolatokat, amiket aztán később eladtam az osztálytársaimnak nyolcvan fillérért vagy egy forintért, hogy csak egy példát említek a legkorábbi éveimből. *(Nevet.)*

– Elvégezted a villamosmérnöki kart, mégsem maradtál a pályán...

– Nem, mert nem éreztem magamban sem elég tehetséget, sem műszaki elhivatottságot ehhez a szakmához, viszont megalkottam a saját törvényemet, a „hitvallás-ohm” törvényét, ami úgy szól: utálok az ellenállást és a feszültséget, az áram pedig magas. *(Nevet.)* Ebből gondoltam úgy később, hogy nekem nem erre a pályára, hanem inkább a kereskedelmi vonalra kell nagyobb hangsúlyt fektetnem. Így kerültem el egy külkereskedéssel foglalkozó vállalathoz mérnöküzletkötőnek, ahol számítógépek értékesítésével foglalkoztam. Kimondottan nagy előnyt jelentett, hogy fiatal voltam és egyedülálló. Ha a főnököm felhívott délután ötkor, és megkért, hogy ezt vagy azt még intézzek el, akkor én azonnal hadra fogható voltam, amit később persze elismertek. Nem sokkal ezután – huszonnyolc évesen – kikerültem az NSZK-ba, Düsseldorfba irodavezetőnek, ahol magyar számítógépes termékek kereskedelmével foglalkoztam. Egy-két év után láttam, nagy importigénye van a vállalatnak és ezzel együtt más magyar cégeknek is, ezért a kapcsolatrendszeremet kamatoztatva elkezdtem más dolgokkal is kereskedni. Egyébként a fenti „törvény”

csak azt a vágyamat fejezte ki, hogy szerettem volna önálló tevékenységgel lehetőleg sok pénzt keresni.

– Az egyszeri ember egyszeri kérdése: jelentett valami előnyt vagy javította a reputációd, hogy tudták, kinek a fia vagy?

– Tudták, de ez relevánsan semmit sem számított azon túl, hogy 1978-at írunk, amikor édesanyám már sikeres író volt, és mindenki nagyon szerette.

– A világlátásodnak köszönhető, hogy most egy exkluzív üzletben beszélgettünk?

– Azt hiszem, hogy ez korábbra nyúlik vissza. Nálunk családi hagyomány, hogy mindenki tud németül, ezért nem volt apelláta, nekem is tanulnom kellett. Az általános iskolában még csak oroszul tanultunk, de én már akkor német különórákra

jártam. A gimnáziumban persze angolul is tanultunk, de anyu ezt kevésnek ítélte meg és különórákra is beíratott. Az üzleti életben elért sikereimet sok szempontból annak köszönhettem, hogy angolul és németül tárgyalóképes voltam, ha nem így lett volna, akkor huszonnyolc évesen egészen biztosan nem küldenek külföldre. Azt gondolom, hogy a magam generációjában kevés üzletember tud két nyelvből

felsőfokú nyelvvizsgát felmutatni. Emlékszem, hogy amikor elkezdtem dolgozni, még akkor is csiszoltam a nyelvtudásom. Nap mint nap munka után felszálltam a Majakovszkij utca (*ma Király utca*) sarkán a négyes-hatos villamosra, és mentem a Rigó utcai nyelviskolába. Elég tudatosan készültem rá, hogy egyszer majd külföldön dolgozom.

– **Egyszer csak eljött a váltás ideje.**

Mi jött a külker után?

– Összedőlt a rendszer 1989-ben, ami engem az NSZK-ban ért. Végignézttem, ahogy mi, magyarok, óriási, világraszóló hangulat mellett kiengedjük az NDK-s turistákat, majd ledőlt a berlini fal, amit gyakorlatilag egyenes adásban néztem végig. Mint ahogy azt is, ahogy Genscher beszél a prágai

számára is, amilyen én voltam. A rendszerváltás 1989-ben következett be, és én 1990. január 30-án már céget alapítottam úgy, hogy még kint dolgoztam, de havi rendszerességgel hazajártam. Létrehoztam egy kereskedelmi vállalkozást, tudtam, hogy kereskedni akarok, mert csak így lehet majd igazán pénzt keresni. Az akkor alapított cégem még a mai napig is létezik, csak a neve változott meg a profilváltás miatt.

cumisüvegtől kezdve az előkéig, amit Thaiföldön és Kínában gyártattunk.

– Hogy jön szembe az emberrel egy ilyen lehetőség?

– Nem szembejött, hanem én láttam meg ebben a lehetőséget. Ugyanis a cég szempontjából nem lehetett egyedüli stratégia, hogy mindent importálunk, amire van igény, hanem valamire specializálódni

kell. A Walt Disney egyébként nagyon kemény feltételeket szabott, akkor is fizetni kellett egy ügynevezett. minimál garanciát a jogokért, ha egy darab terméket sem adott el az ember.

– Ha jól emlékszem, az Andrásyn volt egy Chicco bolt...

– Igen, de azt még Giber János csinálta, utána jöttünk mi 2004-ben, és forgalmazzuk azóta is a termékeket. De azt kell mondjam, hogy ezeknek az ügynevezett mono brand store-oknak ma már nincs létjogosultságuk, mert mindenhol lehet mindent kapni.

A legtöbb multinál már régiós

központi beszerzés történik, nem helyi. Emiatt nem téged fog megkeresni egy Müller, egy DM vagy egy másik szupermarket-hálózat, hanem közvetlenül a gyártóval tárgyal több országra. Szóval borzasztóan megváltozott mára a kereskedelem, mert a magyar piacot is elérte a globalizáció és annak minden következménye.

nagykövetségen. Elképesztő, hihetetlen, felemelő pillanat volt.

– Hogy élted ezt meg?

– Meglepődtem, mert nem számítottam rá, hogy ez ilyen elementáris sebességgel fog megtörténni. Azt éreztem, hogy itt és most egy történelmi lehetőség bontakozik ki egy olyan magamfajta kisember

– Ez a cég mivel foglalkozott, foglalkozik?

– A Chicco termékek, az Intex strandcikk és a Maxi Cosi gyerekülések forgalmazásával. A nagy történelmi fellendülést számunkra azonban az hozta meg, amikor a babatermékekre megszereztük a Walt Disney-licenctet tizenhét kelet-európai országra. Több mint száz termékből álló portfóliónk volt a

– Figyelve a változások szelét úgy érezted, hogy egy újabb lábat kell növesztenei?

– Megmondom őszintén, hogy nagyon szerencsésnek érzem magam, nemcsak azért, mert jókor és jó helyre születtem. A rendszerváltáskor harmincöt éves voltam, az alkotói erőm teljében, a legintenzívebb férfikorban, ekkor jött a Móra Könyvkiadó privatizációja, de mindemellett azt éreztem, hogy

szeretnék még alkotni. Fiatalkorom óta szeretem a szép ruhákat, a belőlük áradó stílust, a kifinomultságot, de ez előbb szolgált adalékként, csak később apropóként.

– A kereskedői szakma valahol meg is követeli a jólöltözöttséget...

– Ehhez nem is fér kétség, de élt bennem egyfajta küldetéstudat is. Amikor 1978-ban elkezdtem

dolgozni a külkereskedelemben, az első külföldi útjaimon csak ruhákat vettem magamnak. Vásároltam egy zakót, egy farmert, egy bőrcipőt, egy pulóvert, és amikor ezeket felvettem, akkor úgy éreztem magam, mint egy herceg. Nem akarok nagyképűnek tűnni, de e tekintetben kicsit ki is lógtam a munkatársaim közül, akik jobb híján a magyar konfekcióipar akkori választékából ruházkodtak.

Nekem megérte az 53 márkás napidíjból spórolni egy jobb ruhára, mert az ember utána egészen másként festett a partnerei előtt, arról nem beszélve, hogy csajozni is jobban lehetett, ha az ember normálisan nézett ki. *(Nevet.)* Szóval nekem a ruha mindig is fontos volt. Egyszer egy outletben vettem magamnak egy Zegna öltönyt, és amikor elkezdtem hordani, akkor úgy éreztem, hogy a föld fölött járok. Ez olyan hatással volt rám, hogy elkezdtem célirányosan körbenézni, hol vannak Zegna-butikok a világban. És kiderült, hogy körülöttünk minden fővárosban nyílt már Zegna üzlet, csak Pozsonyban és Budapesten nem.

– Több mint másfél évtizede itt vagytok. Banális kérdés, hogy mi a titok?

– 2005-ben nyitottunk, és mire ez a beszélgetésünk megjelenik, már tizenhat évesek leszünk. Roppant büszke vagyok erre a tizenhat évre, hiszen itt az Andrásyn ennyi időt csak az anyacégek bírtak ki. Mondjuk, ha egy Louis Vuitton vagy egy Gucci bezárna, akkor már valószínűleg nagyon nagy bajnak kellene lennie, de ez remélhetőleg nem fog bekövetkezni. Az Ermenegildo Zegna üzletet franchise-rendszerben üzemeltetjük, ahol nagyon szigorúak a szabályok, megkötések. Amikor szezonális kollekcióváltás van, akkor nincs mese, az új kollekciót meg kell venni. Nincsen más forgatókönyv, mert akkor megszeged a szerződést, felmondanak és bezárhatsz.

– 2005-ben is más volt a világ és most is. Más volt a fizetőképes kereslet akkor is és most is. Az induláskor mit tettél a mérlegre?

– Kedvenc közmondásaim egyike: a tett halála az okoskodás. Így aztán, nagyon őszinte leszek: amikor döntésre jutottam, egyetlenegy Excel-táblázatot vagy megvalósulási tervet sem készítettem. Ugyanis annyira hittem abban, hogy egy ilyen üzletnek

idehaza van létjogosultsága, hogy nekem mondhatott bárki bármit. Ha egy ilyen üzlet megél Belgrádban, Bukarestben vagy Prágában, akkor itthon is meg fog élni, csak oda kell figyelni, jó csapattal, jó helyen kell nekikezdeni. A Váci utcában egy ilyen üzletnek semmi keresnivalója, mert ott nem luxus árut keresik a ténfergő turisták, hanem a szuveníreket.

Nekem két dolog lebegett a szemem előtt: hogy megtaláljam egyrészt a legjobb szakembereket, akik majd viszik a boltot, értenek hozzá, hitelesek, van kapcsolatrendszerük, másrészt a megfelelő helyet, ami nem lehetett más, mint az Andrassy út, a legimpozánsabb hely a fővárosban, a világorökség része, és amíg világ a világ, az is marad a palotáival, a történelmi kisugárzásával.

Ugyanakkor aggódva nézem a világ alakulását, hiszen azzal szembesül az ember, hogy egyre többen, egyre többit vásárolnak az interneten, és ez szerintem óriási hiba. Egy olyan üzletnél, mint a miénk, ennek nem lehet létjogosultsága, hiszen a vásárlás élményéhez hozzátartozik nemcsak a ruha megérintése, felpróbálása, hanem a közeg, a hely, a személyzet, a kiszolgálás is, ahol évek múltán is ugyanaz az arc köszön vissza a törzsvevőinkre, mint tíz évvel ezelőtt. Nálunk van olyan kolléganő, aki a nyitás óta itt dolgozik, de az üzletvezető kollégám is túl van a tízéves munkaviszonyon. Ezt kevés üzlet mondhatja el magáról. Büszke vagyok rájuk! Ha mindent a neten

vásárolunk meg, ne csodálkozzunk, hogy a városokban nem marad más, mint sok-sok bedeszkázott kirakatú bolt a hozzá tartozó állatvilággal.

Nekem ez az üzlet a szerelmem, rendkívül sokat kaptam tőle. Sokan kérdezik, hogy megéri-e. Nos, óriási pénzeket nem lehet vele keresni, de felemelő érzés belépni ebbe a milióbe és tudni, hogy ezt én hoztam létre.

– Ha jól emlékszem, akkor az Andrassy út 5. alatt régen egy fodrászüzlet működött, mellette pedig egy nagy virágbolt...

– Igen, jól emlékszel, tényleg így volt. Mind a két üzletet valamikor a harmincas években alakították ki, és nem tudom, hogy miért, de akkoriban az eredeti gyönyörű boltíveket óriási, összenyomott üvegportálokkal váltották ki, amik teljesen tönkretették a homlokzatot. Nem is értem, hogyan engedhették meg ezt. Amikor idekerültünk, akkor gyakorlatilag visszaállítottuk az eredeti állapotot, boltíveket, kvádereket, amire nagyon büszke vagyok, megjegyezve azt is, hogy ennek hatására a mellettünk lévő üzletek is hasonlóan cselekedtek, ami szintén nagyon jó érzés.

– Visszatérve: az Excel-táblázatok helyett ezek szerint megérte csak az elszántságodra alapozni?

– Tizenhat év egy vállalkozás életében elég hosszú idő ahhoz, hogy olykor-olykor ne kerüljön hullámvölgybe. Ilyenkor mindig eszembe jutott a brit Blood, Sweat & Tears együttes, ugyanis volt a mi történetünkben is néhány vérrel, verítékkal és könnyekkel átvészelt korszak is, de kibírtuk. A végeredmény pedig a vevőinktől kapott sok-sok elismeréssel minket igazol.

– A másfél évtized elég hosszú idő ahhoz is, hogy az ember magán érezze a trendek változását. Hogyan alakult át a divat?

– A Zegna rengeteget változott, elsősorban azért, mert a divat és a világtrendek is változtak. Ellentétben a 2005-ös

„MINKET ÚGY EMLEGETNEK A MILÁNÓI KÖZPONTBAN, MINT „HISTORICAL PARTNER”, AZAZ TÖRTÉNELMI PARTNER”

vagy 2010-es időszakkal, ma kevesebben járnak például öltönyben, és a nyakkendőviselet sem olyan, mint például tíz éve. Ma már egészen másra tartanak igényt a vevők, sokkal lazábbak vagyunk. A formalitás visszaszorult, és ez a változás látszik a mi választékunkban is. A divat rendkívül innovatív iparág lett, már nemcsak a klasszikus és megszokott alapanyagok jelennek meg a repertoárban, hanem egészen meglepő fejlesztések is. A Zegna, ahogy a többi világmárka is, elkezdett a fiatalabb korosztály felé nyitni, ami egyetlen kérdést vetett fel, hogy vajon ez a generáció képes lesz-e megfizetni ezt az árszintet. Nos, ma már szerencsére nemcsak meglelt üzletemberek vásárolnak Zegnát, hanem a húszas-harmincas éveikben járó ifjú menedzserek is, akik korábban nem tartoztak a vevőkörünkbe.

– **Hogy látod, idehaza mennyire jólöltözöttek a férfiak?**

– Az üzlet egyik legkellemesebb hozadéka számomra és kollégáim számára, hogy minden évben három-négy alkalommal lehetőségünk van kimenni Milánóba, a Zegna show roomba, ahol – kiválasztva a teljes kínálatból – mi rakjuk össze a budapesti bolt választékát. Ez nem szakemberként is óriási élmény, ahogy az is, hogy az ember ilyenkor megtapasztalja, hogyan öltöznek az olasz férfiak. Sokszor úgy érzem, mintha nem is egy bolygón élnénk. Olaszországban még egy kisvárosban is van legalább egy férfiruha üzlet, ahol a kispénzű ember is össze tud válogatni magának egy-egy olyan szettet, amelyben úgy néz ki, mintha egy divatlapból lépett volna ki.

Itthon sem rossz a helyzet, közel sem olyan, mint amikor elkezdtem dolgozni. Akkor sokan úgy mentek el egy tárgyalásra, hogy a sötét öltönyhöz fehér zoknit és világos cipőt húztak. Na, az tragikus volt. Mára felnőtt egy-két olyan generáció, akiknek már nem a feleség

teszi ki reggel, hogy mit vegyen fel. Ami ma nekem visszatetsző, hogy sok jó módú üzletember úgy gondolja: a legfontosabb üzleti öltözet az óra, minde mellett nincsenek jól felöltözve, és nincsen stílusuk sem.

– **Ennyi idő után kialakult valamilyen exkluzív vagy személyesebb nexus az anyacéggel?**

– 2003-ban kezdtem el tárgyalni, 2004-ben írtuk alá a szerződést a Zegnával, de azoknak a munkatársaknak, akikkel én akkor kapcsolatban álltam, már az írmagjuk sincs meg, kivéve a tulajdonost. Azok, akik a kelet-európai régióért voltak a felelősek, legalább háromszor cserélődtek le. Az elképesztő fluktuáció és a divatcégek közötti szakember-cirkuláció miatt egyszerűen nem is tud kialakulni meghittebb vagy személyesebb viszony. Ennek ellenére minket úgy emlegetnek a milánói központban, mint „historical partner”, azaz történelmi partner. Ugyanis nincs olyan franchise partnere a Zegnának Kelet-Európában, de nyugaton is csak nagyon kevés, amelyet ne adtak volna el vagy ne zártak volna be, vagy éppen ne ment volna tönkre.

– **Minek tulajdonítod a magad stabilitását?**

– Azt gondolom, hogy egyrészt a Zegna brand a világ egyik legjobb márkája, amit az is bizonyít, hogy Amerikában az évente megszondáztatott prémiumpiacon, a vásárlók között már többször lett a legjobb és végzett az első helyen. De talán ennél is fontosabb az, hogy jól kell választani, ám azt is hozzátéve, hogy ez nem az én ügyességemnek köszönhető, hanem szerencse is. Ugyanis, ha egy olyan márkát választottam volna, amelyik az évek során eladja magát mondjuk egy Louis Vuitton-csoportnak vagy akárki másnak, vagy tönkremegy, vagy kockázati tőketársaság veszi meg, bevezetik a tőzsdére, akkor az nem jó a világszerte létező ötszázötven Zegna-boltnak se, de egy olyan kis franchise-üzletnek, mint az enyém, egészen biztosan a halálát jelentette volna. Tehát óriási szerencse, hogy egy olyan családi vállalkozást, márkát sikerült választanom, amelyeknek nincsenek ilyen szörnyű tervei, illetve nincsenek rákényszerítve arra, hogy ilyen lépéseket tegyen.

– **Te egy energikus ember vagy, akinek mindig van egy ötlete.**

Van a fejedben esetleg további elképzelés, ami további lábakat növeszthet?

– Mostanság ingatlanfejlesztéssel vagyok elfoglalva, de egyéb kereskedelmi tevékenységbe biztosan nem vágnék bele. A meglévőkre vigyázok iszonyatosan.

Men Stories

MADE IN FRANCE

**AZ ÁPOLT, IGÉNYES SZAKÁLL
A FÉRFI BÜSZKESÉGE!**

MINŐSÉGI SZAKÁLLÁPOLÁS,

- AVOKÁDÓ OLAJ
- ARGÁN OLAJ
- MAKADÁMIA OLAJ
- E VITAMIN SEGÍTSÉGÉVEL

100 ML

30 ML

ÚJRA LABDA

írta: MIFERFIAK *fotó:* NENDO

A termékeny japán dizájnstúdió, a Nendo, egy nem felfújható futball labdát mutatott be, amelyet a világ elszegényedett közösségei számára hoztak létre, remélve a sport népszerűsítését és a játékosok számának növelését. Gyakran ezeknek a közösségeknek a legfiatalabb tagjai nehezen tudnak hozzájutni egy futball labdához és megtartani azt. Válaszként erre a problémára ez az új, nem felfújható focilabda ugyanolyan rúgásérzetet ad, mint egy sima labda. Fejlesztését a hagyományos japán fonott bambuszlabda szerkezete ihlette, amely lehetővé teszi az egyszerű javítást.

A focilabda három különböző típusú alkatrészből áll, ezekből 54 darabra van szükség az összeszereléshez. A labda a belső légnyomás helyett a felületi anyag rugalmasságát használja fel. A puha, újrahasznosított polipropilén és elasztomer műgyanta komponensek nem fognak fájni a csupasz lábaknak rúgás közben, és valószínűleg a labda még akkor sem fog sérülést okozni ha eltörik, anyagösszetételének köszönhetően.

A labda kifogástalan modularitása biztosítja, hogy ha játék közben leszakad egy alkatrész, akkor az összerázó szerkezet garantálja, hogy a labda nem fog szétesni. Javításához a felhasználóknak csak a meghibásodott alkatrészeket kell helyreállítaniuk vagy kicserélniük, ezzel egyszerű karbantarthatóságot és gazdasági hatékonyságot biztosítva. Az alkatrészeket szétszerelt állapotban, kompakt csomagokban szállíthatják, ami csökkenti ezzel a szállítási költségeket.

Ha több szín áll rendelkezésre ugyanazon alkatrészekből, az hozzájárul a labda és a gyerekek közötti kötődés kialakulásához.

lásához is, mivel összeszerelés során saját egyéniségüket és színvilágukat is beépíthetik, ami a játék nagyobb megbecsülését eredményezi. Az összeszerelési utasításokat ezért úgy tervezték, mint egy képeskönyvet, amelyet teljesen érthető illusztrációkban ábráztak, szöveg nélkül, így a gyermekek az egész világon használni tudják. A csomagoló zsákok is úgy alakítottak ki, hogy később hátizsákként is használható legyen, amiben elfér a labda.

Mivel van rá lehetőség, hogy eredeti logókat nyomtassanak és egyedi színekben készítsék el a termékeket, az üzleti modell arra számít, hogy más vállalatok és szervezetek is hozzájárulását a különböző oktatási intézmények és klubcsapatok fenttartásához a termékek forgalmazásán keresztül.

INTERJÚ TÓTH ÁRPÁDDAL,
A 4iG NYRT. ÜZLETFEJLESZTÉSI
IGAZGATÓJÁVAL

DRÓNOK HARCA

írta: BARNA ANDRÁS

fotó: HILBERT PÉTER, TÓTH ÁRPÁD, ZSIGÓ BLANKA, FORTUNIÓ, ROTORS & CAMS

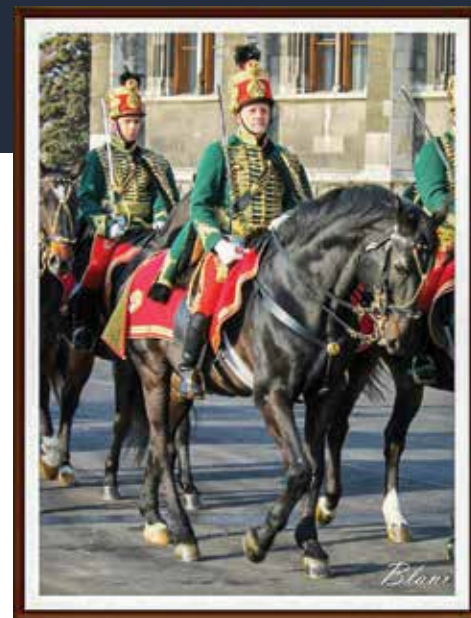
Némi pongyolasággal fogalmazva Tóth Árpáddal, a 4iG Nyrt. üzletfejlesztési igazgatójával a dróntörvény bejelentésének apropója hozott össze. Már az időpontegyeztetés maratoni telefonbeszélgetései is előrevetítették, hogy egy szerteágazó és sok kérdést felvető terület kerül górcső alá. Azonban a téma taglalása mellett, ahogy azt már más cikkeink esetében is megszokhatták, ebben az interjúban sem csak a szakmai vonalat mutatjuk be.

A PANDÉMIA OKÁN TÓTH ÁRPÁDNÁL TALÁLKOZUNK. VENDÉGLÁTÓNK KELLEMESSÉ MEGLEPETÉSSSEL SZOLGÁL, UGYANIS BELÉPŐKÉNT EGY SPONTÁN DRÓNBE-MUTATÓT CELEBRÁLT A NAPPALIJÁBA, ÉS EZ NÉMILEG KÉPET IS AD A REPÜLŐ SZERKEZETEK PIACI KOMOLYSÁGÁT ÉS VÁLASZTÉKÁT ILLETŐEN.

Árpád és fotós kollégám, aki szakmai vonalon érdekelt a téma összes rezdülésében, szinte azonnal egymásra találnak. Önkéntelen diskurzus alakul ki kettőjük között, amiben most nem osztanak nekem lapot, így félig-meddig kívülről hallgatom a drónhelyzet 21. századi jelenét és jövőképét felvázoló eszmecsere-t. Csak arra kell ügyelnem, hogy ne vesézzék ki a dolgot, mert akkor oda a kenyérem.

Árpád tökéletesen autentikus módon ábrázolja a kérdést, az ember azt hitné, hogy egész életében ezzel foglalkozott, pedig nem. Munkássága egyik felét a közigazgatásban töltötte, majd három humán és egy közgazdasági diploma birtokában az IT kereskedelmi szektorát választotta későbbi hivatásául. A kihívások férfit, huszár, a Nemzeti Lovas Díszegység tagja, és elmondható róla, hogy némileg hobbista vasember is, hiszen imádja az outdoor sportokat. Falat mászik, sorra futja a félmaratonokat virtuálisan és ténylegesen is, és ha ez még kevésnek tűnne a jóból, akkor nyolc kerékpár áll a garázsában – a motorja mellett – további sportolási lehetőségként. Szóval, hogy stílusos legyen, nemcsak szakmai, hanem más oldalról is érdemes őt „körbepülni”.

– **Barna András: Viszonylag szűkszavúan mutattalak be a bevezetőmben, de abból kitűnik, hogy két jelentős korszakra bontható a szakmai életutad.**

– Tóth Árpád: Húsz évet dolgoztam a központi közigazgatásban, amit én leegyszerűsítve csak úgy tudok aposztrofálni, hogy Németh Miklóstól napjainkig minden miniszterelnökkel fogtam kezét. Eredetileg Államigazgatási Főiskolát végeztem, és az idők folyamán további diplomákat szereztem. Ebben van történelem szakos tanári, politikaelméleti és egy közgazdászdiploma is. Azt gondolom, hogy a világszemléletemhez ez a négy végzettség megadta azt, hogy valójában mindent értsek, ami ma a világban történik.

– **Adódik a kérdés: miért váltottál?**

– Az egy iszonyatosan strapás terület volt, miniszterek, államtitkárok mellett rengeteget dolgoztam, és egyszer csak úgy éreztem, hogy váltanom kell. 2006-ban álltam fel a Belügyminisztérium kabinetfőnöki székéből, és mentem át az informatika világába. De nagyon jó emlékként tekintek vissza arra a két évtizedre, hiszen rengeteg tapasztalatot szereztem, olyanokat, amiket a mai napig is alkalmazni tudok.

– **Egy lehetőség miatt váltottál, volt valamilyen terved?**

– Hogy őszinte legyek, nem volt határozott karriercélom, amikor eljöttem. Egy véletlennek

köszönhetően kerültem a 4iG egyik jogelőd cégéhez, a Humansoft Kft-hez, ami alapvetően határozta meg a mostani életutamat.

Igazgatóként kezdtem a cégnél, és végigéltem a cég, illetve ma már csoport fejlődését.

A 4iG Nyrt. üzletfejlesztési igazgatóként több olyan kiemelet projekt tartozik hozzám, ami meghatározó jelentőséggel bír a jövőt illetően, ilyen például a drónok elleni védekezés.

– **Húsz év államigazgatás után mennyire volt nehéz átállni fejben erre a számodra új területre?**

– Én azt vallom, hogy az emberek alapvető gondolkodási módja harmincöt éves kor körül lezáródik, s onnan már nehéz jelentősen megváltozni. Én úgy jellemezném magamat, hogy „okos segítő jellem” vagyok. Ennek köszönhetően jól érzem magam, és sikeres vagyok abban, amit csinálok. A 4iG kiemelkedő magyar vállalat az informatikai, illetve ICT piacon, ahol a megrendelők problémáját először mindig megérteni szeretnék, és csak azután megoldani. Többek között ez az az attitűd ami sok versenytársunktól megkülönböztet minket.

– **Szakmai oldalon ez a terület nem követel meg egyfajta speciális tudást?**

– Nekem nincs olyan feladatom, ami aktív informatikai tudást igényelne. IT specialistákkal és mérnökökkel dolgozom együtt, akik viszont a legmagasabb szinten értik a technológia hátterét ezeknek a termékeknek és szolgáltatásoknak.

nem kell speciális informatikai tudással rendelkeznie, a rendszerek lényegét kell ismernie. Egyébként hiszem és tapasztalom, hogy mindent meg lehet tanulni.

– **Talán pont a dróntörvény elfogadásának napján beszélünk először telefonon. Ezt a dolgot várták is meg nem is. Hogy látod a drónozás mai helyzetét?**

tekintenünk. Azt gondolom, hogy a jogszabályoknak a technológiával együtt fejlődve kell biztosítani, a megfelelő feltételrendszert. Ma a drónok esetében nem korlátozható fejlődésről beszélünk. Ezt csak kanalizálni lehet, mert elé nem tudsz gátakat tenni, csak mellé. Ugyanis ez egy annyira fontos és dinamikusan fejlődő üzletág, mint valamikor a mobil telefon volt. Ehhez, hasonló támogató és a szükséges garanciákat biztosító szabályozási keretrendszerre van szükség, mert nem túlzás azt sem mondani, hogy akár a jövőnk is múlhat ezen.

– **Ezen megfogalmazásod lehet akár a 4iG Nyrt. hitvallása is a területre nézve?**

– A 4iG Magyarország egyik legnagyobb integrátor vállalata, amelyben a dróntechnológiával kapcsolatos eszközök kutatása, illetve fejlesztés is fontos terület. Számos kapcsolódó szegmensben is a piacvezető vállalatokhoz tartozunk, mint például a mesterséges intelligencia alapú fejlesztések, az adattovábbítás, a távérzékelés vagy a kibervédelem. Ezért is döntött úgy a társaság igazgatósága, hogy szakmai befektetőként tulajdonosi részesedést szerez az egyedi drónokat gyártó Rotors & Cams Zrt.-ben. A vállalat egyedi gyártású eszközeiben nemcsak a legmodernebb technológiát vonultatja fel, hanem a legszélesebb felhasználási alternatívákat is. A közös munka célja, hogy szoros együttműködés alakuljon ki a pilóta nélküli repülő (UAV) eszközök informatikai fejlesztésében. Egyebek mellett disztribúciós partnerei vagyunk a Drone Hunter System (DHS) drónelhárító berendezések kifejlesztésével és gyártásával foglalkozó Fortunióknak is, tehát a piaci dinamikának megfelelően haladunk ezen a területen és keressük az együttműködést más hazai és külföldi partnerekkel.

Az én feladatom az üzleti döntéshozatal támogatása. Ebben a szakmában nagyon fontos a korrekt kommunikáció. Az informatikában hihetetlen gyors az innováció és az amortizáció, ezért biztos, hogy amit ma kifejlesztettek, azt két év múlva felül kell írni. Ehhez pedig olyan emberek kellene, akik párbeszédet folytatnak egymással. Nekem ez tetszik, és a kérdésre azt válaszolhatom, hogy egy „kereskedőnek”

– A jogi szabályozás fontos mindenkinek. Ha a pilóta jogszerűen tud repülni, és az eszközöket is jól használja, az mindenkinek jó. Az a probléma, hogy a korábbi szabályozás egy drónok előtti időben született, így kvázi egy „szabadpiacról”, vagyis egészen pontosan egy ellenőrzések nélküli piacról most átléptünk egy ellenőrzött, korlátozottan szabad világba. Erre egy természetes folyamatként kell

– **Él bennetek egyfajta jövőkép is a drónokkal kapcsolatban, hiszen ezek az integrációk ezt vetítik előre.**

– Két terület igazán fontos számunkra: az egyik a drónok munka célú felhasználása, a másik a drónok elleni védekezés. Másként fogalmazva a legális repülés szakmai fejlesztése és az illegális repülés

elleni védelem minél hatékonyabb biztosítása. Azt gondolom, hogy nagyon nem kell magyarázni, hogy a hobbi pilóták egyre többen és egyre magasabb műszaki szinten hódítják meg a légteret. Aki reptetett már drónt, azt tudja, hogy ez nagyon magába tudja szippantani az embert, aztán mindig többet és jobbat akar. Emellett a professzionális felhasználások volumene is dinamikus fejlődik. Azért van szükség a megfelelő jogi szabályozásra, mert ez a bővülő aktivitás, egyre nagyobb terhelést jelent magára a légtérre, ahol a

repülés, a légiközlekedés biztonságának garantálása a legmagasabb prioritást kell, hogy élvezze, emellett a drón technológiában rejlő előnyök mellett számos kockázatot is magában rejt, ezeket pedig kezelni kell.

A drónok típusaiban és minőségében jelentős eltérések vannak a piacon, az alapvetően hobbi célra készült eszközök ára néhány tízezer forinttól több száz ezer forintig is terjedhet, de a professzionális drónrendszerek tekintetében egy-két milliótól sok

tíz milliós nagyságrendet is elérheti a beszerzési költség. Például ez a négyrotoros, amit elhoztam megmutatni, hárommillió forintba kerül. Ha ezt valaki csak egymaga használja, biztos lehet benne, hogy két-három év múlva teljesen leamortizálódik, és az eredeti ár töredékét sem éri. Ezért a piacon egyre több olyan vállalkozás jelenik meg, amelyek

különböző dróntechnológián alapuló szolgáltatást kínálnak, például a távérzékelés, térinformatika területén, vagy akár a mezőgazdaságban. A speciális felszereltségű eszközökkel olyan megbízásokat lehet elvállalni, amelyekkel a lehető legjobban le lehet kötni a kapacitást, és így már létrejöhet egy nyereséges is eredményes vállalkozás.

A drónozással azért is kell nagyon komolyan foglalkozni, mert 2022-re a prognózisok szerint

az Európai Unióban kétszáz ezer új munkahelyet fog teremteni. De mondok mást is: a drónokkal megvalósulhat a háromdimenziós szállítás és közlekedés, ami már nem is annyira jövő idő. Ha például egy vérszállítmányt nem a közúton kell eljuttatni, hanem a levegőben, az nagymértékben tehermentesíteni fogja az utakat, mint ahogy az is, ha egy

futárcég integrálja tevékenységébe a drónkultúrát.

– **Az eszköz előnyeihez és felhasználási lehetőségeihez nem fér kétség. Azonban a dróntörvény kapcsán az érintettek elsősorban a korlátozásokat emelik ki, valamint a drónok „tömeges” elterjedése felvet személyiségi és biztonsági kérdéseket is. Mi erre a válasz?**

– Szabályozottság nélkül ebben a zsúfolt világban nem lehet élni. Nyilván meg kell nézni, hogy mit akarunk megvédeni. Egészen biztosan, elsősorban a személyiségi jogokat. A magánéleti intimitás mindenki számára elvárható, ha

valaki a kávéját issza a teraszán, ne nézzen farkaszemet vele egy drón, és mondjuk ezt ne közvetítse élőben valamelyik social media platformon.

Erre biztosan kell szabályozást alkotni, a privát szférához mindenkinek joga van.

A magánszféra mellett persze vannak a hivatalból védendő stratégiai pontok és kritikus infrastruktúrák is. A Százhalombattán lévő olajfinomítóba be lehessen repülni? Ne! A közjogi méltóságok irodái

vagy lakóhelye fölé be lehessen repülni és ezeket állandó megfigyelés alatt tartani? Nem! Ha ezeket tiltjuk is, még mindig marad bőségesen hely mind jogi, mind pedig fizikai értelemben arra, hogy repülni lehessen.

További kérdés, hogy akarjuk-e, hogy a pilóta szakképzett legyen, és amit csinál, azt jól csinálja. Nyilván ez egy fontos szempont. Egy kisebb drón, egy kis felszereléssel kb. két kilót nyom, és ha ez becsapódik valahová, akkor kárt vagy balesetet tud okozni. Egy ötven köbcentis motort is csak jogosítvánnyal lehet vezetni, de már a kerékpár-jogosítvány is képbe került, akkor miért gondoljuk azt, hogy egy ilyen eszközt alapvető hozzáértés, tudás és gyakorlat nélkül lehessen reptetni. Szóval szükséges a jogi megoldás, hozzátéve azt is, hogy a szakma szerint az új magyar szabályozás, a drónos normarendszer bizonyos értelemben bonyolult és emiatt az engedélyezési eljárás hosszadalmas is. Ez a hazai szereplők számára egyfajta piaci korlátot, iparági hátrányt jelenthet a nemzetközi összehasonlításban.

– Hogyan védjük meg akár a privát szférát, akár a fontos objektumokat?

– Számos eszköz és technikai lehetőség van ma már erre a piacon, amelyek a megrendelők igényeihez igazítható védelmet biztosítanak. Drónvédelem szempontjából ugyanis más igényei vannak egy magánfelhasználónak, mint egy vállalatnak, vagy a rendvédelmi, terrorelhárítási szervezeteknek, esetleg

a hadseregnek. Míg a polgári felhasználásban elsődleges, hogy a drónok ne tévedhessenek tiltott területre, mert például balesetveszélyessé teszik egy reptér működését, vagy zavarják a kertben töltött családi pihenést, addig a védelmi oldal részéről

minden szegmensben kínálnak megoldást a problémákra. A legújabb fejlesztésű termékekben például már van egy olyan plusz frekvencia, amin – az, akinek erre jogosítványa van – át tudja venni a drón irányítását és ezzel megakadályozza a berepülést,

inkább az a fontos, hogy kezelni tudják a kockázatot, be is tudják azonosítani a légtérsértő drónt és ha kell a pilótát is. Katonai szempontból pedig az is felmerülhet, hogy a tiltott területre tévedő pilóta nélküli eszközök megsemmisíthetők legyenek.

A gyártók is felismerték az eltérő igényeket, és

vagy magához rendeli a drónt. Mivel a polgári drónok csak kis távolságban és rövid ideig repülnek, ezért az elhárításra rendelkezésre álló idő igen rövid, ezért a válaszreakcióra hihetetlenül kevés az idő.

– Akkor van ezeknek értelmük?

– Nyilván a kiragadott példák mind a lehetséges

eszköztár részei, mögöttük számtalan fejlesztés áll. A 4iG Nyrt-nél mi is több drónnal kapcsolatos K+F fejlesztést viszünk. Például UAV detektálás, beazonosítás, gyártmány típus szerinti azonosítás, etikus elvétel lehetősége és mindezek napra kész frissítése. Mondhatnám, hogy a sor szinte végtelen. Külön speciális K+F fejlesztési csomagunk van a drónok agrárterületen történő hasznosítására, a kártevők azonosításától, a precíziós permetezésig. Ezek mindegyike ma aktuálisan futó program, amelyeket egyetemi tanszékek bevonásával végez a cégünk. A mezőgazdaságba az informatika már évekkel ezelőtt berobbant. Például vezető nélküli, GPS vezérlésű traktorok szántanak, és ez még csak a kezdet. Véleményem szerint minden, ami ma a világot előre viszi jelen pillanatban az az informatikára épül. Napjainkban indult meg az 5. ipari forradalom, a robotika.

– Honnan kapjátok az ötleteket egy-egy termék fejlesztéséhez? Vagy az igény az elsődleges?

– Azt gondolom, hogy a legnagyobb ötletgazdák a tudományos egyetemek, a tanszékek. Az oktatógárda számára kötelező a kutatásokban való részvétel, és ők hihetetlenül sok dolgot látnak hazai és nemzetközi szinten. Éppen ezért szinte majdnem minden kutatás-fejlesztési programunk egyetemi lábra is támaszkodik. Ez a kombó rendkívül jól tud működni. Például a kórházak gyógyszerellátási szisztémájára lefejlesztettünk egy rendszert, amely betegre (ágyra) és tablettára lebontva adagolta és készletezte a gyógyszert. Hatékonysággal és szakszerűséggel komoly pénzeket lehetne megtakarítani. Tudtommal, az „okoságy” még nem került bevezetésre, de a mesterséges

intelligencia orvosi területen történő bevezetése a küszöbön áll.

– **A 4iG Nyrt. nem lát ebben a védelmi piacon fantáziát?**

– De igen. A drónok alkalmazása és a drónvédelem két jelentős terület, amely napjainkban a védelmi ipar egyik fókuszpontja. Ebben jelentős potenciált látunk és egyértelműen szeretnénk meghatározó részt vállalni a feladatokból. A magánfelhasználástól az ipari, vagy a védelmi területen is több megoldással rendelkezünk.

– **Rengeteg dolog szóba került már, és tegyük hozzá: sokkal több van ebben a technológiában, mint azt bárki is gondolná. Mi idehaza hogyan állunk? Nem a szupermarketek és szaküzletek kedvtelési faktorára gondolok, hanem például arra, hogy mekkora az általad említett agrárpia mint potenciális terület, mennyire néz előre ez a szektor ebben a kérdésben?**

– Rengeteg K+F-es fejlesztésnél alapfeltétel, hogy a létrehozott terméknek piacképesnek és eladhatónak kell lennie, nemcsak itthon, hanem Európában is. Ezért sem véletlen, hogy bevásároltuk magunkat a Rotros & Cams-be, az egyedi drónokat gyártó vállalkozásba.

Látni kell, hogy hatalmas megtakarításokat lehet elérni a drónok alkalmazásával, mondjuk egy térképészeti felmérésnél, ahol emberek járnak be óriási területeket tájolókkal.

De mondok mást: egy vasúti töltés, egy sinszakasz lézerszkennelvel történő bemérése után az alkalmazott szoftver jóformán másodpercek alatt, milliméterre megmondja, hogy mekkora eltérés van a vaspályában és hol kell javítani, vagy cserélni a sineket. A légi felméréssel gátakat lehet felügyelni. Ez a technológia verhetetlen gyorsaságú.

Az adatokat, a pontfelhőt a légi eszköz rögzíti, majd az utána következő szoftveres analízis szinte korlátlan lehetőségeket kínál. A kidolgozott eljárások konvertálható más területekre, például a magasfeszültségű légi vezetékek vizsgálatára is. Ezeket a példákat csak azért hoztam fel, mert emberi erő felhasználásával ezek a munkák több napig is eltarthatnak, mindeközben a drón repül tíz-húsz kilométert, és a kép a szó valós és átvitt értelmében rögtön a kezünkben van. És ami nagyon fontos: az emberi tévedés lehetősége teljesen kizárt.

– **Az alapkérdés végül is az volt, hogy ezt a lehetőséget felfedezte-e a piac, van-e rá igény. És ha van, akkor lesz ebből egyfajta bumm?**

– Én száz százalékig biztos vagyok benne!

– **A világon vannak már úgynevezett „bummocskák”, a mi online oldalunkon is számos kezdeményezésről beszámoltunk már, például, hogy drónok végzik a csomagküldést. De a továbbiakban mi idehaza hogyan állunk ezzel a kérdéssel?**

– Fejben, szürkeállományban nem vagyunk lemaradva. De a racionalitást nem hagyhatjuk figyelmen kívül, meg kell érteni, hogy nem éri meg olyan technológiákat kifejleszteni, amelyeket valahol már kifejlesztettek, hiszen általában a fejlesztéshez képest töredék áron megvásárolható a kész produktum.

Mondok egy példát: árvízitöltés vizsgálat, ezekhez mára megvan az eszköz, a szoftvert csak meg kell venni és szolgáltatók állnak rendelkezésre, ami igazából nem óriási költség. Ahhoz képest egészen biztosan nem, mintha mondjuk ehhez a munkához meg kellene vásárolnunk egy halom terepjárót, az üzemeltető humán erőforrásról nem is beszélve. Tudomásul kell venni, hogy az emberi hiba aránya

– **Őszintén szólva nem is tudom, hogyan kellene feltenni a következő kérdést. Talán kellőképpen szofisztikált vagyok, ha úgy teszem fel, hogy mekkora az érdeklődők és a fejlesztők piaca együttesen. De pestiesen szólva: mekkora a kapás ezen a területen?**

– 2019 novemberében a Várkert Bazárban megrendezett drónkonferencia a legnagyobb szakmai

Dugig volt ez a konferencia gyártókkal, fejlesztőkkel és érdeklődőkkel, és ez alátámasztja a véleményemet, ami az egész eddigi beszélgetésünk mottója is lehet, hogy óriási potenciál rejlik ebben az eszközben. Nagyon fontos problémában várható áttérés, ez az energiaellátás. Ma a drónok hasznos súly helyett akkumulátort cipelnek, ez az Achillesz sarkuk.

Pár hónapja jelentették be, hogy ipari méretekben képesek Grafén (grafit) alapú akkumulátorokat gyártani, amely megoldást hoz, minden elektromos működtetésű jármű számára.

Még órákon át beszélhetnénk róla.

– **Szálljunk le a drónnal, és szálljunk fel a lóra! A Lovas Díszegység tagja vagy, de viccesen úgy is kérdezhetném: ez amolyan képletes kötelék az államigazgatással?**

– Még a Belügyminisztériumban dolgoztam, amikor az egyik kollégám, aki tudta, hogy lovagolok, a figyelembe ajánlotta a lovas rendőrséget, ahol sokszor küzdöttek azzal, hogy kevés az ember, aki reggel lemozgatja a szolgálati lovakat. Elmentem az akkori parancsnokhoz egy tesztlovaglásra, és egy hét múlva már kezdtem is. Ennek már harminc éve. Imádom a lovakat, de tartani nem tartanék, mert

az óriási felelősség. Ez egy életformává is vált nálam az elmúlt három évtized alatt, és mára mondhatom, hogy a lovas díszegység részesévé is váltam. Sokan nehezen hiszik el, de én nap mint nap négy órakerékkel, irány a Mosonyi utca, innen már dolgozni megyek. Szeretek hajnalban kelni, jó így élni.

a legmagasabb a precíziós munkák során. Szomorú példa a kolontári vörös iszap katasztrófa. Ha lett volna a vörösiszap-tározónál légi gátvizsgálási rendszer, akkor centiméterre mérhető lett volna a gátmozgás, elkerülhették volna a katasztrófát. Ezek matematikai tények, nincs mit vitatkozni rajtuk.

összejövetel volt az országban, ahol vérprofi fejlesztésekkel és termékekkel lehetett találkozni. A szakmai érdeklődés hatalmasnak bizonyult, képviseltette magát a rendőrség, a katasztrófavédelem, a vízügy és a katonaság is, hogy csak néhányat emeljek ki, és akkor még nem beszéltem egyéb érintett területekről.

TRIOTREND
BELTERI AJTÓK

MINŐSÉGI AJTÓRENDSZEREK

TRIO TREND KFT.

1117 Budapest, Nádorliget u. 8/F.

tel/fax: +36-1-216-6662, +36-1-455-0491

e-mail: infobp@triotrend.hu ♦ www.triotrend.hu

A KIHÍVÁS 21 NAPJA

TOMÁN SZABINA IDÉN
A FÉRFIAKAT IS INVITÁLJA
21 NAPOS ÉLETMÓDKIHÍVÁSÁRA

Írta és képek: TOMAN DIET ÉS SÁROSI ZOLTÁN

21 NAPRA VAN SZÜKSÉG AHHOZ, HOGY VALAMI SZOKÁSSÁ VÁLJON.

Szabina az elmúlt évek során több mint 10.000 vendégnek segített életmódot váltani, köztük férfiaknak is, most pedig újra meghirdeti 21 napos kihívását, melyet tavaly tavasszal is többszázan teljesítettek.

Akik örülnének a szakértők által összeállított étrendnek, persze annak is, ha néha instant kész megoldásokkal gyorsíthatnák ezt, és persze mozogni sem lesznek restek ez alatt az időszak alatt, azok mindenképpen csatlakozzanak. Ha arra gondolunk, hogy az első 21 napot sikerül végig-

FOTÓ: ZSÓLYOMI NORBERT
SMINK: KASSAI FIBI
HAJ: HORVÁTH ROLAND

csinálni csoportban, profi támogatással, akkor igazából a komplex életmódváltás irányába is megtettük az első lépéseket.

Dr. Ketskés Norbert a Toman Lifestyle táplálkozási szakértő orvosa és diagnosztikai szakértője. Őt kérdeztük arról, igaz-e, hogy könnyebb fogyni a férfiaknak, és mire lehet elég az ő esetükben 21 nap.

– Amikor a férfiak rászánják magukat az életmódváltásra, nagyon gyorsan tudnak fogyni. Minek köszönhető ez?

– Azért ez nem teljesen így van, a „nagyon gyors” kissé túlzó megfogalmazás, de valóban, a férfiak általában gyorsabban tudnak fogyni, mint a nők. Ennek alapvetően két oka van. Egyrészt a férfiak hormonális rendszere egészen más, a nőké sokkal bonyolultabb, sokkal több összetevőből áll. Másrészt úgy tapasztalom, hogy a férfiak könnyebben végig tudják vinni, amit elterveznek, egyszerűen azért, mert nekik a munka mellett erre kell csak odafigyelniük, míg a nőknek általában több mindenre kell koncentrálniuk a mindennapi élet során, így nehezebben tudnak ugyanakkora mennyiségű figyelmet és energiát átcsoportosítani, mint a férfiak, egy olyan rövidtávú cél elérésére, mint például egy fogyókúra sikeres végig vitele.

Bár igaz, hogy az eredmény a férfiak esetében gyorsabban érkezik, de hosszabb távon, ha nem

tartják be az előírásokat, nem folytatják a fogyókúrás során kialakított új szokásokat, akkor ugyanilyen gyorsan vissza is szedik a leadott súlyt. Ez egy életmódváltóztatás kell, hogy legyen, amelyben a

táplálkozás a fő összetevő, de ezt sok egyéb aspektus is kiegészíti. Az életmódváltás egy komplex, sok összetevős folyamat, erre a Toman rendszerében minden esetben odafigyelnek.

– 21 nap mire lehet elég egy férfi esetében?

– Ez a 21 nap pont arra elég, hogy ezt az egész folyamatot beindítsuk, hogy az anyagcsere, a felszívódás folyamata, az emésztőrendszer működése úgy alakuljon át, változzon meg, hogy elinduljon a fogyás. A 21 nap egy bevezető szakasz, nagyon fontos nemcsak végig vinni, hanem a 21 nap lejárta

után is odafigyelni a táplálkozásra, hogy az eredmény tartós legyen. Ez a 21 nap egy nagyon jó kezdő lépcsőfok.

Bár elcsépeltnek hangzik, de tényleg minden fejben dől el, az életmódváltást elkezdni és véghez vinni elhatározás kérdése. A véghezvitelhez pedig nagyon jó eszköz a Toman 21 napos programja. Maga a program azért is óriási segítség, mert pontosan le van írva, hogy mit, mikor és hogyan kell fogyasztani, illetve az ehhez szükséges eszközök is készen az életmódváltók rendelkezésére állnak. Nagyon sok páciensem kér ezekre vonatkozóan tanácsot, így tudom, hogy ezen feltételek biztosítása mekkora segítségnek számít. Tapasztalataim szerint nagyon sokan azt szeretik, ha konkrétan meg van adva, hogy mit és mikor egyenek, mit hogyan tegyenek. A Toman 21 napos programja pedig pont ilyen. A Toman termékek a bevitt kalóriamennyiség és a makrotápanyagok arányának szempontjából a testsúlycsökkentésnek

vannak alárendelve, ráadásul nagyon változatosak, mindenféle ízlésvilágot kielégítenek.

– Kell-e esetleg növelni az étel mennyiségét egy férfi fogyókúrájánál ahhoz képest, amit a program javasol?

– Úgy gondolom, hogy mivel ez viszonylag egy rövid, gyors program, így nem feltétlenül szükséges ezt megenni. Bizonyos extrém esetekben, például ha valaki kemény fizikai munkát végez, akkor náluk a mennyiségeket picit meg lehet emelni, de mindez alapvetően személyre szabottan történik.

–Miben más egy férfi anyagcseréje, emésztése egy nőhöz képest? Hogyan befolyásolja ez a fogyás folyamatát?

– A férfiak anyagcseréje sokszor gyorsabb, mint a nőké, ebben meghatározó szerepe van a bél mikroflórájának, amelyre a hormonális rendszer nagy hatással van. Mivel a nők hormonális rendszere sokkal bonyolultabb, így a testsúlycsökkentés is könnyebben ütközhet akadályba.

Az elmúlt 12–13 év tapasztalata alapján azt mondhatom, hogy az emésztőrendszerben történő felszívódás határoz meg mindent – főként a vékonybélben és a vastagbélben történő felszívódás. Ha ez valamiért elcsúszott, nem megfelelően működik, akkor olyan tápanyagok szívódnak fel, amelyeknek nem kéne és olyanok nem szívódnak fel, amelyekre

ÁRPA ATTILA IS

a Toman termékek segítségével tartja formában magát a pörgős hétköznapokban.

„A Toman termékek mentik meg a hétköznapjaimat, mert az edzőm előír nekem egy bizonyos fehérje mennyiséget, amit naponta be kell vinnem a szervezetembe, és ha nem

léteznének a Toman termékek, akkor ezt mindennap egy vanília shake formájában tenném, úgyhogy nagyon hálás vagyok. Olyan széles a paletta, hogy milyen formában vehet az ember magához fehérjét úgy,

hogy még csak észre sem veszi, hogy igazából diétázik, olyan sok minden van, hogy tényleg egy olyan étrendet lehet összeállítani, ahol úgy diétázol, hogy nem veszed észre.”

szükség lenne. Az én tevékenységem és a Toman együttműködése azért egyedülálló, mert először a konzultáció során a felszívódást vizsgáljuk és állítjuk be optimálisra, hogy utána a testsúlycsökkentő program eredményes lehessen.

– A férfiakat nem éri utol a változó kor, de a kor előrehaladtával esetleg náluk is felmerülhetnek olyan faktorok, melyek befolyásolják a fogysást?

– A változókor nem is, ám az utóbbi években sok kutatás irányult erre a kérdésre. A nőknél a hormonális rendszerben bekövetkező változások okoznak olyan tényezőket, amelyek befolyásolhatják a fogysást, férfiak esetén pedig a tesztoszteron mennyiségének változása hoz magával olyan következményeket, amelyek a menopauzához hasonló tüneteket okozhatnak, így előfordulhat, hogy a férfiak az idő előrehaladtával már nehezebben fogynak.

AZONNAL ELÉRHETŐ KALANDOK.

VÁLASSZ ÉLMÉNYT KÉSZLETRŐL,
AKÁR 3 000 000 FT KEDVEZMÉNNYEL!

Leier Autó | 9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513-213 | minimost.hu/leierauto

Az ajánlat a készlet erejéig vagy visszavonásig érvényes. A kép illusztráció.

DOBOGÓ
TOKAJI FURMINT

Eszterella Zorack

DOBOGÓ FURMINT
Ez a szőlő a Dobogó-hegyen nőtt fel, ahol a szőlőtelek a szőlőművelés és a szőlőszedés során a legmagasabb minőségű szőlőket termesznek. A szőlőtelek a szőlőművelés során a legmagasabb minőségű szőlőket termesznek. A szőlőtelek a szőlőművelés során a legmagasabb minőségű szőlőket termesznek.

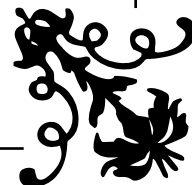
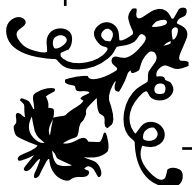
DOBOGÓ FURMINT
Ez a szőlő a Dobogó-hegyen nőtt fel, ahol a szőlőtelek a szőlőművelés és a szőlőszedés során a legmagasabb minőségű szőlőket termesznek. A szőlőtelek a szőlőművelés során a legmagasabb minőségű szőlőket termesznek. A szőlőtelek a szőlőművelés során a legmagasabb minőségű szőlőket termesznek.

KÉPZELT RIPOORT A ZWACK IZABELLA BORKERESKEDÉS ELSŐ BORESTJÉRŐL

írta: SZIKORA KATALIN *foto:* ZWACK IZABELLA BORKERESKEDÉS

Ezen az (egyelőre csak elképzelt) estén különleges hangulattal és eseménnyel várja vendégeit az Unicum Ház Füves bárja: a Zwack Izabella Borkereskedés első borestjére készülnek a házigazdák, amit a hagyományteremtés szándékával hirdettek és rendeznek meg. Egy rendkívüli helyszínen páratlan élmény vár azokra, akik értékelik és élvezik a szellemre és az érzékszervekre ható élmények harmóniáját.

A RENDEZVÉNY NEM ELŐZMÉNY NÉLKÜL – MESÉL SZÁJBELY ERNŐ, A ZWACK UNÛCUM NYRT. LÁTOGATÓKÖZPONTJÁNAK ÉS BOR DIVÍZIÓJÁNAK MENEDZSERE.

Korábban rendszeresen vendégül látták itt az éttermi és kereskedelmi partnereiket a Zwack Open-en, de ezeken a szélesebb körű, kapcsolatépítő esteken nem az italok nyújtotta élmény, hanem a kapcsolatépítés volt a hangsúlyosabb. Ezért úgy döntöttek, hogy külön választják a szakmai és a közönségnek szóló programokat. A szakmain a kóstoltatás, az információk átadása lesz a lényeg, a nagyközönségnek szervezett nyitott, előjegyezhető programokon pedig a magas színvonalú kommunikáció.

Ezekre az eseményekre nem meghívják a vendégeket, hanem meghirdetik azokat, abban a körben, ahol értik és kedvelik a cég által készített vagy forgalmazott italokat. Azoknak, akik kíváncsiak arra, miként, milyen szellemi és technológiai hagyományok és innovációk kölcsönhatásában születnek a történelmi borvidékek remek borai. Ezért az első, a borestek színvonalát meghatározó és kijelölő eseménynek Zwack Izabella lesz a háziasszonya, akinek nevéhez fűződik a családi cégcsoporton belül a borágazat föllendítése. Szigorúan érzelmi alapon dönt el, hogy a Zwack Péter örökségét folytató testvérek közül ki mivel foglalkozik az édesapa halála után, ezt kívánta a józan ész, és az a hagyomány is, amit édesapjuk a testvérpárra hagyott. Ezért Zwack Sándor az ő kedves világában, a párlatok között teljesítette ki

szakmai pályáját, hűga pedig a saját szerelmével, a borokkal kezdett el foglalkozni. Olyan sikeresen, hogy a nevét viselő tokaji Dobogó Pincészet mára a nemzetközi borversenyek rangos szereplője, és a hazai borpiac meghatározó képviselője lett.

Egy ilyen történelmi panorámban gyönyörködni, a legendás Zwack család megszemélyesített élettörténetének sikereiben és nehézségeiben osztozni, és közben a mindent igazoló borokat kóstolni – nem mindennapi élmény azoknak, akik fogékonyak a szellemi és az anyagi világ kapcsolódási pontjaira, és kíváncsiak arra, honnan, melyik szőlőtőkéről indult az a korty bor, ami a poharukba kerülve az élményt hordozza.

Abban a családban és azon a borvidéken, ahol mindent átszó a történelem, ezek az információk ugyanúgy hozzátartoznak a borokhoz, mint a technológiai fejlesztések. Míg Zwack Izabella az előbbiről, addig az utóbbiról Szittnyai Zsolt, a Zwack Izabella Borkereskedés borszakértője beszélget a borest vendégeivel. Mivel már estebe hajlik az idő, és a kedves vendégek egy kicsit lazább tárlatvezetésre vágnak, ezért nem a száraz információkon, hanem a befogadható, megragadható, átélethető és sokáig ható élményekre helyezi a hangsúlyt a szakember. Válaszol az érdeklődő kérdésekre, összehasonlít és elemez, kóstolni és értékelni tanít, élvezni a bor élményét. Elképzelései szerint változatos lesz a meghirdetett tematika: vagy egy szőlőfajtát választanak a hónap témájának (februárban a furmintot, októberben a kékfrankost), és ezekről több termelővel lehet majd eszmét cserélni, vagy egy kiemelkedő pincészetet, máskor történelmi borvidéket élményszerűen, kóstolásokkal prezentálni. Az első alkalommal azt

tervezi, hogy a tokaji Dobogó Pincészet mesés termést adó Úrágya dűlőjéről vilant fel információkat. Biztos abban, hogy a szavaihoz kóstolt furmint mélyebb emléknymot hagy majd a vendégekben, mint pusztán egy korty jó ital, mert ez a furmint a kiválóságával hitelesíti az elhangzottakat.

A sommelier-házigazdának jó segítőtársa és az élményszerzésben méltó színvonalú partnere lesz majd a valóságos boresten Tenczel Gábor, aki az Eat Me Catering képviseletében a borokhoz társított ételek összeállításának és

kivitelezésének sikeréért dolgozik. Cégük gasztronómiai szakemberei pontosan tudják, mitől lesz egy esti, vacsorázós program kiemelkedő színvonalú: magas presztízsű országos rendezvényeknek ők a rendszeres catering szolgáltatói, és már hosszabb ideje ez a kicsi, de lelkes csapat készíti az Unicum Ház protokolláris eseményeire a kísérő falatokat vagy a komplett menüsört. Az Unicum Ház kizárólagos catering partnereiként az italcég magas szintű vendégeit is megelégedésre szolgálták ki. Közös a nézőpontjuk is: a gasztroműhelyben az ételeket nem a fiziológiai szükséglet ihleti, hanem a szakmai önmegvalósítás szenvedélye, és ők sem a dekorpötytyökre fektetik a hangsúlyt, hanem a minőségi tartalomra és az élményre.

Ez, az Unicum Ház Füves bárjába tervezett, várhatóan havi rendszerességgel megrendezendő borest azonban számukra is tartogat meglepetéseket, a tervezésnél pedig kifejezett kihívásokat. Például a nagy borválasztékkal,

ami az ő számukra a meghatározó lesz, ha ételt párosítanak egy-egy különlegességhez. Ilyenkor mindig a bor az alap, a kiindulási pont. De Gábor azt mondja, nem abból indul majd ki, ha a Dobogó Pincészet bora-hoz kell ételeket társítania, hogy mihez mi illik, hanem hogy melyik borból mi az, ami ideálisan a legjobb minőséget garantálva kihozható? Ezzel éppen a fordítottja várja majd a vendégeket, mint a szokásos éttermi borvacsorákon. A fogások az Eat me korszerű technológiával főlszerelt konyháján készülnek majd, és innen kerülnek egyenesen a vendégek elé.

Az este érkező vendégek – a képzeletbelin, de valószínűleg majd az igazin is – nem most találkoznak először a borkultúrával. Vannak elképzeléseik a jó borról, tapasztalataik a kóstolásról, mert döntően a 30–40 éves generációt képviselik, akiknek élettapasztalata és anyagi stabilitása miatt is már erős kötődése alakult ki a borkultúrához. De az valószínűleg számukra is az újdonság élményét fogja majd jelenteni, hogy milyen sokrétűen és változatosan felhasználható például a Dobogó Pincészet Mylitta, vagy Izabella utca bora. A cél az, hogy egy komplett menüsor minden ételében megjelenjen az adott bor, az előételtől a mártáson át a főételig, és akár redukció formájában a desszertig is,

A KÉPZELETBELI BORVACSORA MENÜSORA, AMIBŐL ŐSSZEL VALÓSÁG LESZ

SZÁBELY ERNŐ

SZITTYAI ZALÁN

A borokat Szittnyai Zalán válogatta a Dobogó Pincészet boraiból, hozzájuk az ételeket Tenczel Gábor és az Eat Me Catering gasztronómusai készítették el – egyelőre lapunk olvasói kedvéért:

Dobogó Furmint 2016 –

Rozmaringos libamájpástétom francia kaláccsal

Úrágya Furmint 2018 –

Rozé kacsamell fűszeres körte-chutney-val

Izabella utca 2015 (Pinot Noir) –

Mangalica szűz cheddaros édesburgonya pürével

Mylitta 2017 –

Langyos kecskesajt cukkini salátával

6 puttonyos Aszú 2017 –

Körte karamell friss gyümölcscsel

a borban pácolt alapanyagokkal együtt, és így mutassa meg sokszínű arcát. Ezekre az ízekre egészen biztosan sokáig emlékezni fognak a vendégek.

Az ötletek, az inspirációk szabadon elvihető tárháza mellé azokból a borokból is vásárolhatnak majd a Füves bárral szomszédos Zwack mintaboltban egy kedvezményes csomagot a vendégek, amelyekből az este folyamán vissza-visszakóstoltak.

Az még sajnos bizonytalan, hogy ez mikor történhet meg. Csak a járványkorlátozások feloldása után, legkorábban ősszel. Az addig hátralévő időben a borértők és borszeretők talán több borvidéket is fölkeresnek majd az országban, és friss benyomásokkal,

az új élményekre nyitottan váltanak előjegyzést az Unicum Ház Füves bárjának első vagy következő borestjére. A nyitó, ünnepi alkalmat Zwack Izabella személyes közreműködésével tervezik, és Szittnyai Zalán azt mondja, minden további boros estjük meghatározó szereplője lesz a borász, akinek borait kóstolni, elemezni, érteni és élvezni lehet. A borásznak, a házigazdának és vendégeiknek egy emlékezetes, léleksimogató esti program formálódik addig is.

21 NAPOS

TOMAN
ÉLETMÓDVÁLTÓ
PROGRAM

*21 nap,
egy új élet kezdete*

FÉRFIAKNAK

www.tomandiet.com

ÖT ITAL, ÖT SZIVAR

A LEGJOBB PÁROSOK

írta: MIFERFIAK fotó: GYÁRTÓK

Mіндеgy, mivel kell szembenéznünk - pandémiával, társadalmi elégedetlenséggel vagy az anyósunkkal - a nap végén menedéket nyújt egy jó ital és egy remek szivar. Utánajártunk, melyik rövidital mellé milyen szivar esik a legjobban!

Vannak olyan bourbonok, melyek kifejezetten szivar mellé készültek, a többi esetben azonban számtalan konyakot, maláta- és rozswiskyt és egyebet kóstoltunk végig, hogy megtaláljuk a különböző, gabonás vagy hordós ízjegyű italokhoz legjobban illő szivart. Íme, öt eset, mikor szesz- és szivarkészítő remeke tökéletes társai egymásnak.

JOSEPH MAGNUS CIGAR BLEND BOURBON + DAVIDOFF ROBUSTO INTENSO

Jó jel, ha a bourbon keverőmestere maga is szivarozik. Nancy Fraley 11 és 18 éves whiskyt kevert össze, melyet aztán Armagnac hordóban érlelt. A Cigar Blend (169 dollár) füge és az aszalt sárgabarack ízjegyeivel remekül harmonizál Fraley kedvenc Davidoff szivarjának, az új Robusto Intenso (32 dollár) nedves bőr és gyömbér aromájával.

KAMIKI INTENSE JAPANESE WHISKY + PLASENCIA ALMA DEL FUEGO

A Kamiki Intense (*90 dollár*) a világ első olyan whiskyje, melyet erőteljes ízjegyeket kölcsönző japán cédrusfa hordóban is érlelnek. Ez előtt három évet tölt régi bourbon hordóban, melynek következtében virágos, zöldtea, szantálfás és cédrusos íze lesznek. Így tökéletes párja az enyhén édes, közepesenl erősebb nicaraguai Alma del Fuego-nak (*15–17 dollár*).

WHISTLEPIG OLD WORLD RYE + FUENTE FUENTE OPUSX

Ez a gazdag és kifinomult rozswisky két olyan whisky házasságából születik, melyeket 12 évig érlelnek amerikai tölgyfa hordóban. A keverést megelőzően a Whistlepig Old Rye portói, sauternes vagy madeira hordókban pihen. Sűrű sárgabarrackos, mazsolás és mézes íze miatt tökéletes párja bármelyik nagyobb átmérőjű, erőteljes, gazdag, mély ízekkel rendelkező OpusX-nek (9–47 dollár), mely a világ elsőszámú dominikai szivarja.

FRAPIN CIGAR PERFECT COGNAC + FONSECA

A Cigar Perfect Cognac (115 dollár) a klasszikus konyak-szivar kombinációt testesíti meg. A 15–20 éves XO konyak enyhe vaníliás, aszalt gyümölcsös, diós, kandír és tölgyes íz-kombinációval rendelkezik, ezért remekül illik a legendás nigaraguai szivarhoz, a bársonyos, középmeretű Fonseca-hoz (7–11 dollár), melyet immár a My Father Cigars gyárt.

DALMORE CIGAR MALT + PADRÓN 1926 SERIE

Richard Paterson Dalmore whiskyfőző mester – aki szintén szivarozik – régi bourbon és 30 éves Matusalem Oloroso Sherry, végül pedig Cabernet Sauvignon barrique hordóban érlelte malátawhiskyjét. A trópusi gyümölcs, fahéj és karamella ízjegyekkel bíró italt az 5–10 éves dohányból készült Padrón 1926 Serie (12–22 dollár) szivar mellé ajánljuk.

Ünnepelj velünk, 50 éves a Costa!

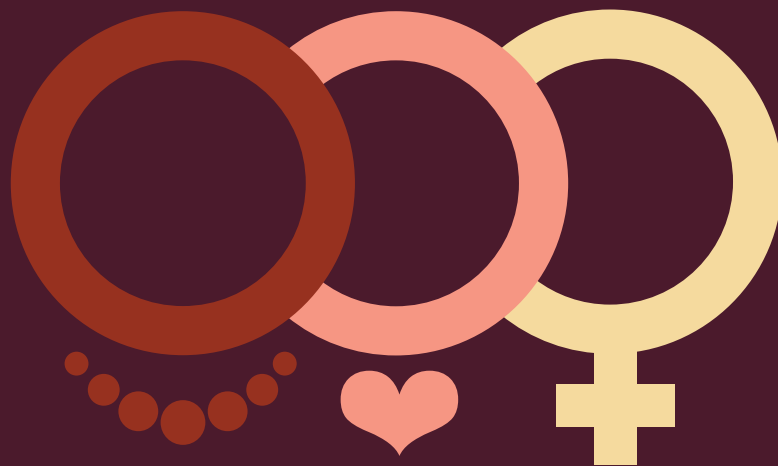

Megjelent!

Megvásárolható: az Inmedio, Relay üzletekben és az OMV kiemelt benzinkútjain.

Előfizethető a postán és digitális formában a dimag.hu oldalon.

Olvasható: a Costa Coffee hálózatában, a Hotel&More szállodái szobáiban,
a Pannonia Golf Clubban és a legjobb helyeken

MiNők

A gyengédebb nem legerősebb magazinja
minokmagazin.hu

MiNők

MINŐKMAGAZIN.HU

2021/01
1490 Ft

◉ INTERJÚ

Szvetelszky Zsuzsa

Pletykakutató

◉ A NAGY BESZÉLGETÉS

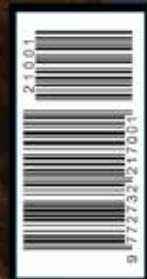
TOMÁN SZABINA

Toman Lifestyle Kft. ügyvezető igazgatója

◉ PORTRÉ

ERDŐDY ORSOLYA

Budapesti Fesztiválzenekar
menedzser-igazgató

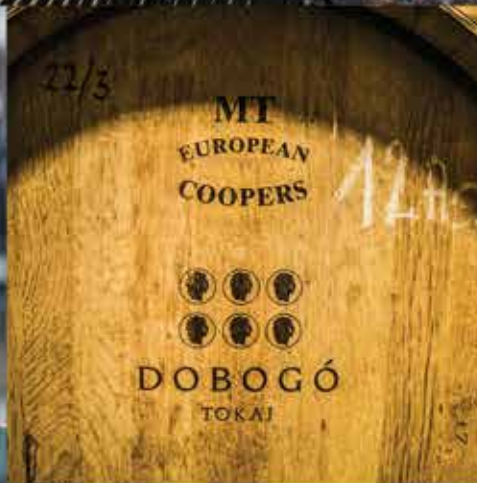
UNICUM

Épült 1892-ben

HÁZ

BUDAPEST

Patinás környezet
Egyedi programlehetőség,
Minőségi borok

1095 Budapest, Dandár utca 1.
+36 1 476 2383
www.unicumhaz.hu
www.zwackborok.hu

/zwackborok @zwackborok

ME
WHAT MAKES A MAN

*I FEEL STRONG
WHEN I AM GROUNDED
AND WHEN I KNOW
WHAT MY INTENTIONS ARE.*

Zegna

GABRIEL-KANE DAY-LEWIS
#WHATMAKESAMAN